

Liahona

**God is onze Vader,
pp. 20, 52, 60**

**Conferentiewijzers,
p. 8**

**Gehandicapte
kinderen onderwijzen
en bereiken, p. 32**

**Kinderen die
de technologie
uitzetten, p. 61**

MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

Leer mij te wand'len in 't licht van de Heer, Godofredo Orig

Hier zien we het pad van een gezin dat het licht van de tempel tegemoet gaat.

Op de onderste rij is het gezin in duisternis, maar al snel maken ze kennis met de zendelingen.

Op de bovenste rij bidt het gezin, komt het te weten dat het evangelie waar is en is het klaar voor de doop en bevestiging. De tempel komt in beeld, waar zij uiteindelijk de verbonden sluiten die zij voor het eeuwige leven nodig hebben.

'Het volk dat in duisternis wandelde, heeft een groot licht gezien; het licht heeft geschenen op hen' (2 Nephi 19:2).

Liahona, februari 2012

BOODSCHAPPEN

4 Boodschap van het Eerste Presidium: Aansporen tot gebed

President Henry B. Eyring

7 Huisbezoekboodschap: Hoedsters van de haard

HOOFDARTIKELEN

14 Met geloof in God ben ik nooit alleen

Donna Hollenbeck

Voor de eerste keer in vele jaren voelde ik mij eenzaam. Er was niemand bij wie ik troost kon zoeken uitgezonderd bij mijn hemelse Vader.

OP DE OMSLAG

Het eerste visioen, glas-in-loodraam in het kerkgebouw van de wijk Brigham City 3, Brigham City (Utah, VS).

16 Is dit niet het vasten dat ik verkies?

Alexandria Schulte

Op zending zag ik de zegeningen van vasten in het leven van de familie Aguilar.

20 De leer van de Vader

Ouderling Quentin L. Cook

God de Vader is de opperste Bestuurder van het heelal, de Schepper van onze geest, en de Ontwerper van het plan dat ons hoop en perspectief geeft.

26 Honger naar het woord in Ecuador

Joshua J. Perkey

Hoe deze leden vreugde scheppen in dienstbetoon, vriendschap en bekering.

32 Hoe kan ik dit kind helpen?

Danyelle Ferguson

Zeven beginselen voor de begeleiding van jeugdwerkkinderen met leerhandicaps.

RUBRIEKEN

8 Notities oktoberconferentie

11 Dienen in de kerk: Omgaan met kritiek in onze kerkroeping

Naam bekend bij de redactie

12 Dit geloven wij: De Heer heeft ons een gezondheidswet gegeven

38 Onder heiligen der laatste dagen

74 Kerknieuws

79 Ideeën voor de gezinsavond

80 Tot we elkaar weerzien: Onze hemelse Ouders navolgen en eren

Scott Van Kampen

42 Zij hebben tot ons gesproken: Dit is jullie werk

Julie B. Beck

De jongvolwassenen van nu zijn uitermate geschikt om aan het familiehistorisch en tempelwerk deel te nemen.

45 Het evangelie in mijn leven: Familiegeschiedenis — een uitdaging

Cristina Alvear

Kijk of je de Liahona ergens in deze uitgave verstopt kunt vinden. Tip: Daniël en Jozef weten het.

52

46 Vraag en antwoord

Mijn ouders zijn gescheiden. Soms krijg ik advies van de een dat het advies van de ander tegenspreekt. Wat moet ik doen?

48 De tedere barmhartigheden des Heren

Ouderling David A. Bednar

Jij kunt de tedere barmhartigheden des Heren — geestelijke gaven zoals kracht, bescherming, zekerheden, leiding en tedere zorg — genieten.

52 Onze Vader in de hemel

Wat de heiligen der laatste dagen weten over Vader in de hemel is uniek en het is een wereld van verschil.

54 Een stem voor hoge normen

Hilary Watkins Lemon

Gerson Santos, een jongeman uit Portugal, staat vaak in de schijnwerpers en komt dan op voor de evangelienormen.

55 Onze plek

56 Laat je niet meeslepen

Adam C. Olson

De wet van kuisheid is als een geestelijke vangrail, zegt Saane, een jongevrouw uit Tonga.

58 Uit het zendingsveld: Een lege vont

Siosaia Naeata jr.

60 Bijzondere getuige: Wie is onze hemelse Vader?

President Boyd K. Packer

61 Even de stekker eruit

Annie Beer

Tips voor het wegschuiven van de technologie en plaatsmaken voor andere belangrijke activiteiten.

62 Ons prikbord

63 Schitterend idee

64 Het jeugdwerk thuisbrengen: Als we het goede kiezen, worden we gezegend

66 Een gebed om veiligheid

Sueli de Aquino

Ik probeerde naar het strand terug te zwemmen, maar het was nu vloed. Ik worstelde om boven te blijven.

68 Gelukkige Valentijnsdag! Tine O. uit Nairobi (Kenia)

Richard M. Romney

Tine heeft de naam van Jezus Christus op zich genomen en probeert zijn voorbeeld te volgen.

70 Voor jonge kinderen

81 Figuren uit het Boek van Mormon

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper
Adviseurs: Keith R. Edwards, Christoffel Golden Jr., Per G. Malm

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Vincent A. Vaughn
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Assistent-redacteuren: Susan Barrett, Ryan Carr
Redactiemedewerkers: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Hoofdontwerpers: C. Kimball Bott, Thomas S. Child, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Medewerkers ontwerp en productie: Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: **Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.**

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2012 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2012 Vol. 112 No. 2. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

VOOR VOLWASSENEN

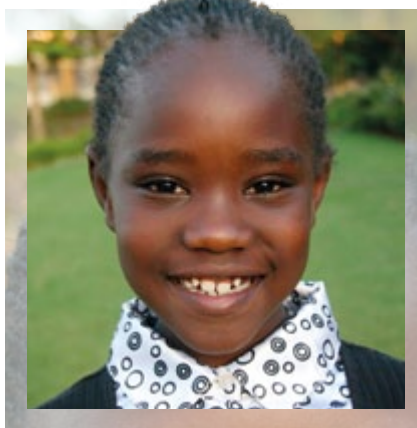
Zie pagina 32 voor een artikel over het onderwijzen van kinderen met leerhandicaps. Het bevat verschillende tips. Op de kerkelijke website lds.org/disability worden verschillende soorten handicaps uitgelegd en hoe gehandicapten van alle leeftijden kunnen worden geholpen.

Lees over de getrouwe leden van de gemeente Orellana in Ecuador (zie p. 26). Op liahona.lds.org staan meer foto's van hen.

VOOR JONGEREN

Zoals de vangrails ervoor zorgen dat mensen niet door de golven worden geraakt, beschermen normen ons, zegt Saane, een jongevrouw uit Tonga (zie p. 56). Op liahona.lds.org zie je meer foto's van haar en de prachtige maar gevaarlijke blaasgaten bij Mapu 'a Vaea.

VOOR KINDEREN

Ontmoet Tine uit Kenia op pagina 68. Op liahona.lds.org zie je meer foto's van haar en de dieren in het wild in haar land.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen te vinden op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel

Algemene conferentie, 8

Begeleiding, 26

Bekering, 38

Boek van Mormon, 38

Deugd, 55, 56

Dienstbetoon, 26

Doop, 58

Echtscheiding, 46

Eenheid, 26

Familiegeschiedenis, 42, 45

Gebed, 4, 46, 66, 70

Gehoorzaamheid, 55, 64

Geloof, 14

Gezin, 20, 25, 46, 80

Goddelijke natuur, 14, 20, 25, 52, 80

Handicaps, 32

Heilsplan, 20, 39

Hemelse Vader, 14, 20, 25, 52, 60, 66, 70, 80

Hoop, 55

Jeugdwerk, 32

Jezus Christus, 41, 80

Kerknormen, 41, 54, 56

Kuisheid, 56

Liefde, 25, 68

Media, 61

Muziek, 54

Onderwijs, 32

Roepingen, 11, 26, 32

Smith, Joseph, 52

Tedere barmhartigheden, 48

Tempel, 41, 42

Tiende, 40

Vasten, 16

Voorbeeld, 54

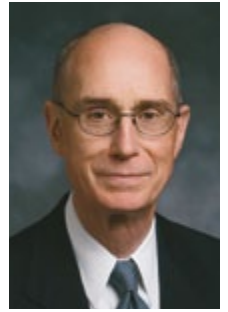
Vroegde, 26

Woord van wijsheid, 12

Zegens, 40, 48, 72

Zendingswerk, 26, 54

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

Aansporen tot gebed

Toen ik klein was, lieten mijn ouders mij zien hoe ik moest bidden. Ik zag in gedachten een hemelse Vader die heel ver weg was. Nu ik volwassen ben, ben ik anders tegen gebed gaan aankijken. Nu zie ik in gedachten een hemelse Vader die dichtbij is, die in stralend licht baadt en die mij volmaakt kent.

Die verandering kwam doordat ik een zeker getuigenis kreeg van de goddelijke manifestatie die Joseph Smith in 1820 in Manchester (New York, VS) heeft gehad:

‘[Ik zag] recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel.

‘Zodra die verscheen, voelde ik mij bevrijd van de vijand die mij gebonden hield. Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tartten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17.)

Onze hemelse Vader was daar in het bos op die prachtige lentedag. Hij noemde Joseph bij naam. En Hij introduceerde de herrezen Heiland van de wereld als zijn ‘geliefde Zoon’. Waar en wanneer u ook bidt, uw getuigenis van die glorieuze manifestatie toen kan u nu tot zegen zijn.

De Vader tot wie wij bidden is de verheerlijkte God die door middel van zijn geliefde Zoon werelden heeft geschapen. Hij hoort onze gebeden evenzeer als Hij Josephs gebed heeft gehoord — en wel zo duidelijk alsof we voor Hem staan. Hij houdt zoveel van ons dat Hij zijn Zoon gegeven heeft om ons tot Heiland te zijn. Door die gave maakte Hij het voor ons mogelijk om onsterfelijk te worden en het eeuwige leven te beërven. En Hij biedt ons, door gebed in de naam van zijn Zoon, de mogelijkheid om hier en nu met Hem te communiceren, zo vaak als we dat willen.

De priesterschapsdragers in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben de heilige plicht om ‘elk lid thuis te bezoeken, en hen *aan te sporen om overluide en in het verborgen te bidden*’ (LV 20:47; cursivering toegevoegd).

Er zijn veel verschillende manieren om mensen tot gebed aan te sporen. We kunnen bijvoorbeeld getuigen dat God ons geboden heeft te bidden. Of we kunnen voorbeelden uit de Schriften en uit ons eigen leven aanhalen over de zegeningen die voortvloeien uit gebeden waarin wij onze dank uitspreken, onze zaak bepleiten, en vragen stellen. Ik kan bijvoorbeeld getuigen dat onze hemelse Vader gebeden verhoort. Ik heb inspiratie en troost geput uit woorden die in mijn gedachten kwamen. Ik weet door de Geest dat die woorden van God kwamen.

De profeet Joseph Smith heeft dergelijke ervaringen gehad en u kunt die ook hebben. Hij kreeg antwoord na innig gebed:

‘Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

‘en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen’ (LV 121:7–8).

Dat was een openbaring van een liefdevolle Vader aan een getrouwe zoon met grote zorgen. Ieder kind van God kan in gebed met Hem communiceren. Er is niets wat mij meer aanzet tot gebed dan de gevoelens van liefde en licht waarmee een antwoord op een nederig gebed verzeld gaan.

Als we een gebod van God naleven, krijgen we een getuigenis van dat gebod (zie Johannes 7:17). Dat geldt ook voor het gebod dat we altijd overluide en in het verborgene moeten bidden. Als uw leraar en uw vriend beloof ik u dat God uw gebeden zal verhoren en dat door de macht van de Heilige Geest u voor uzelf kunt weten dat de antwoorden van Hem komen. ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

- 'Platen zijn waardevolle hulpmiddelen om het onderwerp van de les te versterken' (*Onderwijzen — geen grotere roeping* [1999], pp. 168–169). Laat een plaat zien van Joseph Smith of het eerste visioen. Bespreek de ervaring die Joseph Smith met gebed heeft gehad. Hoe zullen uw gebeden aan betekenis winnen als u uw hemelse Vader in gedachten dichtbij ziet, zoals president Eyring?
- Overweeg president Eyrings suggestie om uw getuigenis over gebed te geven. Noem daarin de zegeningen die u dankzij gebed gekregen hebt. Of bespreek een paar schriftuurplaatsen over gebed.

JONGEREN

KRACHTIG GEBED

Austin C.

Het gebed is een van de beste en belangrijkste manieren om in contact te komen en te praten met — en troost te ontvangen van — onze hemelse Vader.

Toen ik op een avond in gebed was, dacht ik aan mijn familie en wat onze

behoefte waren, waar ik dankbaar voor was, en ook waar ik mij van moest bekeren. Direct na mijn gebed dacht ik aan alle wereldse zaken die mij gemakkelijk van mijn doelen kunnen afhouden.

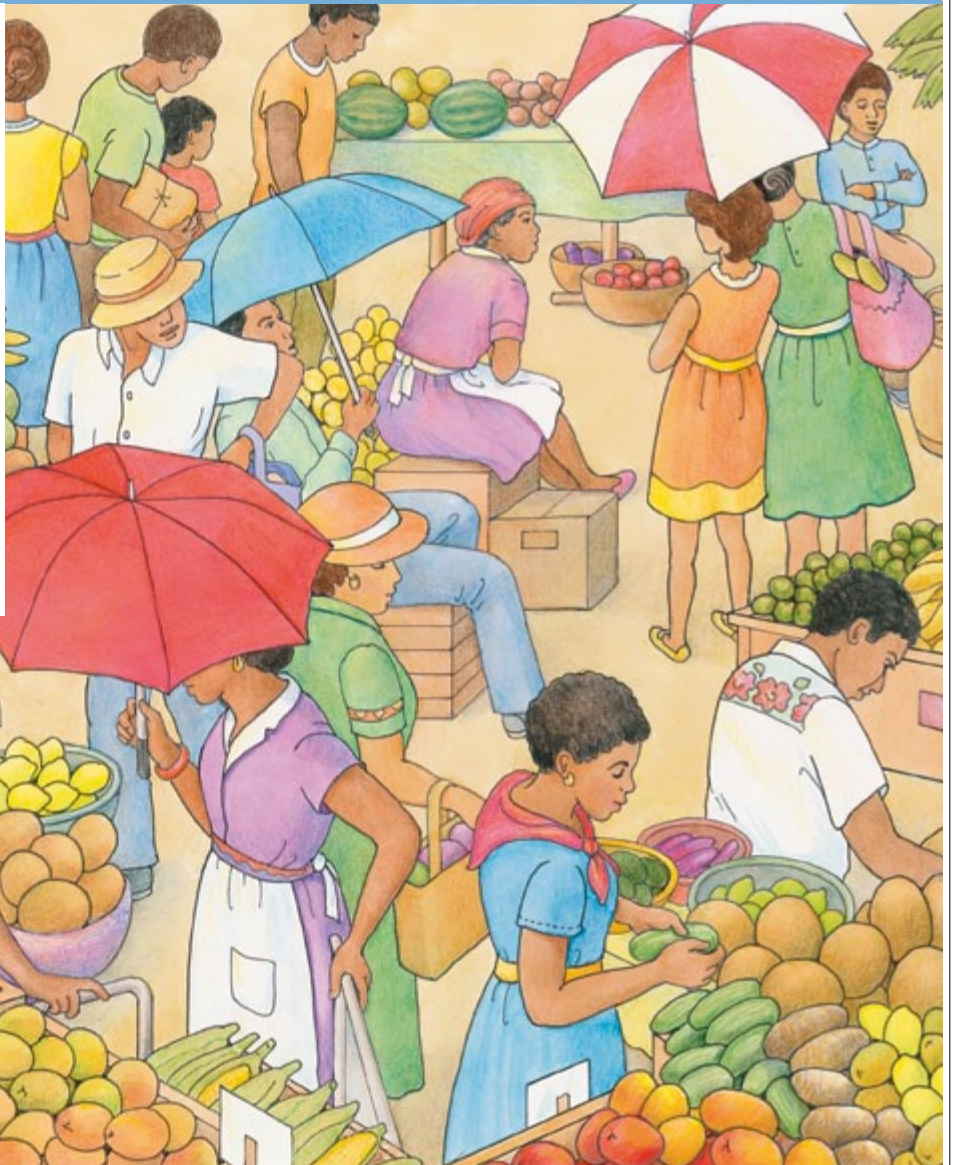
Maar als ik oprecht en nederig bid, voel ik mijn lasten lichter worden. Mijn

zonden worden weggewassen en mijn problemen hanteerbaar. Ik besef hoe dicht ik mij bij God voel terwijl ik in gebed ben. Dat maakt mij duidelijk hoe belangrijk we allemaal in Gods ogen zijn. Ik getuig dat er weinig is dat meer effect heeft en belangrijker is dan gebed.

KINDEREN

Vader in de hemel hoort mij als ik bid

President Eyring zegt dat onze hemelse Vader 'onze gebeden [hoort] (...) alsof we voor Hem staan.' Hij hoort ons ongeacht waar we zijn of wat er om ons heen gebeurt. Kun jij het bid-dende kind in deze plaat vinden?

Bestudeer dit materiaal en bespreek het naar behoefte met de zusters die u bezoekt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

geloof, gezin, hulp

Hoedsters van de haard

'U bent de hoedsters van de haard', sprak president Gordon B. Hinckley (1910–2008) in 1995 toen hij in de algemene ZHV-bijeenkomst 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' introduceerde. 'U bent de draagster van kinderen. U bent degene die ze verzorgt en ze gewoonten voor het leven bijbrengt. Geen werk is zo verwant aan het goddelijke als het opvoeden van de zonen en dochters van God.'¹

Deze proclamatie onderschrijft al bijna zeventien jaar dat onze belangrijkste taken zich rond het gezin afspelen — ongeacht onze huidige omstandigheden. Barbara Thompson, nu tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, was in de tabernakel aanwezig toen president Hinckley de proclamatie voorlas. 'Dat was een bijzonder moment', herinnert ze zich. 'Ik voelde hoe belangrijk die boodschap was. Ik dacht toen ook: dat is een belangrijke leidraad voor ouders. Maar het is ook een grote verantwoordelijkheid voor ouders. Ik dacht even dat ik er niet zoveel aan zou hebben omdat ik niet getrouwd was en geen kinderen had. Maar al snel dacht ik: ik heb er wel degelijk iets aan. Ik maak deel uit van een familie. Ik ben een dochter, een zus, een tante, een nicht en een kleindochter. Omdat ik bij een familie hoor, heb ik bepaalde plichten — en word ik gezegend. Zelfs als ik het enige levende lid van onze familie zou zijn, maak ik nog

altijd deel uit van het gezin van God en heb ik de plicht om andere gezinnen te versterken.'

Gelukkig staan we er niet alleen voor. 'De belangrijkste manier', zegt zuster Thompson, 'om gezinnen te versterken, is de leerstellingen van Christus te kennen, te volgen en op Hem te vertrouwen.'²

Uit de Schriften

Spreuken 22:6; 1 Nephi 1:1; 2 Nephi 25:26; Alma 56:46–48; Leer en Verbonden 93:40

Wat kan ik doen?

1. Hoe kan ik de zusters over wie ik vaak hun gezin helpen versterken?
2. Hoe kan ik een rechtschapen invloed op mijn familie hebben?

Onze geschiedenis

'Toen zuster Bathsheba W. Smith als de vierde algemeen ZHV-presidente werkzaam was [van 1901 tot 1910], zag ze de behoefte om gezinnen te sterken. Ze zette dan ook een moedercursus op voor de ZHV-zusters. De lessen waren onder meer gericht op het huwelijk, prenatale zorg en de opvoeding van kinderen. Die lessen zetten tevens kracht bij aan de leringen van president Joseph F. Smith over de zustershulpvereniging, die vrouwen in hun rol thuis ondersteunt:

"In die gevallen dat men niets of weinig afweet over het gezin en de plichten die het met zich meebrengt, de rechtmatige plichten die tussen man en vrouw en tussen ouders en kinderen bestaan, komt deze organisatie in beeld. En door de natuurlijke begiftiging en inspiratie van deze organisatie, is zij voorbereid en klaar om instructie te geven in die belangrijke taken."³

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'Stand Strong against the Wiles of the World', *Ensign*, november 1995, p. 101.
2. Barbara Thompson, 'Ik sterk, ook help Ik u', *Liahona*, november 2007, p. 117.
3. *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 153.

Notities oktoberconferentie

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, (...) hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Deze pagina's — en de conferentienotities in volgende uitgaven — kunnen u helpen om de recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen in de algemene oktoberconferentie van 2011 nader te bestuderen en toe te passen.

VERHALEN UIT DE CONFERENTIE

Een boek dat levens verandert

Het [Boek van Mormon] zal u dichterbij God brengen dan enig ander boek. Het zal uw leven ten goede veranderen. Ik dring er bij u op aan te doen wat een zendingcollega van mij heeft gedaan. Hij was als tiener van huis weggelopen, en iemand had een exemplaar van het Boek van Mormon in de doos gestopt die hij meenam op zijn zoektocht naar meer geluk.

‘Er gingen jaren voorbij. Hij reisde van stad naar stad. Op een dag dat hij zich alleen en ongelukkig voelde, zag hij de doos staan. De doos was gevuld met dingen die hij meegenomen had. Op de bodem van de doos vond hij het Boek van Mormon. Hij las de belofte in het boek en toetste die. Hij wist dat het waar was. Dat getuigenis veranderde zijn leven. Hij werd gelukkiger dan hij in zijn stoutste dromen voor mogelijk had gehouden.

‘Uw exemplaar van het Boek van Mormon ligt misschien verborgen onder de zorgen en de aandacht voor alles wat u op uw reis hebt vergaard. Ik smeed u het aandachtig en vaak te lezen. In het boek staat de volheid van het evangelie van Jezus Christus, dat de enige weg terug naar God is.’

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ‘Een getuige’, *Liahona*, november 2011, p. 71.

Andere hulpbronnen over dit onderwerp: Study by Topic (Studeren op onderwerp) op LDS.org, ‘Book of Mormon’; Tad R. Callister, ‘Het Boek van Mormon — een boek van God’, *Liahona*, november 2011, p. 74; *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), pp. 17–28, 111–123.

Hij vond het Boek van Mormon. Hij las de belofte en toetste die. Hij wist dat het waar was.

Vragen om over na te denken:

- Welke levensomstandigheden onttrekken mogelijk uw exemplaar van het Boek van Mormon aan uw zicht?
- Wat kunt u doen om uw studie van het Boek van Mormon te verbeteren?
- Door welke lessen uit het Boek van Mormon is uw leven ten goede veranderd?

Schrijf uw gedachten eventueel op in uw dagboek of bespreek die met anderen.

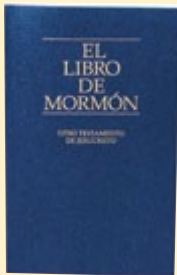
U kunt de conferentietoespraken lezen, bekijken of beluisteren via conference.lds.org.

AAN DE VROUWEN VAN DE KERK

Ubent voor meer bestemd dan u kunt dromen. Blijf in geloof en rechtschapenheid **toenemen**. **Aanvaard** het herstelde evangelie van Jezus Christus als uw levenswijze. **Koester** de gave van activiteit in deze geweldige en ware kerk. **Koester** de gave van dienstbetoon in de gezegende organisatie van de zustershulpvereniging. Blijf gezinnen **versterken**. Blijf anderen **opzoeken en helpen** die de hulp van u en de Heer nodig hebben.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Vergeet mij niet', *Liahona*, november 2011, p. 123.

Een profetische belofte

Het is wel zeker dat het Boek van Mormon invloed heeft op

uw karakter, vermogen en moed om een getuige voor God te zijn. De leer en de dappere voorbeelden in dat boek zullen u verheffen, leiden en bemoedigen.

'Iedere zending die de naam en het evangelie van Jezus Christus verkondigt, zal zegen ontvangen als hij zich dagelijks aan het Boek van Mormon vergast. Ouders die er alles aan doen om een getuigenis van de Heiland in het hart van een kind te leggen, zullen hulp krijgen en een manier vinden om de woorden en de geest van het Boek van Mormon in het gezin en in het leven van de gezinsleden te brengen.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Een getuige', *Liahona*, november 2011, p. 69.

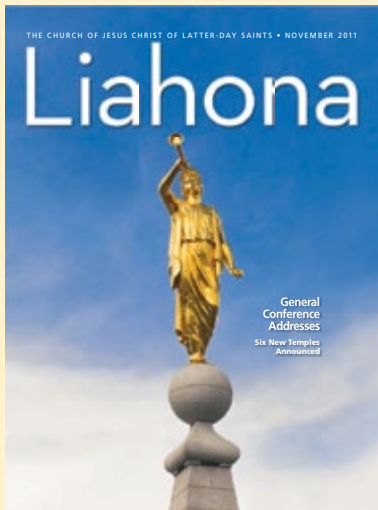
Het algemeen helpfonds voor tempelbezoekers

Tijdens de algemene oktoberconferentie 2011 sprak president Thomas S. Monson over het bestaan van het algemeen helpfonds voor tempelbezoekers. Dat fonds 'maakt een eenmalig bezoek aan de tempel mogelijk voor diegenen die anders niet in staat zouden zijn om naar de tempel te gaan en al heel lang met groot verlangen

naar zo'n kans uitkijken'. Als u wilt bijdragen aan het fonds, schrijft u die informatie op het normale specificatieblaadje dat u aan uw bisschop of gemeentepresidium geeft.¹

NOOT

1. Zie president Thomas S. Monson, 'Nu we elkaar weerzien', *Liahona*, november 2011, p. 5.

Antwoorden voor u

Iedere conferentie geven profeten en apostelen geïnspireerde antwoorden op vragen waarmee kerkleden misschien zitten. Zoek in de conferentie-uitgave of op conference.lds.org naar antwoorden op de volgende vragen:

- Wat betekent het dat we 'kinderen van het verbond' zijn? Zie Russell M. Nelson, 'Verbonden', p. 86.
- Waarom gebeuren er slechte dingen in het leven van goede mensen? Zie Robert D. Hales, 'Wachten op de Heer: uw wil geschiedde', p. 71; en Quentin L. Cook, 'De gezangen die ze niet konden zingen', p. 104.
- Waarom hebben we het Boek van Mormon nodig als we al de Bijbel hebben om ons over Jezus Christus te vertellen? Zie Tad R. Callister, 'Het Boek van Mormon — een boek van God', p. 74.
- Wanneer ik met een probleem worstel, hoe kan ik dan te weten komen wat ik moet doen? Zie Barbara Thompson, 'Persoonlijke openbaring en getuigenis', p. 9.

VOOR UZELF WETEN

Jezus Christus *is* de eniggeboren en geliefde Zoon van God. Hij *is* onze Schepper. Hij *is* het licht van de wereld. Hij *is* onze Redder van zonde en dood. Dat is de belangrijkste kennis op aarde. En u kunt dat voor uzelf weten.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Leringen van Jezus', *Liahona*, november 2011, p. 93.

CARL HEINRICH BLOCH, CHRISTUS MET JONGEN, DETAIL; FOTO EMILY LEISHMAN

STUDIEHOEK

Meer dan eens

In zijn toespraak tijdens de algemene oktoberconferentie 2011, 'De kracht van de Schriften', zei ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen dat een Schriftgedeelte uit het hoofd leren en overdenken 'een sleutel kan zijn om openbaring en de leiding en inspiratie van de Heilige Geest te ontsluiten' (p. 6).

Stel u bijvoorbeeld ten doel de volgende drie Schriftteksten, die elk drie keer tijdens de algemene oktoberconferentie 2011 zijn aangehaald, uit het hoofd te leren:

Mosiah 2:17¹

Moroni 7:47²

1 Timoteüs 4:12³

NOTEN

1. Zie José L. Alonso, 'Het juiste doen, op het juiste moment, zonder uitstel', p. 14; Dieter F. Uchtdorf, 'U bent belangrijk in zijn ogen', p. 20; Henry B. Eyring, 'Een getuige', p. 68.
2. Zie Richard G. Scott, 'De kracht van de Schriften', p. 8; Henry B. Eyring, 'Een getuige', p. 68; Silvia H. Allred, 'De liefde vergaat nimmermeer', p. 114.
3. Zie L. Tom Perry, 'De volmaakte liefde drijft de vrees uit', p. 43; Keith B. McMullin, 'De macht van de Aäronische priesterschap', p. 47; Henry B. Eyring, 'Voorbereiding in het priesterschap: "Ik heb je hulp nodig"', p. 58.

OMGAAN MET KRITIEK IN ONZE KERKROEPING

Naam bekend bij de redactie

Een interessante zegen en uitdaging van een lekenkerk is dat we geduldig met elkaar en onszelf moeten zijn terwijl we bekend raken met en groeien in onze roeping. Toen er zich in mijn roeping een moeilijke en gevoelige kwestie voordeed — waarbij verschillende kerkleden betrokken waren — handelde ik die naar beste weten af en ging verder in de veronderstelling dat deze moeilijke kwestie achter me lag.

Ik had het mis. Niet iedereen in onze wijk was het eens met de wijze waarop het incident was afgehandeld. Er ontstond een brede discussie. Sommigen waren het eens met mijn handelwijze. Anderen vonden dat ik een grote blunder had begaan. Ik zat ermee, maar aangezien ik mijn best had gedaan, maakte ik mij er niet al te druk over.

Toen ik echter kort daarna werd ontheven, was dat een flinke klap in het gezicht. Ik wist uiteraard dat roepingen in de kerk tijdelijk zijn, maar vanwege het tijdstip, had ik het gevoel dat mijn leiders mij de schuld gaven en mij straften voor wat er was gebeurd.

De kritiek leek heviger dan ooit en ik wist niet goed of ik de leden van de wijk wel onder ogen wilde komen. Vandaar dat ik de week na mijn ontheffing niet naar de kerk ging. En ook de daaropvolgende week — en de

daaropvolgende — ging ik niet. Hoe langer ik wegbleef, hoe moeilijker het werd om weer naar de kerk te gaan.

Na verloop van tijd begon ik na te denken over wat er had plaatsgevonden. Hoewel er een netelige situatie was ontstaan, besepte ik dat ik desondanks mijn verbonden niet op het spel wilde zetten. Was de kerk waar of niet?

Misschien had ik de kwestie naar behoren afgehandeld, misschien ook niet. De waarheid is dat we allemaal leren en dat we allemaal fouten maken.

Hoe moeilijk het ook is om toe te geven, misschien deed het er in het grotere geheel niet zo heel erg toe wie gelijk had en wie niet. Wat er *wel* toedeed, was of ik mijn verbonden nakwam. Wat er *wel* toedeed — zowel voor mij als mijn gezin — was dat ik naar de kerk ging, en in de avondmaalsdienst mijn verbonden hernieuwde, en bleef dienen. En het deed er wel toe hoe ik mij opstelde tegenover priesterschapsgezag.

Ik ging terug naar de kerk. Korte tijd later kreeg ik een andere roeping. In die roeping — en de roepingen daarna — moest ik samenwerken met mensen die mijn handelwijze hadden afgekeurd. Dat was moeilijk. Maar ik ben blij dat hun kritiek mij er niet van weerhouden heeft om de zegeningen van kerkelijke deelname te genieten. ■

ELKAAR HET VOORDEEL VAN DE TWIJFEL GEVEN

‘De hoogste vorm van naastenliefde wordt wellicht bereikt als wij vriendelijk zijn voor elkaar, als we anderen niet veroordelen of in hokjes stoppen, als we elkaar gewoon het voordeel van de twijfel geven of onze mond houden. Naastenliefde betekent iemands verschillen, zwakheden en tekortkomingen accepteren; geduld hebben met iemand die ons heeft teleurgesteld; of ons niet beledigd voelen als iemand iets niet doet zoals we hadden gehoopt. Naastenliefde betekent weigeren misbruik te maken van iemands zwakheid en bereid zijn te vergeven wie ons heeft gekwetst. Naastenliefde is het beste van elkaar verwachten.’

Ouderling Marvin J. Ashton (1915–1994) van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘The Tongue Can Be a Sharp Sword’, *Ensign*, mei 1992, p. 19.

DE HEER HEEFT ONS EEN gezondheidswet GEGEVEN

Een van de grootste zegeningen die ons ten deel zijn gevallen, is een stoffelijk lichaam. Ons lichaam is zo heilig en belangrijk dat de Heer het een tempel Gods noemt (zie 1 Korintiërs 3:16). Ook heeft Hij ons gezegd dat geen van zijn geboden stoffelijk is, maar dat al zijn 'geboden [...] geestelijk [zijn]' (LV 29:35). Zijn geboden voor onze lichamelijke gezondheid zijn dus ook voor ons geestelijke welzijn (zie LV 89:19–21).

Daar onze hemelse Vader wil dat we goed voor ons lichaam zorgen, heeft Hij daarvoor essentiële aanwijzingen geopenbaard. Veel van die aanwijzingen staan in afdeling 89 van de Leer en Verbonden, die bekend staat als het woord van wijsheid.

Daarin leren we verschillende zaken die we moeten doen of laten om ons lichaam gezond te houden. De geest van deze wet is dat we gezond voedsel nuttigen en van alles afzien wat gewoontevormend of schadelijk voor ons lichaam is. Onder de stoffen die de Heer ons gebiedt niet te gebruiken zijn alcohol en tabak, omdat het verdovende middelen zijn (zie LV 89:5–8). We behoren geen enkel verdovend of stimulerend middel te gebruiken, tenzij medisch voorgeschreven. Wie verdovende of stimulerende middelen gebruiken, moeten hulp zoeken, zodat ze weer rein kunnen worden en vrij van verslaving. Een rein lichaam is ontvankelijker voor de Heilige Geest.

De Heer raadt ook het gebruik van 'hete dranken' (LV 89:9) af. Profeten hebben gezegd dat dit slaat op koffie en thee, waarin schadelijke stoffen zitten. We dienen van alle dranken met schadelijke stoffen, warm of koud, af te blijven.

We moeten ook alles mijden wat schadelijk voor ons lichaam is, zoals te veel eten of weigeren genoeg gezond voedsel te eten om onze gezondheid in stand te houden.

Behalve de zaken die we niet moeten doen, staan er in het woord van

wijsheid ook zaken die we wel moeten doen. U ziet er hier verschillende opgesomd.

Wie de gezondheidswet van de Heer gehoorzamen 'zullen gezondheid in hun navel, en merg in hun beenderen ontvangen. En zij zullen wijsheid en grote schatten aan kennis vinden, ja, verborgen schatten; en zij zullen lopen en niet moede worden, wandelen en niet mat worden' (LV 89:18–20). ■

Voor meer informatie zie *Evangeliebeginselen* (2009), pp. 177–183; en *Trouw aan het geloof* (2004), pp. 193–195.

In het woord van wijsheid en andere Schriftuurplaatsen heeft de Heer gezondheidsrichtlijnen geopenbaard:

1. Fruit, groenten en heilzame kruiden dienen 'op zijn tijd' en 'met beleid en dankzegging' te worden gebruikt (zie LV 89:10-11).

2. Vlees en gevogelte zijn 'verordonneerd voor het gebruik door de mens met dankzegging; niettemin moet het spaarzaam worden gebruikt' (LV 89:12).

3. 'Alle graan is goed als voedsel voor de mens' (LV 89:16).

4. We dienen niet meer te werken dan we kracht hebben (zie LV 10:4).

5. We dienen goede slaapgewoonten te ontwikkelen, 'opdat [ons] lichaam en [onze] geest versterkt zullen worden' (LV 88:124).

'Voedzame maaltijden, regelmatige beweging en genoeg slaap zijn noodzakelijk voor een sterk lichaam.'

President Thomas S. Monson, 'That We May Touch Heaven', *Ensign*, november 1990, p. 46.

BELOW: FOTOILLUSTRATIE © GETTY IMAGES; RECHTS: FOTOILLUSTRATIES WELDEN C. ANDERSEN, JOHN LUKE, ROBERT CASEY, © CORBIS

MET GELOOF IN GOD BEN IK **nooit alleen**

Donna Hollenbeck

*'Die Geest
getuigt met onze
geest, dat wij
kinderen Gods
zijn' (Romeinen
8:16).*

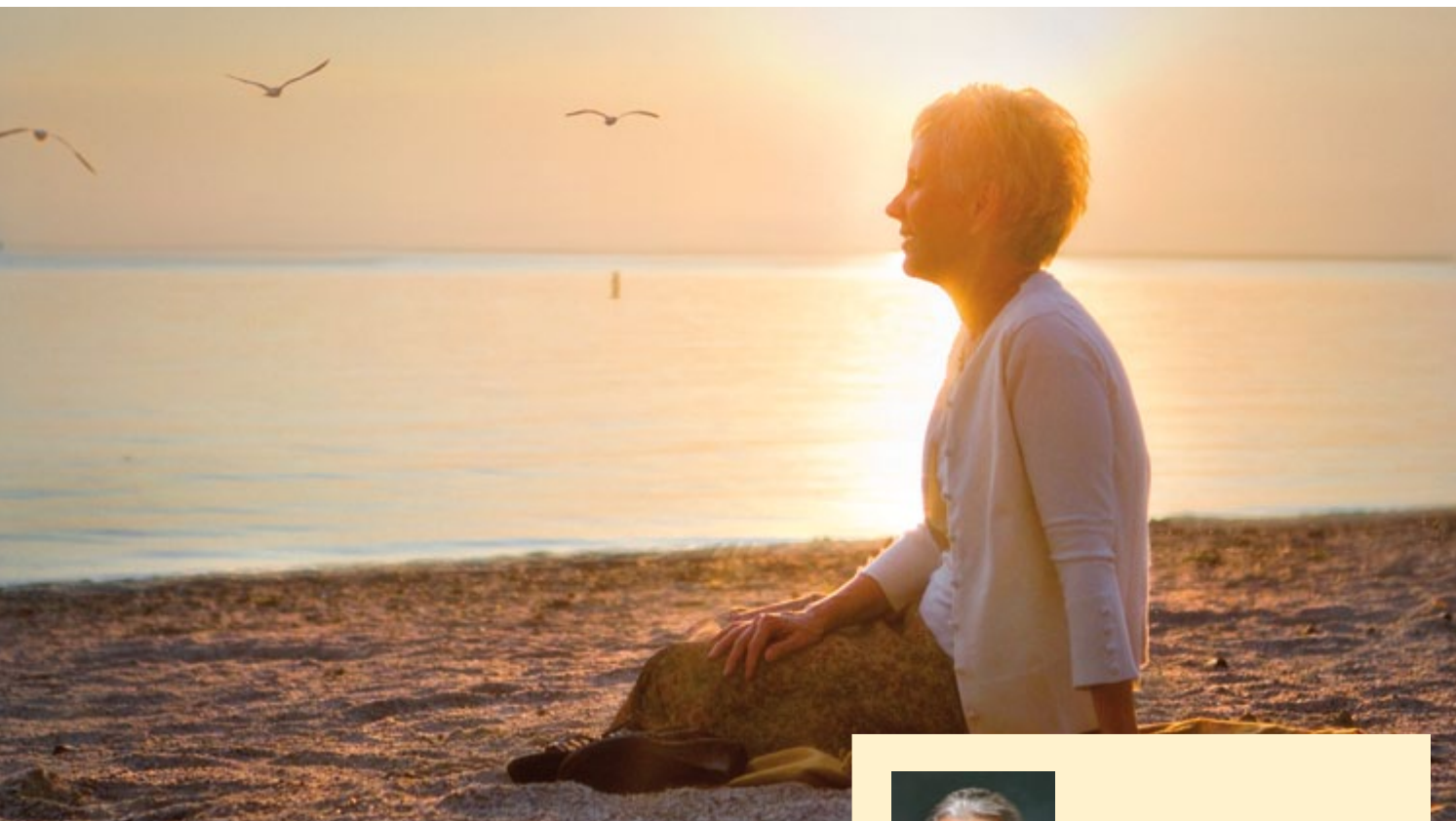
Ubent nooit alleen als u geloof in Jezus Christus en Vader in de hemel hebt.' Ik had dergelijke uitspraken vaak gehoord, maar nu pas begrijp ik wat ze werkelijk betekenen.

Iedereen krijgt vroeg of laat te maken met het onvermijdelijke feit dat hij of zij er alleen voor staat. Voor mij kwam die dag, door een echtscheiding, kinderen die het huis uitgingen, en een vroege pensionering, eerder dan ik had verwacht. De hachelijke hindernis die ik moest nemen was de plotselinge stilte en leegheid na jaren genoeglijke tijd met familie en vrienden, echtgenoot en kinderen, en collega's te hebben doorgebracht.

Hoewel ik genoot van de bezoeken van mijn huisonderwijzers en huisbezoeksters en andere vrienden, was ik het grootste deel van de tijd alleen, en ik vond er niets aan. De stilte had op den duur een onbeheersbare stroom aan tranen tot gevolg. Er was niemand bij wie ik troost kon zoeken uitgezonderd mijn hemelse Vader.

Na voor mijn gevoel uren in gebed gehuild te hebben, ervoer ik een innerlijke verandering en voelde ik de Geest van mijn hemelse Vader. Ik voelde zijn liefde mijn ziel binnendringen en eventjes hield ik op met huilen. Ik wist dat Hij mijn verdriet begreep, en dat voelde zo behaaglijk aan dat ik nog wat langer huilde, zoals een kind huilt dat gevallen is en door zijn of haar moeder wordt getroost. Terwijl ik mijn hoofd begroef in de schoot van mijn hemelse Vader — zo stelde ik mij dat althans voor — wist ik dat Hij bereid was om mij zo lang als nodig te troosten. Af en toe overvielen mij gedachten dat ik te oud was om mij op deze wijze te gedragen. Ik wist echter dat het mijn hemelse Vader niets kon schelen hoe oud of jong ik was. Ik wist gewoon dat Hij mij begreep en dat Hij er altijd voor mij zou zijn.

Hoewel ik nog steeds liever getrouwd was geweest, heb ik leren genieten van de stilte. Ik luister naar de golven van de oceaan en kijk naar een zonsondergang. Ik neem nu echt de

tijd om van het leven te genieten. Ik luister en handel overeenkomstig de leiding van de Geest. Ik ben niet bang meer om alleen te zijn, omdat ik niet alleen ben zo lang ik geloof in mijn hemelse Vader en Jezus Christus. Ik zie de hand van mijn hemelse Vader en Jezus Christus in bijna alles wat ik doe.

'U bent nooit alleen als u geloof in Jezus Christus en Vader in de hemel hebt.' De nieuwe en diepe betekenis van die woorden hebben zich in mijn hart genesteld. Ik weet zonder twijfel dat ik nooit alleen ben. Ik ben zijn dochter en Hij houdt van mij. ■

Voor meer informatie over dit onderwerp: zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:5–20; Robert D. Hales, 'Een getuigenis krijgen van God, de Vader, zijn Zoon, Jezus Christus, en de Heilige Geest', Liahona, mei 2008, p. 29; and Susan W. Tanner, 'Dochters van onze hemelse Vader', Liahona, mei 2007, p. 106.

WAAROM HEEFT ONZE HEMELSE VADER ONS LIEF?

'Hij heeft ons lief omdat Hij vervuld is van oneindige heilige, zuivere en onbeschrijflijke liefde. We zijn belangrijk voor God omdat we zijn kinderen zijn, niet vanwege onze staat van dienst. Hij houdt van ons allemaal, zelfs die verdorven, verworpen, vervelend, verdrietig of gebroken zijn. Gods liefde is zo groot dat Hij zelfs van de hoogmoedigen, de zelfzuchtigen, de verwaanden en de goddelozen houdt.

'Wat dat wil zeggen is dat er voor iedereen, ongeacht onze huidige situatie, hoop is. Hoe groot ons leed ook is, hoe groot onze smart ook is, hoeveel fouten we ook hebben gemaakt, onze oneindig barmhartige hemelse Vader verlangt van ons dat wij tot Hem naderen, zodat Hij tot ons kan naderen.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'De liefde Gods', Liahona, november 2009, p. 22.

Is dit niet het vasten dat Ik verkies?

Door het voorbeeld van een onderzoekersgezin kwam ik erachter dat de beloften van de Heer vast staan als we de wet van vasten gelovig en doelgericht gehoorzamen.

Alexandria Schulte

Ik las Jesaja 58 voor het eerst toen ik in Texas (VS) op zending was. Hier legt de Heer de wet van vasten uit. Hij noemt bijna twintig specifieke zegeningen op voor wie deze wet gehoorzamen. Vóór mijn zending had ik veel van die zegeningen zelf ervaren. Dat gold ook voor mijn vrienden en familieleden. Toch leerde ik uit het voorbeeld en het geloof van een onderzoekersgezin pas echt dat de beloften van de Heer niet loos zijn als ons vasten de Heer aangenaam is.

'Als gij dan roept, zal de Here antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik' (Jesaja 58:9).

Toen mijn collega en ik Corina Aguilar les begonnen te geven, had ze al te kennen gegeven dat ze naar de kerk wilde komen. Toen we haar over de herstelling van het evangelie vertelden en zij het Boek van Mormon las en erover bad, wist ze dat de kerk waar was. Toch was er iets wat haar tegenhield: haar man, Manuel.

Corina wilde de kerk niet alleen bezoeken — ze wilde dat haar hele gezin het evangelie leerde kennen. Manuel werkte echter laat, en als hij thuiskwam, was naar twee zendelingen luisteren wel het laatste wat hij wilde.

Corina begon te bidden dat Manuel het verlangen zou krijgen om de lessen te volgen, maar er gingen weken voorbij zonder dat er verandering in de situatie kwam. Op een dag vroeg Corina ons aan het eind van de les naar vasten. We waren al laat voor een andere afspraak, dus legden we in het kort uit dat vasten inhoudt dat we twee opeenvolgende maaltijden overslaan. Daarnaast bidden we om hulp van onze hemelse Vader en leiding voor onszelf en

anderen. Met de belofte dat we daar tijdens ons volgende bezoek op terug zouden komen, vertrokken we snel.

Enkele dagen later gingen we weer bij Corina op bezoek. Tijdens de les verraste ze ons met de mededeling dat ze niet dacht dat ze kon vasten. Ze legde uit dat ze sinds ons laatste bezoek aan het vasten was. Ze sloeg het ontbijt en de lunch over en gebruikte alleen de avondmaaltijd. Na het avondeten begon ze weer te vasten, en at pas weer de volgende avond. En dat had ze drie dagen volgehouden. 'Ik heb ontzettend mijn best gedaan', zei ze tegen ons, 'maar het is wel heel moeilijk.'

Verbaasd door haar grote geloof, legden we snel uit dat iemand normaal gesproken slechts één dag vast. Nieuwsgierig naar haar motieven achter een dergelijk offer vroegen we: 'Corina, zou je ons kunnen zeggen waar je voor vastte?'

'Voor mijn man', antwoordde ze.

We waren onder de indruk dat zij de geboden van de Heer wilde naleven, zodat haar man zou worden gezegend. Ouderling Joseph B. Wirthlin (1917–2008) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Als we vasten, hebben onze rechtschappen gebeden en verzoeken vaak grotere kracht.'¹ Dat gold ook voor Corina. De week daarop wilde Manuel opeens wel met ons praten. Hoewel hij aanvankelijk sceptisch was, begon hij toen we hem over het heilsplan hadden verteld ook te bidden. Hij nam zelfs een exemplaar van het Boek van Mormon aan, dat hij in de schafttijd op zijn werk doorlas. Uiteindelijk begonnen Corina, Manuel en hun drie kinderen naar de kerk te komen.

Nieuwsgierig naar haar motieven achter een dergelijk offer vroegen we: 'Corina, zou je ons kunnen zeggen waarvoor je vastte?' 'Voor mijn man', antwoordde ze.

'Is dit niet het vasten dat Ik verkies: de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten (...)?' (Jesaja 58:6.)

Hoewel hij met sprongen vooruitging, had Manuel moeite met het woord van wijsheid. Hij dronk al sinds zijn tienerjaren. Niet alleen viel het hem zwaar om te stoppen, ook was hij bang om door zijn vrienden te worden uitgelachen.

Ook Corina leed onder zijn drankprobleem. Ze had jaren tevergeefs geprobeerd hem van de drank af te krijgen. Maar nu begon ze, met hernieuwd geloof en een getuigenis van de kracht van het vasten, geregeld voor Manuel te vasten, zodat hij de kracht zou hebben om het woord van wijsheid te gehoorzamen.

Corina's liefde voor haar man deed mij denken aan het verhaal in het Nieuwe Testament waarin een vader de apostelen smeekte om zijn zieke zoon te genezen. Hoewel zij geloof oefenden, konden zij dit wonder niet tot stand brengen. De Heer genas dit kind echter, waarna Hij uitlegde: 'Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten' (Matteüs 17:21).

En zo gebeurde het dat door bidden en vasten Manuel geleidelijk aan de kracht kreeg om zijn drankprobleem opzij te zetten. En hoewel hij aanvankelijk bespot werd door zijn vrienden, kregen ze al snel respect voor hem omdat hij liet zien dat hij van plan was om zich aan de geboden van God te houden.

'De Here zal u voortdurend leiden, u in dorre streken verzadigen (...) dan zult gij zijn als een besproeide hof' (Jesaja 58:11).

Door te vasten krijgen we niet alleen hulp, kracht en leiding van de Heer, maar krijgen we ook de kans om 'de hongerige [te schenken] wat gij zelf begeert, en de verdrukten [te verzadigen]' (Jesaja 58:10) door een gulle vastengave te betalen. President Marion G. Romney (1897–1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft ooit gezegd: "Wees royaal, opdat u zelf zult groeien. (...) Ik beloof ieder van u die dat doet, dat u zowel geestelijk als materieel welvarender zult worden."²

Terwijl de Aguilars zich op de doop voorbereidden, werd hun geloof op vele manieren op de proef gesteld. Vlak nadat ze een doopdatum hadden geprikt, werd Manuel ontslagen. Hij en

Corina hadden geen idee hoe ze de huur en andere vaste lasten zouden moeten betalen, laat staan eten voor de kinderen. Hoewel ze financiële hulp kregen van familie, was dat niet genoeg om aan al hun financiële verplichtingen te voldoen.

Ten einde raad besloten ze een deel van hun huisraad in de verkoop te doen.

Eerst verkochten ze de weinige luxes die ze in hun flat hadden, en daarna verkochten ze alles wat ze konden missen. Na ongeveer een week hadden ze genoeg geld om de huur voor die maand te betalen, maar ze hadden nog steeds geen idee of ze het in de maanden daarna zouden rooien.

Het duurde niet lang of de leden van de gemeente brachten uitkomst. De gemeentepresident had een gesprek met Manuel om te zien welke hulp ze nodig hadden. En als gemeente deden ze wat ze konden om de Aguilar's uit de brand te helpen.

De Aguilar's bleven de geboden naleven en deden er alles aan om de eindjes aan elkaar te knopen. Dat bracht hun vele zegeningen, met inbegrip van kansen op een nieuwe baan voor Manuel. Zij kwamen erachter dat de Heer Zich aan zijn beloften houdt. In geval van nood zal Hij voor ons zorgen als we gehoorzaam zijn.

'Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad en (...) uw heil zal voor u uit gaan, de heerlijkheid des Heren zal uw achterhoede zijn' (Jesaja 58:8).

Op 9 november 2008 hebben Manuel, Corina, Jovani en Lupito Aguilar zich laten dopen. Het jongste kind, Mariela, keek uit naar haar achtste verjaardag en haar doop. Manuel ontving kort na zijn doop het Aäronisch priesterschap en later

het Melchizedeks priesterschap.

Een jaar later gingen Manuel en Corina naar de tempel voor hun begiftiging, en ze zullen naar de tempel terugkeren om hun kinderen aan hen te laten verzegelen.

'De grondvesten van vorige geslachten zult gij herstellen' (Jesaja 58:12).

Doordat zij de eersten in hun familie waren die lid van de kerk werden, zijn Manuel en Corina pioniers die door hun voorbeeld van geloof en opoffering de basis leggen voor hun nageslacht en anderen. Niet alleen hebben hun kinderen dankzij hen de zegeningen van het evangelie in hun leven, maar ze hebben ook hun vrienden en familie laten zien dat naleven van de geboden vreugde brengt. Sommigen hebben bezoek gekregen van de zendelingen en hebben zich laten dopen.

Vasten opent de deur naar unieke zegeningen van kracht en troost. Iedereen die ernaar streeft de Heiland te volgen, krijgt, zoals de familie Aguilar, te maken met problemen en moeilijkheden. We kampen met zwakheden of verleidingen, of lijden onder de fouten van anderen. We lijden misschien onder lichamelijke of emotionele pijnen. Of misschien krijgen we te maken met financiële problemen. Welke last we ook meetorsen, vasten helpt ons '[onze] bekommernis op de Here [te werpen], Hij zal voor [ons] zorgen' (Psalmen 55:22). Als we de wet van vasten gelovig en wilskrachtig gehoorzamen, zullen we de zegeningen die ons in Jesaja 58 worden beloofd in ons leven waarnemen. ■

NOTEN

1. Joseph Joseph B. Wirthlin, 'De wet van vasten', *Liahona*, juli 2001, p. 89.
2. Marion G. Romney, 'The Blessings of the Fast', *Ensign*, juli 1982, p. 4.

Door te bidden en te vasten kreeg Manuel geledelijk aan de kracht om zijn drankprobleem opzij te zetten en konden de Aguilar's zich op de doop voorbereiden.

Ouderling
Quentin L. Cook
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

DE LEER VAN DE VADER

Een van de aangenaamste en fundamenteelste waarheden die als onderdeel van de herstelling zijn geopenbaard, houdt verband met het wezen van onze hemelse Vader en zijn persoonlijke band met ieder mens op aarde.

Een van de eerste beginselen die na de grote afval verloren gingen, was de kennis omtrent God de Vader. Het hoeft ons dan ook niet te verbazen dat een van de eerste beginselen die als deel van de herstelling werden geopenbaard, kennis omtrent God de Vader is. Prioriteitshalve luidt het eerste geloofsartikel van de heiligen der laatste dagen: ‘Wij geloven in God, de eeuwige Vader’ (Geloofsartikelen 1:1)

De leden van de kerk begrijpen dat God de Vader de opperste Bestuurder van het heelal is, de Schepper van onze geest en de Ontwerper van het plan dat ons hoop en perspectief geeft. Hij is onze hemelse Vader. In het voorsterfelijk bestaan leefden wij in gezinsverband in zijn tegenwoordigheid. Daar ontvingen wij onze eerste lessen en werden wij op het sterfelijk leven voorbereid (zie LV 138:56). We zijn van onze hemelse Vader gekomen en ons doel is naar Hem terug te keren.

Van alle aan de mens geopenbaarde

leerstellingen, geloofspunten en beginselen verdienen de waarheden die verband houden met zijn wezen en karakter onze grootste aandacht. Wij erkennen zijn bestaan en ware karakter. Daarmee voegen we ons in ware aanbidding bij de gelovigen en profeten vanouds (zie Mosiah 4:9). Het doel van al datgene wat de Vader voor de bewoners van de aarde heeft geopenbaard, geboden en begonnen, is hen te helpen Hem te leren kennen, Hem na te volgen en op Hem te gaan lijken, zodat we in zijn heilige tegenwoordigheid kunnen terugkeren. Het eeuwige leven is de Vader en zijn heilige Zoon, Jezus Christus, te kennen (zie Johannes 17:3; Jakob 4:5; Mozes 5:8).

Eeuwige gezinspatronen

Om de Vader te leren kennen is het van essentieel belang dat we de geopenbaarde gezinspatronen begrijpen. Het gezin is zowel hier als in het hiernamaals het belangrijkste samenlevingsverband en het is door God

Zendingen en hun onderzoekers leren snel het verheven belang van de leer over de Vader en de Zoon als zij praten over Joseph Smiths eerste visioen of het heilsplan, omdat de Heilige Geest van deze waarheden getuigt.

ingesteld.¹ Samenleven in liefdevol gezinsverband leidt niet alleen tot groot geluk, we leren er ook de juiste beginselen door. Daardoor kunnen we ons voorbereiden op het eeuwige leven.² Bovendien leren we uit die gezinspatronen de Vader kennen, liefhebben en begrijpen. Dat is een van de redenen waarom de heiligen der laatste dagen het belang van het huwelijk en het gezin voor de kerk en de samenleving onderschrijven. Het plan van God maakt het mogelijk dat familiebanden na de dood voortduren. We kunnen in de tegenwoordigheid van God terugkeren, voor eeuwig verenigd met onze familie.³

Onze hemelse Vader heeft ervoor gekozen niet veel details over ons voorsterfelijk leven te openbaren. Wellicht komt dat omdat we veel kunnen leren door gewoonweg acht te slaan op de goddelijke gezinspatronen die Hij op aarde heeft ingesteld. Zorgvuldig acht slaan en gewetensvol in overeenstemming leven met deze goddelijke gezinspatronen is de kern van onze opdracht om de Vader te leren kennen.

Vader in de hemel en het gezin zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Als we de vele dimensies van dat verband gaan begrijpen, wordt het ons steeds duidelijker hoe persoonlijk en individueel niet alleen de liefde van onze hemelse Vader is, maar ook de band zelf die Hij met ieder van ons heeft. Wanneer we zijn gevoelens voor ons beter begrijpen geeft ons de kracht om Hem zuiverder en vollediger lief te hebben. Die band is zo wezenlijk, vervuld van liefde en sterk, dat hij de bron is van de diepste en aangezaamste emoties en verlangens die een man of vrouw in dit leven kan hebben. Deze diepe emoties van liefde kunnen ons motiveren en ons in moeilijke en problematische tijden de kracht geven om tot de Vader te naderen.

Liefdevolle keuze en bewuste daad

Ieder mens is een verwekte zoon of dochter van onze hemelse Vader.⁴ *Verwekt* is het voltooid deelwoord van het werkwoord *verwekken*, dat ‘in het leven roepen’ betekent. *Verwekken* is de in de Schriften gebruikte uitdrukking om aan te geven dat er leven is geschonken (zie Matteüs 1:1–16; Ether 10:31).

In de door God geopenbaarde patronen voor rechtschapen gezinnen is de geboorte van een kind het gevolg van een bewuste en liefdevolle keuze. Zij is het wonderbaarlijke gevolg van een zorgzame en doelbewuste daad van ouders, die daarmee samen met hun hemelse Vader deelnemen aan het heilige scheppingsproces van een

sterfelijk lichaam voor één van zijn geestkinderen. Het besef dat ons leven het gevolg is van een liefdevolle keuze en doelbewuste daad kan ons gevoel van eigenwaarde als sterfelijk wezen sterken. Dat waardegevoel kan ons innerlijk potentieel bevestigen en ons tegen verleidingen beschermen.

Satan wil maar wat graag de minder ideale omstandigheden waaronder sommige kinderen worden geboren, gebruiken om sommigen te doen twifelen aan hun eigenwaarde en menselijk potentieel. Ongeacht de omstandigheden van onze geboorte zijn we allen geestzonen en -dochters van hemelse Ouders. God is een rechtvaardige en liefdevolle Vader. Onze geest ontstond uit liefde en de bewuste keuze om ons het leven te schenken en ons daarmee oneindige mogelijkheden te bieden.

Eén voor één

Rechtschapen ouders maken niet alleen de doelbewuste en liefdevolle keuze om kinderen in de wereld te brengen, ze bereiden zich daar ook op voor. Ze bidden en kijken vol verwachting uit naar de geboorte van hun kind. Na de geboorte vinden ze het heerlijk om het kind vast te houden, te knuffelen en koosnaampjes te geven, ervoor te zorgen en het te beschermen. Zij raken vertrouwd met de patronen en behoeften van de baby. Ze kennen het kind beter dan het kind zichzelf kent. Ongeacht het aantal kinderen dat een echtpaar heeft, is ieder bijzonder voor hen.

Dit patroon maakt ons duidelijk dat onze hemelse Vader ons kende toen we nog geestkinderen waren. Hij kent ons minstens al vanaf de tijd dat we als geest verwekt werden. Wij zijn zijn kostbare zonen en dochters, en Hij houdt van ieder van ons.

Bekend bij naam

Een ander gezinspatroon maakt ons duidelijk hoe persoonlijk de liefde van de Vader voor ons is. Een van de eerste dingen die ouders na de geboorte van een kind doen, is het een naam en zo een eigen identiteit geven. Naamgeving is in elke cultuur een belangrijk gegeven en gaat vaak net plechtige rituelen gepaard, omdat een naam van grote invloed is op de identiteit van de naamdrager. Kinderen kiezen hun naam niet uit; hun ouders geven hun een naam.

In de meeste culturen krijgt een kind een eerste (en in sommige gevallen een tweede of zelfs een derde) naam. Het is ook gemeengoed dat de kinderen een achternaam

krijgen of een naam die hen aan hun ouders, familie en voorouders bindt. In sommige culturen wordt zelfs de tweede familienaam (bijvoorbeeld de achternaam van de moeder) gebruikt om het kind verder te binden aan zijn familie en het een identiteit in de samenleving te geven.

Door dat patroon weten we dat onze hemelse Vader ons persoonlijk kent en weet wie we zijn. Hij kent ons bij naam. In de weinige Schriftteksten waarin iemand in de voorsterfelijke wereld wordt genoemd, wordt die persoon bij naam genoemd, op een manier die overeenkomt met hoe wij in dit leven gekend zijn. In de opgetekende bezoeken van de Vader aan mensen op aarde, gebruikt Hij hun naam om daarmee aan te geven dat Hij ons kent en weet wie we zijn. De profeet Joseph Smith zei bijvoorbeeld met betrekking tot de verschijning van de Vader in het Eerste Visioen: 'Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17; zie ook Mozes 1:6; 6:27).

De Vader kent ons omdat Hij iedere geestzoon en -dochter heeft verwekt, en ons een eigen identiteit en bestaan heeft gegeven. Zo zei Hij tegen Jeremia: 'Eer ik u vormde in de moederschoot, heb ik u gekend' (Jeremia 1:5).

Naar zijn beeld en met zijn eigenschappen

De Bijbel leert ons dat de mens naar het beeld van de Vader is gemaakt (zie Genesis 1:26–27). Zowel de erfelijkheidsleer als de eigen waarneming bevestigt het beginsel dat nakomelingen de vorm, het uiterlijk voorkomen en de eigenschappen van hun ouders overnemen. Sommige mensen vergelijken zich met anderen en baseren daar hun gevoel van eigenwaarde op. Die benadering kan ertoe leiden dat men zich inferieur of superieur aan anderen voelt. Het verdient de voorkeur om ons gevoel van eigenwaarde te baseren op onze Vader.

Onze aardse stamboom bestaat uit vele generaties die eeuwen teruggaan. Onze

We kunnen in gezinsverband de Vader leren kennen, liefhebben en begrijpen. Dat is een van de redenen waarom de heiligen der laatste dagen het belang van het huwelijk en het gezin voor de kerk en de samenleving onderschrijven.

Als we ernaar streven de Vader te leren kennen door middel van rechtschapen gezinspatronen, gaan we de grote liefde die Hij voor ons koestert begrijpen en gaan we Hem meer liefhebben.

geestelijke stamboom heeft slechts twee generaties — die van onze Vader en die van ons. Onze vorm is zijn vorm, zonder de heerlijkheid. ‘Nu zijn wij kinderen Gods en (...) als Hij zal geopenbaard zijn, [zullen] wij Hem gelijk [...] wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is’ (1 Johannes 3:2; zie ook LV 130:1). Wij dragen de verborgen zaden van goddelijkheid in ons, die kunnen ontspruiten en vrucht dragen door zijn zegen en door het pad van strikte gehoorzaamheid te volgen dat Jezus ons heeft getoond. Het uitspreken of zingen van de woorden: ‘Ik ben een kind van God’⁵ geeft ons kracht.

De liefde van de Vader

Een van de valse leringen van de grote afval was dat het heilsplan van God de Vader als overmatig wreed werd voorgesteld. Frederic Farrar, theoloog in de anglicaanse kerk en classicus, gelovige en gerespecteerd auteur van het boek *The Life of Christ*, beklagde zich erover dat de meeste christelijke kerken een verkeerd beeld van de hel en de verdoemenis hadden als gevolg van vertaalfouten uit het Hebreeuws en Grieks in het Engels van de King Jamesbijbel.⁶

Het heilsplan van een liefdevolle Vader zoals dat aan de profeet Joseph Smith is geopenbaard, geldt voor alle mensen, met inbegrip van wie in dit leven niets over Jezus Christus te horen krijgen, kinderen die sterven voordat zij de jaren van verantwoordelijkheid bereiken, en wie niet toerekeningsvatbaar zijn (zie LV 29:46–50; 137:7–10).

Zelfs voor wie een zondig leven hebben geleid, maar niet tegen God in opstand zijn gekomen — in tegenstelling tot Satan en zijn engelen (zie Jesaja 14:12–15; Lucas 10:18; Openbaring 12:7–9; LV 76:32–37) — heeft de Vader in zijn liefde koninkrijken van heerlijkheid voorbereid, die superieur zijn aan ons leven op aarde (zie LV 76:89–92). Er kan

geen twijfel bestaan over de liefde van de Vader voor zijn geestkinderen.

Als we ernaar streven de Vader te leren kennen door middel van rechtschapen gezinspatronen, gaan we de grote liefde begrijpen die Hij voor ons koestert en gaan we Hem meer liefhebben. De vele anti-gezinsmaatregelen waarmee men het gezin wil ondermijnen en vernietigen zijn erop gericht Vaders kinderen van zijn liefde te vervreemden, die hen terug naar huis zal voeren.

Wie geleden hebben onder sociale problemen zoals wrede, autoritaire vaders, buitenechtelijke kinderen, ongewenste kinderen en andere sociale uitwassen hebben moeite om zich een rechtvaardige, liefdevolle, zorgzame Vader voor te stellen. Net zoals de Vader alles doet om Zich aan ons kenbaar te maken, grijpt de boze elk middel aan om tussen de Vader en ons te komen. Gelukkig is er geen macht, zonde of gesteldheid die een wig kan drijven tussen ons en de liefde van de Vader (zie Romeinen 8:38–39). Omdat God ons eerst heeft liefgehad, kunnen we Hem leren kennen en Hem liefhebben (zie 1 Johannes 4:16, 19).

Juist omwille van die sociale problemen die tegenwoordig zo prevaleren, moeten we de leer van de Vader en het gezin verkon- digen om de verkeerde ideeën en gewoonten die alom verbreid zijn te remediëren, te corrigeren en te overwinnen. Het was Eliza R. Snow (1804–1887) die elegant onder woorden bracht dat er velen in de wereld zijn die God Vader noemen, maar niet weten waarom.

God zij dank is ‘der kennissleutel’ hersteld⁷ en is de leer van de Vader weer op aarde! ■

NOTEN

1. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.1.1.
2. Zie *Handboek 2*, 1.1.4.
3. Zie *Handboek 2*, 1.3.
4. Zie ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.
5. ‘Ik ben een kind van God’, lofzang 195.
6. Zie Frederic W. Farrar, *Eternal Hope* (1892), pp. XXXVI–XLII.
7. ‘O mijn Vader’, lofzang 190.

In de armen van zijn liefde gesloten

Naam bekend bij de redactie

Toen ik zes was, scheidden mijn ouders. Hoewel ik bij mijn moeder bleef wonen, verdween mijn vader na de scheiding niet volledig uit mijn leven. In het weekend en op woensdag was ik bij hem thuis.

Hoewel hij probeerde een goede vader te zijn, deed hij toen ik zeven was iets wat mijn vertrouwen in hem verbrijzelde. Door deze vertrouwensbreuk ontstond er een kloof die steeds groter werd. Als hij naar huis belde, wilde ik liever niet aan de telefoon komen. Toen ik ouder werd, wilde ik niet langer op de door de voogdijraad aangegeven dagen naar mijn vader toe, maar wilde ik daarover zelf kunnen beslissen.

Toen ik op de middelbare school zat, ging ik veel minder vaak naar mijn vader. Ik zag hem maar twee of drie keer per maand. Toen ik naar de universiteit ging, werden de telefoontjes steeds sporadischer, zozeer zelfs dat ik hem maar één keer per semester sprak. De band met mijn vader had meer weg van een formaliteit dan van een hechte ouder-kindband.

In mijn tweede jaar aan de universiteit besloot ik met hem te gaan praten over het incident dat in mijn kinderjaren had plaatsgevonden en dat onze band zoveel jaar geleden had beschadigd. Ik hoopte het achter mij te kunnen laten, vergeving te laten gelden en overnieuw te kunnen beginnen. In een e-mail zette ik mijn gevoelens uiteen en wachtte op een antwoord.

Een tijdje later kreeg ik een e-mail van hem terug. Voordat ik zijn reactie las, bad ik en vroeg mijn hemelse Vader of zijn Geest bij mij zou zijn terwijl ik de e-mail las. Dit was zo'n belangrijk moment in mijn leven — ik stond op het punt te lezen wat mijn vader te zeggen had en in welke richting onze relatie zou gaan.

Ik was bang en voelde mij heel erg alleen.

En ik was alleen, alleen op mijn kamer met mijn computer. Ik had steun nodig. Ik bleef tot mijn hemelse Vader bidden en voelde zijn Geest. Eindelijk had ik de moed om de e-mail te lezen.

Het antwoord van mijn vader was heel kort. Hij zei dat hij geen idee had waar ik het over had en dat hij eigenlijk geen tijd had om over het verleden te praten.

De manier waarop hij iets wat zo belangrijk voor mij was wegwuifde en elke vorm van toenadering van tafel veegde, deed erg pijn. Ik voelde mij in de steek gelaten, en was in en in verdrietig over de verstoorde relatie die zich al ruim tien jaar voortsleepte.

Terwijl ik in mijn stoel zat te snikken, voelde ik de Geest. Ik had de aanwezigheid van mijn hemelse Vader nog nooit zo sterk gevoeld. Ik voelde mij letterlijk 'voor eeuwig in de armen van zijn liefde gesloten' (2 Nephi 1:15). Terwijl ik zat te huilen voelde ik mij gerustgesteld en geliefd.

De band met mijn aardse vader liet dan te wensen over, mijn hemelse Vader zou mij niet in de steek laten. Zijn aanwezigheid is heel reëel in mijn leven. Ik weet dat Hij van mij houdt, om mij geeft en altijd een goede band met mij wil hebben. Ik weet dat Hij mijn Vader is. En Hij zal niet bij mij weggaan. ■

De band met mijn aardse vader liet dan te wensen over, mijn hemelse Vader zou mij niet in de steek laten.

Honger naar het woord IN ECUADOR

Joshua J. Perkey
Kerktijdschriften

'Gezegend zijn allen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen met de Heilige Geest worden vervuld' (3 Nephi 12:6).

Ana Visbicut leunt achterover tegen de planken van haar huis met een glimlach op haar gezicht. Haar kinderen zitten naast haar op een bank, allemaal met dezelfde brede glimlach. Het is een warme, zonnige zaterdagmiddag. Ana woont in Puerto Francisco de Orellana, een stadje in de oerwouden van oostelijk Ecuador. Leden van het presidium van de gemeente Orellana kwamen net even langs en stoorden onbedoeld Ana's onderhoud met de zendelingzusters, maar dat vindt ze niet erg. Ze stelt het bezoek op prijs. Ze heeft veel om dankbaar voor te zijn en uit haar dank ook vrijelijk.

Niet dat Ana geen moeilijkheden kent. Ze woont alleen met haar vijf jonge kinderen. Dagelijks werk vinden is niet gemakkelijk. En toen ze zich in augustus 2009 liet dopen, zette

maar een van haar kinderen die stap samen met haar.

Maar in de daaropvolgende maanden dienden de zegeningen zich aan en lieten nog drie van haar kinderen zich door haar voorbeeld dopen en bevestigen (één kind was daar toen nog te jong voor).

Inderdaad, Ana's ogen sprankelen van dankbaarheid. Zij heeft net als de andere leden van de gemeente Orellana de pure vreugde ontdekt die komt door het evangelie van Jezus Christus na te leven.

Vreugde begint met een verlangen

In december 2008 was er geen formele kerkorganisatie in Puerto Francisco de Orellana. Er woonden wel diverse leden, maar sommigen waren al jaren niet naar de kerk geweest.

Links: Ana Visbicut en haar kinderen verheugen zich in het evangelie. Boven: leden van de gemeente Orellana komen bijeen voor een gemeentekonferentie in 2010.

Maar toen er gebeurde iets. De Geest raakte harten en veranderde levens. Vier gezinnen kregen het verlangen om samen te komen om de Schriften te bestuderen en elkaar te onderwijzen. En dat verlangen heerst nog steeds in het stadje.

‘De mensen hier hongeren en dorsten naar het evangelie’, zegt gemeentelid Fanny Baren Garcia.

Die honger inspireerde leden in Puerto Francisco de Orellana om contact op te nemen met de kerk en toestemming te vragen om het avondmaal te bedienen. ‘Wij kwamen niet naar hen toe,’ vertelt Timothy Sloan, voormalig president van het zendingsgebied Quito (Ecuador). ‘Zij belden mij. Het verlangen om naar die gevoelens te handelen — om op de uitnodiging van de Heiland doorheen het hele Boek van Mormon in te gaan en geloof in Hem te oefenen en zich te bekeren — was er al. Daar zit een boodschap in voor ons allemaal.’

Mensen die naar Puerto Francisco de Orellana verhuisden, koesterden hetzelfde verlangen in hun hart. Begin januari 2009 dachten Marco Villavicencio — de huidige gemeentepresident — en zijn vrouw, Claudia Ramirez, na over een vacature waarvoor zij van hun woning in Machala aan de andere kant van Ecuador naar Puerto Francisco de Orellana zouden moeten verhuizen.

‘Mijn eerste vraag was of de kerk daar ook was’, zegt president Villavicencio. ‘Mijn vrouw en ik bespraken de kwestie binnen ons

DE HEILAND EN ZIJN EVANGELIE OMARMEN

‘Om het evangelie van Jezus Christus te aanvaarden, moet iemand eerst Hem aanvaarden wiens evangelie het is. Hij moet de Heiland en zijn leringen ver-

trouwen. Hij moet geloven dat Christus door de verzoening de macht heeft om zijn beloften na te komen. Wie geloof in Jezus Christus heeft, gelooft in zijn verzoening en leringen, en past die toe. (...)

‘Ik houd van het evangelie van Jezus Christus, want het geeft aan hoe wij kunnen nemen van de vrucht ervan en de “buitengewoon grote vreugde” (1 Nephi 8:12) beleven die alleen het evangelie ons kan brengen door tot het einde toe te volharden door alle moeilijkheden van het sterfelijk leven heen. Het evangelie leert ons alles wat wij moeten weten om terug te keren naar onze hemelse Vader en bij Hem te wonen als opgestane en verheerlijkte personen. Mogen wij allen het visioen van het eeuwige leven in gedachten houden. Mogen wij ijverig zijn in het volgen van het recept voor het eeuwige leven, namelijk het evangelie van Jezus Christus.’

Zie ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Het evangelie van Jezus Christus’, *Liahona*, mei 2008, pp. 44–46.

gezin en we baden om te weten of een verhuizing goed was. Toen de baan werd aangeboden, vernamen we dat men bezig was de kerk in Puerto Francisco de Orellana te vestigen. We kwamen hier in februari 2009 wonen, en de gemeente werd in september van dat jaar gesticht.'

De vreugde van dienstbetoon

Het verlangen om tot Christus te komen leidt tot een natuurlijk verlangen om te dienen. Het evangelie van Jezus Christus verandert zowel de gever als de ontvanger. Deze wederkerigheid doet zich voor wanneer er sprake is van een nederig hart, een open instelling en dienstbaarheid bij de betrokkenen. Hulpvaardigheid speelt een grote rol bij de groei van de kerk in Puerto Francisco de Orellana en geeft de betrokkenen kracht.

'Wat ik van mijn roeping vind?' vraagt Clara Luz Farfán, die in september 2010 in het ZHV-presidium is geroepen. 'Ik ben er blij mee, omdat ik andere zusters kan helpen naar de

kerk te komen en de nieuwe zusters die zich laten dopen, kan sterken.

Datzelfde gevoel heerst bij de andere leden van de gemeente. Lourdes Chenche, de ZHV-presidente, zegt dat de zusters sterken de nodige inzet vergt, maar dat ze die inzet graag levert: 'Als presidium en als leden van de ZHV bezoeken we de zusters. We trekken naar elkaar toe wanneer ze problemen heb-

ben. We zorgen voor eten als daar behoefte aan is. We laten ze weten dat ze er niet alleen voor staan, dat we de hulp van Jezus Christus en de gemeente hebben. En we leren ze dat ze hun deel moeten doen — bidden, de Schriften bestuderen en zich voorbereiden. We bidden met hen, we troosten hen en we hebben hen innig lief.'

Maar de zusters doen het werk niet alleen. 'We spreken met de gemeentepresident om te zien wat wenselijk en mogelijk is', voegt Lourdes toe. 'Wij vertellen hem en de gemeenteraad over hun noden zodat we kunnen beslissen wat er gedaan moet worden.'

De toewijding waarmee de zusters hun

'Mensen dorsten hier naar kennis van het evangelie. Ze hebben er een groot verlangen naar.'

President Marco Villavicencio

Linksonder: gemeentepresident Marco Villavicencio met zijn vrouw, Claudia, en hun zoon. Rechts: Clara Luz Farfán woont een haardvuuravond bij met andere gemeenteleden.

aandeel leveren vind je in de hele gemeente terug. Bij een dienstbetoonproject voor een gezin uit de gemeente ‘was iedereen betrokken’, zegt Lourdes. ‘De kinderen, de jongeren, de volwassenen, de ZHV, de zendingen. Het was een zeer opbouwende belevenis. Ik weet dat wanneer wij “in dienst van [onze] medemensen zij[n], [w]ij louter in dienst van [onze] God zij[n]” [Mosiah 2:17]. Wanneer ik dien, doe ik dat eigenlijk voor Jezus Christus. Daar draait het in het koninkrijk allemaal om.’

In vreugde met elkaar omgaan

Er gaat onmiskenbare kracht uit van eensgezindheid, dat gevoel van saamhorigheid dat onder de heiligen bestaat. Er vloeien zegeningen uit voort als we ‘medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods’ worden (Efeziërs 2:19) en als leden van één familie ‘gewillig zij[n] elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn; ja, en gewillig zij[n] te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben’ (Mosiah 18:8–9).

Fanny legt uit: ‘Ik denk dat we onze kracht halen uit het feit dat het voelt alsof we als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen familie van elkaar zijn. En ik denk dat er veel goeds is gebeurd door elkaar voort te helpen. We geven wat er ook nodig is, en dat heeft saamhorigheid teweeggebracht. We ontvangen iedereen die nieuw in de kerk is met open armen. We verwelkomen ze. Een omhelzing zegt denk ik meer dan duizend woorden.’

Ana heeft dat aan den lijve ondervonden. Als alleenstaande moeder met vijf kinderen kampt ze voortdurend met de uitdaging om in het onderhoud van haar gezin te voorzien, terwijl het werk niet voor het oprapen ligt. Dat vergt veel van haar op het emotionele en geestelijke vlak. De omgang met de gemeentelieden heeft haar door moeilijke tijden heen

President Villavicencio en andere leden bezoeken Lourdes Chenche, ZHV-presidente van de gemeente en seminariëleerkracht.

geholpen. ‘De leden komen me opzoeken en we lezen samen in de Schriften’, zegt Ana. ‘Ze waken over me. Ze zijn er wanneer we het moeilijk hebben. Dat is voor nieuwe leden erg belangrijk.’

Mede door deze saamhorigheid is de gemeente zo snel gegroeid. Van 28 leden op de eerste zondag is de gemeente amper een jaar later uitgegroeid tot een bezoekersaantal van 83, met inbegrip van een tiental belangstellenden die geen lid van de kerk zijn.

De leidinggevenden in de gemeente legden de zaterdag voorafgaand aan de gemeenteconferentie bezoekjes af aan de leden en onderzoekers van de kerk. Ze namen Schriftteksten met ze door en moedigden hen aan om een beter mens te worden.

Een onlangs gedoopte broeder bekeerde zich op basis van zijn studie in de Schriften. Hij las ze in zijn eentje en samen met de leden en de zendingen. ‘Het Boek van Mormon is de sleutel’, zegt hij. ‘Het is voor mij de sleutel.’ Hij heeft vreugde in de kerk gevonden. Het evangelie trok hem zo aan, dat hij al tiende begon te betalen voordat hij zich had laten dopen.

Vriendschap gaat echter verder dan met anderen over het evangelie praten. Iemands levenswijze kan erdoor veranderen.

‘Voordat ik lid werd van de kerk’, zegt Bernabé Pardo, ook een nieuwe bekeerling, ‘had ik alleen vrienden

die graag gingen stappen. Maar nu ik lid ben, heb ik veel meer vrienden — echte vrienden. Ze nodigen me uit om samen in het Boek van Mormon te lezen. Ze nodigen me uit om voor de gezinsavond. Ze helpen elkaar. Ik heb samen met hen aan dienstbetoonprojecten gewerkt. Mijn leven ziet er nu heel anders uit. Ik heb talloze zegeningen ontvangen. Ik betaal mijn tiende, en de Heer heeft me gezegend.’

Die levenswijze beperkt zich niet tot de volwassenen. ‘We leren de jongevrouwen altijd over de kracht die van onderling contact uitgaat,

‘Wij lijken op Enos — wij hongeren naar het woord van God’ (zie Enos 1:4).

Clara Luz Farfán

om hallo te zeggen en anderen aan te spreken', zegt Claudia Ramirez. 'Wanneer mensen voor de eerste keer in de kerk komen, letten ze op hoe ze ontvangen worden. We brengen de jongevrouwen dan ook bij hoe belangrijk iedere ziel is in de ogen van de Heer. Dat heeft erg geholpen. En we stellen doelen met de jongevrouwen voor hun persoonlijke vooruitgang. Dat zet ze aan om vriendschap met anderen te sluiten.'

President Villavicencio licht toe: 'Wij proberen de aansporing van president Gordon B. Hinckley in praktijk te brengen, namelijk dat nieuwe bekeerlingen behoefte hebben aan een vriend, een taak en voeding met het goede woord van God'.¹

Ana is werkzaam als tweede raadgeefster in het jeugdwerkpresidium. Haar zoon Jorge is werkzaam als eerste raadgever in het quorum-presidium leraren.

'We geven ze een taak,' zegt president Villavicencio, 'een gelegenheid om te leren in leidinggevende functies, naast iemand die ze daarin kan begeleiden.'

De vreugde van verandering

Voor Claudia resulteerde haar werk in het evangelie in een geleidelijke toename van haar zelfvertrouwen. 'Ik liet me op achtjarige leeftijd dopen', zegt Claudia. 'We gingen altijd naar de kerk. Maar toen ik ouder werd, zag ik menig slecht huwelijk. Ik dacht er veel over na en maakte me zorgen dat ik nooit zou kunnen trouwen omdat het op niets zou uitlopen. Ik was bang dat ik het te moeilijk zou vinden om mijn leven aan iemand toe te vertrouwen. Maar na mijn zending dacht ik er anders over. In de leer onderwijzen verandert je.'

Claudia en Marco Villavicencio waren bevriend voordat ze op zending ging. Ze was

V.l.n.r.: president Villavicencio met Bernabé Pardo, een nieuw lid; ZHV-bijeenkomst; Fanny Baren Garcia met haar man, Ricardo, en hun kinderen; klas evangelieleer.

nog niet zo lang terug toen ze samen met enkele vrienden naar de tempel gingen. Er gebeurde iets bijzonders. 'Ik voelde dat de Heer mijn gebeden beantwoordde en dat dit een man was met wie ik wel kon trouwen. 'Ik ben uitermate gezegend met een goede echtgenoot.'

De vreugde van evangeliegericht leven

'Ons geluk zit hem niet in materiële dingen,' zegt de vijftienjarige Oscar Reyes, 'maar in onze levenswijze. Daarom houd ik de sabbatdag heilig, omdat God daar behagen in schept. En daarom wil ik graag op zending gaan en anderen dienen.'

De leden van de gemeente Orellana hebben ware vreugde gevonden door het evangelie na te leven. 'Ik ben erg gelukkig', vertelt Lourdes. 'Ook al woon ik ver weg van mijn familie, ik heb hier ook familie, een geestelijke familie. Ik heb een groot getuigenis van dit werk. Ik weet dat Jezus Christus leeft en dat Hij ons zegent als wij gehoorzaam zijn.'

Die vreugde doordringt hun leven, ongeacht de moeilijkheden die ze te verduren krijgen. Dergelijke vreugde komt door een rechtschapen levenswandel. ■

NOOT

1. Zie Gordon B. Hinckley, 'Bekeerlingen en jongemannen', *Liahona*, juli 1997, p. 47.

PUERTO FRANCISCO DE ORELLANA (ECUADOR)

Ongeveer 100 kilometer ten oosten van Quito maken massieve vulkanen en het Andesgebergte plaats voor het welige tropische klimaat van de provincie Orellana. Uitgestrekte bossen doorkruist met beken en rivieren vullen het landschap in alle richtingen. Papegaaien, toekans en talloze andere vogelsoorten vinden hier hun woonplaats. Je treft hier zelfs apen en luiaards, gordeldieren en capibara's, en, verrassend genoeg, roze dolfinnen aan.

De provincie is aan het einde van de jaren negentig in de vorige eeuw gesticht ter ondersteuning van de oliewinning. De kleine nederzetting groeide in een mum van tijd uit tot een heuse stad. Puerto Francisco de Orellana ligt aan het knooppunt van de rivieren de Napo, de Coca en de Payamino. De stad met het omliggende gebied telt tegenwoordig zo'n tachtigduizend inwoners.

De zesjarige Courtney T., die het syndroom van Down heeft, houdt een toespraakje in het jeugdwerk met de hulp van haar broer Justin. In het handboek van de kerk staat: 'De lessen, toespraken en onderwijsmethoden worden aan de behoeften van ieder individu aangepast.'

Hoe kan ik dit kind helpen?

Danyelle Ferguson

Werkt u met jeugdwerkkinderen met leerproblemen? Hier zijn enkele ideeën om ze te onderwijzen.

Veel jeugdwerklerkrachten en -leidsters vragen zich af hoe ze een kind met een cognitieve stoornis, zoals autisme, het syndroom van Down of ADHD, kunnen helpen. Ze vragen bijvoorbeeld: Hoe kan ik dit kind onderwijzen? Moet ze in dezelfde klas blijven als haar leeftijdgenoten? Kan hij meedoen met de participatieperiode of activiteiten?

Als moeder van een zoon met autisme en als jeugdwerklerares van kinderen met beperkingen op het cognitieve vlak heb ik veel geleerd over de behoeften van deze kinderen en hoe je daarin kunt voorzien. Hierna volgt een greep uit de beginselen die ik zoal heb geleerd. Hopelijk hebt u er wat aan als u alle jeugdwerkkinderen in uw wijk of gemeente de helpende hand reikt.

Dienen zoals Jezus dat deed

Onze Heiland toonde ons hoe we anderen moeten dienen. Hij stemde zijn woorden en daden af op de behoeften van de enkeling.¹ Toen Hij de Nephieten bezocht, bijvoorbeeld, liet Hij hun kleine kinderen tot Hem komen, en 'Hij nam [ze] een voor een en zegende hen en bad tot de Vader voor hen' (3 Nephi 17:21; cursivering

Auteur Danyelle Ferguson met haar zoon Isaac, die autisme heeft.

toegevoegd). Engelen 'omringden die kleinen' met hemels vuur en 'dienden hen' (3 Nephi 17:24).

We dienen samen met de Heer als we alle kinderen onderwijzen. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Diegenen onder ons aan wie kostbare kinderen zijn toevertrouwd, hebben een heilig en edel rentmeesterschap. Wij zijn immers degenen die God heeft aangewezen om de kinderen van deze tijd te omringen met liefde, met het vuur van geloof en met begrip van wie zij zijn.'² Als wij ons kwijten van onze taak om kinderen met beperkingen te helpen, helpt de Heer ons om onze hulp en lessen op hun behoeften af te stemmen.

Leerkrachten en leidsters in het jeugdwerk krijgen meer inzicht in die behoeften door bijvoorbeeld met het kind en de ouders in gesprek te gaan. Zo kan de leerkracht ook vriendschap met het kind beginnen te sluiten. De beste plek voor een nadere kennismaking is vaak bij het kind thuis. Daar voelt het zich het meest op zijn of haar gemak en zal het eerder geneigd zijn om contact te maken met onbekende mensen.

Leren over de handicap en samenwerken

Leerkrachten en leidsters dienen zich in de beperkingen van het kind te verdiepen. De kerkwebsite lds.org/disability (in diverse talen beschikbaar) is een goede plek om te beginnen. Daar vindt men informatie over bepaalde

Emily S. en haar vierjarige zoon, Landon, die een pervasieve ontwikkelingsstoornis heeft, praat met jeugdwerkpresident Debra Maloof over de dingen die Landon leuk vindt en welke onderwijsaanpak goed werkt. Een kind met beperkingen heeft het meest baat bij een eensgezinde aanpak door zowel het kind, zijn of haar ouders, en de leidinggevenden in een geest van eenheid en samenwerking.

handicaps en stoornissen, onderwijstips en aanvullende bronnen.

Na kennismaking met de inhoud van de website kunnen leerkrachten en leidsters met de ouders van het kind ideeën uitwisselen, hun zorgen bespreken en doelen stellen. Ouders hebben vaak informatie over hun kind waar leerkrachten hun voordeel mee kunnen doen. Denk bijvoorbeeld aan de manier van communiceren van het kind, welke activiteiten hij of zij wel en niet leuk vindt, en hoe gewenst gedrag gestimuleerd kan worden. Betrokkenheid van de ouders is onontbeerlijk om de eendracht, samenwerking en voortdurende dialoog te creëren waar het kind met beperkingen bij gebaat is.

Leerkrachten en leidsters behoren tevens met hun priesterschapsleiders te overleggen bij het zoeken naar manieren om het kind tegemoet te komen. Toen we hoorden dat onze zoon autisme had, wisten we niet hoe hij de overgang van de kinderkamer naar een jeugdwerkklas met zijn leeftijdgenootjes zou ervaren. Een zuster in onze wijk was onderwijzeres en bood zich bij onze bisschop en de jeugdwerkpresident als begeleidster voor ons zoontje aan. De jeugdwerkpresident, een lid van de bisschop, mijn man en ik spraken met haar, en zij vertelde ons hoe we onze zoon konden helpen. We stelden doelen en werkten een plan uit om hem de gang van zaken in het jeugdwerk te leren begrijpen. We moesten het plan de drie daaropvolgende jaren vaak bijstellen, maar naarmate zijn begrip van wat er om hem heen gebeurde toenam, legde

hij steeds meer contact met zijn klasgenoten en deed hij meer mee aan de les. Door het begrip en de toewijding van die zuster is het fundament gelegd waarop onze zoon nog steeds voortbouwt. Haar liefde en vriendschap leerden hem dat hij een geliefd kind van God is. Daardoor ervaart hij de kerk nog steeds als een plek waar hij zichzelf kan zijn en geliefd is.

Vriendschap en vertrouwen kweken

Als leerkracht kunnen we 'het voorbeeld van de Heiland (...) volgen door mensen met een handicap hoop te bieden en begrip en liefde te tonen'.³ Als we oprechte belangstelling tonen voor kinderen met een handicap, ontwikkelen we een vriendschapsband met hen.

Kinderen met een cognitieve beperking communiceren wel eens anders dan anderen. Wanneer leerkrachten in die individuele communicatiestijl meegaan, bevorderen zij een vertrouwens- en vriendschapsband. Ook het lesgeven verloopt dan doeltreffender. Hier zijn twee manieren om de communicatie te verbeteren:

- **Praat op ooghoogte van het kind.**⁴ Wanneer volwassenaars dat doen, voelt het kind zich minder geïntimideerd en meer betrokken bij de rest. Kinderen die zich in een groep moeilijk kunnen concentreren, hebben er ook baat bij. De leerkracht of begeleider kan de aandacht van het kind zo beter vasthouden en zo nu en dan enkele zinnen over de les tot hem of haar richten.

- **Ontdek de interesses van het kind.** Kinderen vinden het fijn als anderen belangstelling tonen voor iets waar ze van houden. Kinderen met een beperking zijn vaak zeer gehecht aan bepaalde dingen, zoals een bepaald stuk speelgoed, dier of spel. Een leerkracht kan het kind vragen naar zijn of haar interesses en er in de les naar verwijzen. Ook als het kind zelf niet praat, kan de leerkracht wel praten over wat het kind boeit.

Zorgen voor integratie

Een kind met leerproblemen is doorgaans het beste op zijn plek in zijn of haar reguliere jeugdwerkklas. Dat is belangrijk voor het kind zelf en voor de leeftijdgenootjes van het kind. De integratie helpt het kind begrijpen wat gepaste sociale interactie en gewenst gedrag in de kerk is, en bereidt het kind voor op de overgang naar de jongerenklassen. Leeftijdgenoten krijgen zo ook de kans om te helpen en te leren van de unieke inzichten die kinderen met een beperking te bieden hebben. Samen tijd doorbrengen kan ook vriendschapsbanden in de hand werken — een belangrijk aspect om erbij te horen in de kerk.

Toen onze zoon nog een kleuter was, ging hetzelfde meisje in het jeugdwerk vaak naast hem zitten. Ze maakte kaartjes en plaatjes voor hem als hij er niet was. Onze zoon wist ons haar naam niet te vertellen, maar hij pakte haar stevast bij de hand en noemde haar 'mijn vriendin'. Door die vriendschap kon zij hem helpen en ging hij graag naar de kerk.

Een ouder of leerkracht kan het kind de eerste dag in een nieuwe groep aan de andere kinderen persoonlijk voorstellen, en toelichten wat hij of zij goed kan en graag doet. Vervolgens kan de handicap aan de orde komen, zodat de kinderen in de klas begrijpen waar het kind behoefte aan heeft en waarom het bepaald gedrag vertoont. Als ouders en leidinggevend in de kerk daar open over zijn, sluiten de andere kinderen vaak eerder vriendschap met hem of haar.

Deelname in een reguliere jeugdwerkklas helpt zowel een kind met leerproblemen als de andere kinderen in de klas. Hier leest Audrey S. de Schriften met Isaac.

Overweeg de inschakeling van een deskundige om jeugdwerk-leerkrachten te steunen bij een plan om het kind meer bij de klas te betrekken. Soms is de leerkracht van school gewillig om de ouders en jeugdwerkleidsters technieken bij te brengen die bij het kind op school goed lijken te werken. De leerkracht wil misschien zelfs wel naar de kerk komen om praktijkvoorbeelden te laten zien.

Bij uitzondering kan het kind apart les krijgen of zijn andere aanpassingen gewenst. Onder Primary (Jeugdwerk) bij Serving in the Church (Dienen in de kerk) op LDS.org vindt u nadere informatie.⁵

Steun bieden in de klas

In iedere jeugdwerkklas kan het een hele uitdaging zijn om in de behoeften van alle kinderen te voorzien. Wanneer een kind met beperkingen deel uitmaakt van de groep, kan een tweede leerkracht of assistent worden geroepen. De leerkrachten wisselen elkaar dan af bij het lesgeven en hulp bieden aan het kind. Een assistent kan gericht met het gehandicapte kind werken. Functionarissen in het jeugdwerk dienen hun lesschema's op elkaar af te stemmen, een communicatiesysteem te ontwikkelen en te bespreken hoe ze uiteenlopende situaties gaan aanpakken. Zoals altijd zijn gebed, communicatie en planning essentieel voor een geslaagde samenwerking en opbouwend onderwijs.

Denk er bij de roeping van een tweede leerkracht of assistent aan dat de ouders al 24 uur per dag bezig zijn met het grootbrengen van het kind, plus alle zorgen die daarbij komen kijken. Zij zijn er veelal bij gebaat om hun eigen zondagsschoolklas bij te wonen of in andere roepingen werkzaam te zijn. Door die korte onderbreking doen ze wellicht nieuwe energie op om de komende week aan te kunnen.

Lesplannen aanpassen

In het handboek van de kerk staat: 'Leidinggevend en leerkrachten betrekken leden met een handicap zo

De vierjarige Brooklyn C. (derde kind van links), die autisme heeft, houdt van zingen in het jeugdwerk; haar ouders zeggen dat ze altijd al goed op muziek heeft gereageerd en dat het tactiele aspect van spelen met de vingers het voor Brooklyn en andere kinderen nog boeiender maakt.

volledig mogelijk bij vergaderingen, lessen en activiteiten. De lessen, toespraken en onderwijsmethoden worden aan de behoeften van ieder individu aangepast.¹⁶ Lesgeven op een wijze die in de behoeften van alle leerlingen voorziet, vereist de nodige gebeden, creativiteit en inspanning.

Zoek eerst uit hoe het kind het beste leert. De koppeling Leader and Teacher Resources (Hulpbronnen voor leidinggevend en leerkrachten) op lds.org/disability bevat informatie over lesaanpassingen. Onder de verschillende kopjes staan aanvullende suggesties voor iedere handicap. Onder Primary (Jeugdwerk) bij Serving in the Church (Dienen in de kerk) op [LDS.org](https://lds.org) vindt u ook nuttige informatie. Aanpassingen voor een kind met een beperking zijn ook voor de andere kinderen vaak nuttig. De volgende aanpassingen hebben mij goed geholpen:

- **Visueel:** Veel kinderen leren visueel. Plaatjes en andere voorwerpen maken voor hen abstracte ideeën duidelijker. De tweede leerkracht of assistent kan naast het gehandicapte kind gaan zitten en het ter illustratie tijdens de les tekeningen of plaatjes laten zien. Als het kind zelf graag tekent, geef het dan papier om met de assistent samen te tekenen wat in de les ter sprake komt.
- **Auditief:** Kinderen die leren door te luisteren, zijn dol op verhalen. Ze genieten er ook van als leerkrachten

het verhaal met hun stem kracht bijzetten — bijvoorbeeld door te fluisteren, een uitroep van verbazing te bezigen of bij spannende stukjes het tempo te versnellen. Leerkrachten moeten verhalen uit de les eventueel vereenvoudigen en inkorten, zodat het kind met een beperking die beter kan begrijpen en volgen. U zou het verhaaltje kunnen vertellen, en de beginselen uit het verhaal vervolgens kunnen bespreken en toepassen op een bestaande situatie of een verhaal of gebeurtenis waarmee het kind bekend is.

- **Tactiel:** Kinderen die leren door aanraking, houden ervan om voorwerpen vast te pakken en die te betasten. Als een verhaal in de les buiten plaatsvindt, kan de leerkracht bijvoorbeeld een gladde steen, tak of knuffelbeest meenemen om tijdens het verhaal te laten zien en in de groep rond te laten gaan. Knutselpullen en kleurplaten zijn ook nuttig en tastbaar.

Meedoen met de participatieperiode en andere activiteiten

Meedoen is belangrijk voor kinderen met een handicap. Wees creatief en betrek ze bij de Schriftteksten, gebeden en toespraakjes in de participatieperiode. Kinderen met een spraakprobleem kunnen bijvoorbeeld met behulp van plaatjes communiceren. Of sommige kinderen willen wel op het podium staan maar zijn te verlegen of onwillig om

te spreken. Laat het kind dan verrukt op het podium staan terwijl een ouder de woorden uitsprekt. Het kind kan dan de plaatjes voor de toespraak vasthouden of voordoen hoe je je handen vouwt of armen over elkaar doet om te bidden.

Hier zijn enkele andere activiteiten en mogelijke aanpassingen:

- **Jeugdwerkpresentatie in de avondmaalsdienst.** Een kind met een handicap heeft misschien baat bij extra hulp en flexibiliteit omdat de presentatie in de avondmaalsdienst anders is dan anders. Laat het kind meedoen met verschillende oefeningen, zodat het op de veranderingen kan inspelen. Laat het kind bijvoorbeeld naast de assistent zitten, die aanwijzingen kan geven wanneer een lied of toespraak aan bod is. Als het kind door al het geluid of de aanblik van de mensen in de zaal snel overweldigd is, laat het dan met de assistent samen ergens aan de zijkant voorin de zaal plaatsnemen. Zo kan hij of zij kleuren, een plaatjesboek lezen of even naar de gang gaan zonder de andere kinderen af te leiden. Het kind kan dan ook gewoon naar voren gaan en een toespraakje houden of meedoen met zingen, en daarna weer gaan zitten om rustig te worden. Voor een ander kind is zitten op het podium geen probleem, als het maar iets heeft om mee te friemelen of te spelen, zoals een paar paperclips of een glad steentje. Vooral kinderen die in grote groepen snel zijn afgeleid, hebben daar baat bij.
- **Participatieperiode.** Als de klas van het kind iets in de participatieperiode moet doen, zorg er dan voor dat het kind met een handicap zich er ook prettig bij voelt. Als de klas een sketch opvoert, geef het kind dan ook gewoon een rol, waarbij het een kostuum draagt net als de anderen, desnoods zonder veel te hoeven zeggen. Het versterkt de

onderlinge band als ze dingen met hun klasgenoten doen.

- **Extra programma's.** Als het jeugdwerk deelneemt aan een activiteit, zoals een talentenshow of een kerstprogramma, en het kind met een beperking last heeft van harde geluiden of grote drukte, laat haar of zijn klas dan als eerste optreden. Dan kunnen de ouders met het kind al dan niet naar huis gaan als het teveel dreigt te worden.

De zegeningen plukken

Dankzij mijn zoon met autisme heb ik nu een ander beeld van wat het betekent om een kind van God te zijn. Ik weet meer dan ooit dat onze hemelse Vader ieder van ons persoonlijk kent en liefheeft. Hij kent onze behoeften en geeft ouders en leidinggevend ingevingen door de Heilige Geest om te zorgen voor en een zegen te zijn in het leven van onze gezinsleden en de kinderen die we dienen. Ik waardeer en respecteer ook veel meer de jeugdwerkleerkrachten van onze zoon en de leiders en leidsters in de kerk die vriendschap met hem hebben gesloten. Zij zijn geweldige voorbeelden van de liefde van de Heiland.

Een kind met cognitieve beperkingen onderwijzen vergt extra tijd en moeite en kan wel eens frustrerend zijn. Maar door gebed, inspiratie en vertrouwen op de Heer kunnen we slagen in de vervulling van ons rentmeesterschap om die bijzondere kinderen te helpen. ■

Zie Handboek 2: de kerk besturen (2010), 11.8.6; 21.1.26 voor meer informatie over dit onderwerp.

NOTEN

1. Zie bijvoorbeeld Matteüs 8:1–17; 9:1–13, 18–38.
2. M. Russell Ballard, in: 'Behold Your Little Ones', *Tambuli*, oktober 1994, p. 40; 'Great Shall Be the Peace of Thy Children', *Ensign*, april 1994, p. 60.
3. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 21.1.26.
4. Zie *Onderwijzen — geen grotere roeping* (1999), p. 71.
5. Zie 'Teaching All Children, Including Those with Disabilities', [lds.org/pa/display/0,17884,5727-1,00.html](https://www.lds.org/pa/display/0,17884,5727-1,00.html).
6. *Handboek 2*, 21.1.26.

RICHTLIJNEN IN DE HANDBOEKEN VAN DE KERK

De handboeken van de kerk bevatten uitstekende informatie voor leerkrachten en leidinggevend aangaande leden met een handicap. Onder 'Leden met een handicap' (21.1.26) van *Handboek 2: de kerk besturen* staan richtlijnen en antwoorden op veelvoorkomende vragen. De hoofdstukken voor de diverse hulporganisaties bevatten nadere aanwijzingen. *Handboek 1* bevat instructies voor priesterschapsleiders, onder andere over de doop. Kijk onder 'Handicap' in het register voor alle verwijzingen.

KOMT DIT BOEK VAN U?

Ik was pas 21 geworden en werkte als serveerster in het restaurant van een plaatselijk skicentrum. Op een middag had ik de eetzaal opgeruimd toen een collega me een boek in handen drukte en zei dat hij me het wilde geven. Ik bedankte hem en nam het aan.

Ik keek naar de omslag: het Boek van Mormon. Mijn nieuwsgierigheid was gewekt, dus ik liep ermee de keuken in om erin te kijken. Aan de binnenkant van het boek trof ik een boodschap aan die de collega aan mij had gericht. Hij schreef dat het Boek van Mormon een waar boek is dat het evangelie van Jezus Christus bevat en dat hij wist dat het mijn hart zou raken. Ik besloot er meteen in te gaan lezen.

Onder het lezen kreeg ik een vreemd maar heel vredig gevoel. Ik had dat gevoel nooit bij enig ander boek dan de Bijbel gehad. Ik wilde in eerste instantie maar een paar bladzijden lezen, maar dat werden al snel een paar hoofdstukken. Ik kon het boek maar niet wegleggen. Toen kwam ik bij 1 Nephi 15:11: 'Herinnert gij u niet de dingen die de Heer heeft gezegd? — Indien gij uw hart niet verstokt en Mij in geloof vraagt, gelovende dat gij zult ontvangen, en mijn geboden naarstig onderhoudt, zullen deze dingen u zeker worden bekendgemaakt.'

Ik moest te weten komen of dit boek waar was. Ik wist niet hoe ik God in gebed moest aanspreken, dus keek ik simpelweg op naar het keukenplafond en vroeg: 'Komt dit boek van U?' Onmiddellijk voelde ik het onmiskenbare antwoord: 'Ja.' Ik weet nog dat ik dacht: Wauw. Ik denk dat ik het boek maar ga uitlezen!

Drie maanden later reed ik voor

Een collega drukte me een boek in handen en zei dat hij me het wilde geven. Mijn nieuwsgierigheid was gewekt.

een bezoek aan mijn vader naar Californië. Het Boek van Mormon had ik inmiddels uitgelezen. In de buurt van zijn huis kwam ik langs een gebouw met een mozaïek aan de voorkant dat ik herkende. Ik draaide snel de parkeerplaats op en sprak een man aan die buiten stond.

‘Wat doet Lehi’s visioen van de boom des levens op jullie gebouw?’ vroeg ik. Hij vertelde me over zijn kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik pakte mijn Boek van Mormon uit de auto en begon hem allerlei vragen te stellen over de passages die ik tijdens het lezen had omcirkeld. Hij wilde er niet te veel op ingaan, maar legde uit dat de kerk zendelingen had die twee jaar van hun leven gaven om vragen als de mijne te beantwoorden.

Ik gaf hem mijn vaders adres, en inderdaad kwamen er later twee zendelingen op bezoek. Ik was onder de indruk dat ze al mijn vragen graag wilden beantwoorden. Ik was nog meer onder de indruk dat de nieuwe dingen die ze me leerden zo vertrouwd en bekend aanvoelden. Na vijf weken liet ik me als lid van de kerk dopen.

Dat is nu 33 jaar geleden, en ik lees nog steeds dagelijks in het Boek van Mormon. Het is een voortdurende bron van licht en leiding geweest voor mij en mijn gezin. Ik ben erg dankbaar voor de oude profeten die de woorden van God op de gouden platen hebben gegraveerd, voor Joseph Smith die vervolging en beproevingen heeft doorstaan om de waarheden erin te vertellen en te publiceren, en voor een collega die de moed had om mij die dag een Boek van Mormon te geven. ■
Cynthia Ann Lee (Nevada, VS)

HET EVANGELIE SCHONK ME GEMOEDSRUST

Ons gezin werd lid van de kerk toen ik zes jaar oud was. Op mijn achtste werden we in de tempel verzegeld. Mijn ouders brachten me ijverig de leerstellingen van ons nieuwe geloof bij. Ik groeide dan ook op met de kennis dat gebed, persoonlijke Schriftstudie en andere aspecten van het evangelie veel gemoedsrust konden brengen.

Maar op mijn zending leerde ik het heilsplan pas echt waarderen. Mijn vader overleed toen ik in Australië werkzaam was. Mijn zendingspresident vertelde me wat er was gebeurd en gaf me vervolgens een priesterschapszegen. Die zegen ging voornamelijk over het heilsplan. Ik kreeg door die zegen en door mijn persoonlijke studie in de dagen, weken en maanden daarna veel meer inzicht in en waardering voor die geweldige leer dan ooit tevoren. Ik kon mijn

omstandigheden in het licht van het heilsplan zien, en zag in hoe prachtig het in werkelijkheid is. Het heilsplan is voor mij sindsdien erg veel gaan betekenen.

Ik ben de Schriften na mijn zending blijven bestuderen en heb ontdekt dat Gods woord vaak getuigt van zijn ‘grote plan van geluk’ (Alma 42:8). Ik weet dat er leven na de dood is en dat we onze dierbaren na dit leven weer zullen zien. Ik put veel troost uit de wetenschap dat ik aan mijn moeder, vader en broers en zussen verzegeld ben.

Dit leven kent pijnlijke momenten, maar het hoeft niet moeilijk te zijn. Het evangelie van Jezus Christus maakt dingen een stuk makkelijker. Ik weet dat ik daardoor blijvende gemoedsrust en troost kan ervaren, wat er ook in mijn leven gebeurt. ■

Sina Rogers (Nieuw-Zeeland)

Mijn zendingspresident vertelde me wat er was gebeurd en gaf me vervolgens een priesterschapszegen. Die zegen ging voornamelijk over het heilsplan.

JE GEWAS ZAL BEVRIEZEN!

Bij onze voorbereiding om als gezin in de Logantempel (Utah) te worden verzegeld, besloten we het evangelie van Jezus Christus met een hernieuwd voornemen na te leven. In het bijzonder beloofden we de Heer dat we altijd onze tiende zouden betalen. Vlak na onze verzegeling verhuisden we naar Wyoming (VS) om daar een boerderij te beginnen.

Eind april begonnen we met de ontginning van onze 121 hectare

grond. We verbrandden het kreupelhout, egaliseerden het land en groeven geulen. Toen we uiteindelijk gingen zaaien, was het zaaiseizoen al ver gevorderd. Ik besloot gerst te zaaien, wat een korte groeiperiode had.

Ik had enkele hectares ingezaaid toen een veeboer uit de omgeving langskwam en zei: 'Je verspilt je tijd, energie en geld hiermee. Je bent er te laat mee. Je gewas zal tegen 21 augustus bevriezen!'

Hij pakte een handjevol aarde op en vervolgde: 'Je hebt de grond uitgedroogd door al het harken, verbranden en egaliseren. Je zaden zullen niet ontkiemen zonder vocht.'

Ik wist dat de grond te droog was, maar we hadden al zo veel van ons geld in het gewas geïnvesteerd dat ik besloot om door te zetten. Ik had geloof omdat we ons best hadden gedaan het land gereed te maken. En omdat we volledige-tiendebetalers waren, zou onze hemelse Vader ons zeker helpen.

Ik had enkele hectares ingezaaid toen een veeboer uit de omgeving langskwam en zei: 'Je bent er te laat mee.'

Nadat alles was ingezaaid, knielde ik met mijn gezin in gebed neer en vroegen we Hem om hulp.

De volgende dag begon het te regenen — een perfecte, milde regen die het zaad en de zachte aarde van de glooiende landerijen niet wegspolde. Onze vurige gebeden en lange dagen van noeste arbeid waren niet vergeefs geweest.

Het verdere voorjaar en de zomer waren we twaalf tot veertien uur per dag, zes dagen per week druk met irrigatie, omheiningen aanleggen en voorbereidingen treffen voor de oogst. We hielden ons ook aan onze belofte aan de Heer door onze tiende te betalen en onze roeping in de wijk ijverig uit te oefenen. Het graan groeide prachtig en uitbundig; de gerst leek wel uit de grond omhoog te schieten. Tegen het einde van het seizoen maakten we ons echter zorgen dat de gewassen de kou niet zouden overleven. We baden dat God onze gewassen zou beschermen en vertrouwden erop dat Hij zijn belofte hield aan wie tiende betalen: 'Ik zal de afvreter om uwentwil berispen en hij zal de vrucht van uw land niet verderven' (Maleachi 3:11).

De gevreesde dag, 21 augustus, kwam en daarmee de vorst. Maar toen ik de volgende dag het land in ging, zag ik dat onze gewassen ongedeerd waren. Enkele weken later vulde onze gerstooft ettelijke truckladingen vol, die we tegen een aanzienlijke winst konden verkopen.

De daaropvolgende zomer vormden onze lappen alfalfa en gerst een lichtgroene deken midden in het stoffige landschap met kreupeelhout. Op een dag eind augustus was ik bezig met irrigatie toen ik een hevige donkere storm aan zag komen. O nee, dacht ik, hagel! Ik

knielde op de akker in gebed neer, in het besef dat de gewassen eraan konden gaan. De storm naderde snel. Ik zag hagel ten noorden en ten zuiden van mijn landerijen neerkomen. Ik liep naar de omheining aan de noordkant. De hagel was net binnen de omheining gevallen, maar niet verder. Ik liep snel naar de omheining aan de zuidkant. Daar was de hagel net buiten de omheining gevallen. Onze gewassen waren niet geraakt!

Onze burens stonden versteld van het geluk dat we hadden gehad. Ik moest denken aan de woorden van Maleachi: 'Alle volken zullen u gelukkig prijzen' (Maleachi 3:12). Wij waren werkelijk gezegend. Ik ben dankbaar dat God zijn beloften nakomt als wij ons best doen om zijn geboden te gehoorzamen. ■
Ben E. Fowler (Utah, VS)

JE BENT WELKOM IN MIJN HUIS

In november 1997 werd ik op zending geroepen naar het zendingsgebied Concepción (Chili) en zou mijn wens om naar de tempel te gaan en meer licht en waarheid te ontvangen spoedig in vervulling gaan. Maar toen begonnen twijfels aan me te knagen. Was ik in mijn zwakheid en onvolmaaktheid wel waardig om de tempel binnen te gaan? Zou de Heer me werkelijk met open armen ontvangen na al die overtredingen die ik tegen Hem had begaan?

Ik vertelde mijn ringpresident over mijn twijfels. Door hem zag ik in dat ik waardig was om het huis des Heren te betreden als mijn

leven op orde was en ik oprecht probeerde alles te doen wat ik had geleerd. Ik voelde me een stuk geruster en vertrok naar het opleidingscentrum voor zendelingen in Santiago (Chili). Een paar uur voordat ik de tempel zou binnengaan, staken mijn twijfels echter weer de kop op.

De schoonheid en vrede in de tempel waren zo groot dat ik me steeds meer begon af te vragen of ik het wel verdiende om daar te zijn. Na afloop in de celestiale kamer leek iedereen van geluk te stralen, behalve ik. Toen ik de deurknop aanraakte om de zaal te verlaten, onderging ik echter een vreemde gewaarwording. Ik voelde dat ik moest blijven. Het voelde ook alsof iemand achter me stond, met een hand op mijn linkerschouder om me om te draaien. Ik draaide me langzaam om.

Op de muur ontwaarde ik een groot schilderij van Jezus Christus bij zijn wederkomst, met zijn armen uitgestrekt. Ik kon geen vin verroeren. Toen hoorde ik duidelijk de volgende woorden in mijn gedachten: 'Je bent welkom in mijn huis.'

Ik kreeg een warm gevoel in mijn hele lichaam, en de tranen biggelden over mijn wangen. Ik kon alleen maar denken: Dank U.

Ik bleef een paar minuten lang huilen. Mijn hart liep over van dankbaarheid voor mijn Heiland. Ik voelde me nog steeds zwak en onvolmaakt, maar ik wist dat Hij me liefhad en me zou sterken.

Die gebeurtenis ligt nu vele jaren achter me, maar de vreugde van die dag komt steeds terug wanneer ik in de tempel ben, alsmede die troostende woorden: 'Je bent welkom in mijn huis.' ■
Carina Daniela Paz (Salta, Argentinië)

DIT IS jullie werk

Jullie zijn een bijzonder voorbereide generatie met het technologische talent om familiehistorisch werk en tempelwerk te verrichten.

De profeet Abraham kreeg, net als jongvolwassenen tegenwoordig, te maken met die overgangsfase in het leven. We lezen over hem in de Parel van grote waarde: 'In het land der der Chaldeeën, in de woonplaats van mijn vaderen, zag ik, Abraham, dat het voor mij nodig was een andere woonplaats te verkrijgen' (Abraham 1:1). Abraham was op een leeftijd gekomen dat Hij op zichzelf wilde gaan wonen om zijn leven als volwassene te beginnen. Hij wist dat er 'groter geluk en meer vrede en rust' (vers 2) voor hem was weggelegd dan hij nu had.

Abraham ging op zoek naar en vond die zegeningen van groter geluk en meer vrede en rust, die ook de leden van de kerk ter beschikking staan, inclusief de jongvolwassenen. Hoe kun je die in de wacht slepen? Laten we ons concentreren op een van de zaken die je nu kunt doen: tempelwerk en familiegeschiedenis.

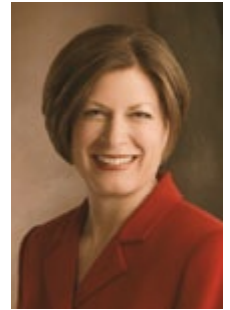
Als heiligen der laatste dagen hebben jullie het belang van de tempel en van tempelverordeningen geleerd. In de loop der eeuwen zijn veel mensen zonder kennis van het evangelie gestorven. Die mensen zijn naaste of

verre familieleden van jullie. Ze wachten op jullie om het noodzakelijke familiehistorische onderzoek te doen zodat jullie families verbonden kunnen worden en de verlossende verordeningen voor hen in de tempel kunnen worden verricht.

Familiehistorisch onderzoek en tempelwerk hebben veel aan de huidige technologie. Jullie zijn een bijzonder voorbereide generatie met het technologische talent om dit werk te verrichten. Mijn oma Bangerter had een groot getuigenis van familiegeschiedenis en begreep hoe belangrijk dit werk is. Toen ze vele jaren geleden 25 duizend namen van haar familie aan het verzamelen was, moest ze iedere naam met de hand op formulieren invullen. Ze zou zo dankbaar zijn geweest voor een computerprogramma waarmee ze nauwkeuriger en productiever had kunnen zijn. Nu zijn er honderden getalenteerde jonge mensen in haar nageslacht die in staat zijn om haar aan deze kant van de sluier te helpen.

De Heer heeft beloofd dat Hij in jullie hart de beloften zou planten die aan de vaderen zijn gedaan en dat jullie hart zich tot de vaderen zou wenden, zodat de aarde bij zijn komst niet volkomen zou worden verwoest (zie LV 2:2-3). Jullie technologische vaardigheden zijn een gedeeltelijke vervulling van deze profetie, en ik hoop dat jullie aanvoelen hoe dringend dit werk is. Jullie zijn in deze

Julie B. Beck
Algemeen ZHV-presidente

Jullie zijn in deze bedeling geboren om tempelwerk en familiehistorisch onderzoek te verrichten. Ik hoop dat jullie aanvoelen hoe dringend dit werk is.

bedeling geboren om tempelwerk en familiehistorisch onderzoek te verrichten. Je familie heeft je hulp nodig. Je wijk of gemeente heeft bij deze belangrijke taak je hulp nodig.

Jullie zullen zegeningen ontvangen als je deelneemt aan tempelwerk en familiehistorisch onderzoek. Een daarvan is dat je in aanmerking kunt komen voor een tempelaanbeveling, waaruit blijkt dat je in de ogen van de Heer alle geboden onderhoudt. Een tempelaanbeveling is een symbool van gehoorzaamheid.

Het Eerste Presidium heeft onlangs instructies gegeven om de richtlijnen te verduidelijken voor het verkrijgen van een tempelaanbeveling en de eigen begiftiging. In die instructies werd herhaald dat de begiftiging behalve een voorrecht ook een serieuze aangelegenheid is. Daarom wordt dat voorrecht alleen verleend aan wie voldoende voorbereid is en geestelijk volwassen om de verbonden die men aangaat, na te leven. Er werd ook in bevestigd dat alleenstaande leden die begin twintig of jonger zijn en geen zendingsooproep hebben ontvangen of niet op het punt staan een tempelhuwelijk te sluiten, nog geen tempelaanbeveling voor hun eigen begiftiging dienen te krijgen.¹ Ieder waardig lid van twaalf jaar of ouder kan evenwel een aanbeveling voor beperkte toegang krijgen om zich voor de doden te laten dopen.

Wie van jullie een tempelaanbeveling momenteel niet waardig is, kan zich met de hulp van de bisschop of gemeentepresident voorbereiden om zo snel mogelijk voor een aanbeveling in aanmerking te komen. Ga alsjeblieft niet zonder dit belangrijke document door het leven.

Ik getuig van de werkelijkheid van de verzoening en dat we na bekering vergeving van onze zonden kunnen ontvangen.

Jullie kunnen ervoor zorgen dat de tempel het druk heeft. Tempelwerk en familiegeschiedenis is *jullie* werk. Veel hangt van jullie af! Jullie kunnen met je

energie en vaardigheden veel tot stand brengen.

Als je tempelwerk en familiehistorisch onderzoek doet, zul je de Geest bij je hebben om je te troosten in je moeilijkheden en je te leiden bij de belangrijke beslissingen die je neemt. Als je aan dat werk deelneemt, alleen, in je wijk en instuutsgroepen, in de ZHV en in het priesterschapsquorum, zul je goede vriendschapsbanden smeden en zinvolle sociale contacten onderhouden. En omdat je sociale contacten en vriendschappen zich uitbreiden en de Geest met je samenwerkt, is de kans aanzienlijk dat je een partner zult vinden en een eeuwig gezin zult stichten.

Doordat je deelneemt, individueel of met je vrienden, in je quorum of ZHV, en in het instituut, zullen deze activiteiten je geloof en geluk in je verdere leven ten goede komen. Deze activiteiten zullen je leven lang bijdragen aan je geloof en geluk. Ze zijn kenmerkend voor discipelschap en zullen je toekomstige huwelijk en gezin versterken en de Geest bij je laten zijn.

Het herstelde evangelie van Jezus Christus is waar. Omdat het waar is, hangt er veel af van jullie, het opkomende geslacht. Ik hoop dat jullie net als Abraham een navolger van gerechtigheid zullen zijn, dat jullie naar de zegeningen van de vaderen zullen streven door aan dit werk deel te nemen, en dat jullie daardoor meer kennis, geluk, vrede en rust zullen ontvangen. ■

Uit een toespraak gehouden tijdens een CES-haardvuuravond voor jongvolwassenen op 2 maart 2008.

NOOT

1. Zie brief van het Eerste Presidium, 7 september 2007.

WAT KAN IK DOEN?

Hier zijn wat ideeën ter overweging.

DE TEMPEL BEZOEKEN

- Nodig eventueel leden van je familie, wijk of gemeente, instituutklas of andere vrienden uit om met je mee te gaan.
- Sluit je aan bij de initiatieven in je wijk of gemeente om tempelwerk te verrichten.
- Neem indien mogelijk de namen van je eigen voorouders mee.
- Bied eventueel je hulp als oppas aan zodat ouders naar de tempel kunnen gaan.

GEGEVENS VERZAMELEN

- Digitaliseer foto's, dia's, videobanden en andere gegevens. In elektronische vorm bewaar je zo een stukje geschiedenis voor de toekomst en voor anderen.
- Controleer of familieverslagen nauwkeurig zijn. New.familysearch.org is een goede plek om te beginnen. Online leermodules en de familiehistorisch medewerker in je wijk of gemeente kunnen je op weg helpen met de site. Als je al bekend bent met de site, leer anderen dan hoe ze ermee om kunnen gaan.
- Maak gebruik van reismogelijkheden. Als je in het gebied bent waar je voorouders vandaan komen, trek dan wat tijd uit om

begraafplaatsen, bibliotheken of andere plekken te bezoeken die informatie over je voorgeslacht verschaffen.

VERSLAGEN VASTLEGGEN

- Houd een dagboek bij.
- Neem waar mogelijk altijd een camera mee.
- Leer jezelf of anderen aan hoe indexerend werkt (indexing.familysearch.org), waardoor gegevens over de hele wereld online toegankelijk worden gemaakt.
- Praat met familieleden over belangrijke gebeurtenissen in hun leven. Neem de gesprekken op.
- Start een familieblog. Vraag je familie bijvoorbeeld over bepaalde onderwerpen te berichten (zoals 'Mijn mooiste kerstherinneringen') of vraag of ze gewoon allerlei foto's en verhalen in te sturen.
- Kweek een familieband door contact te houden via e-mail, telefoon en brieven. Plan reünies wanneer dat mogelijk is.
- Organiseer een bezoek aan een plaatselijke begraafplaats. Maak samen met andere jongvolwassenen foto's van grafstenen waar dat toegelaten is, en maak ze voor belanghebbenden op internet beschikbaar. Daarmee kun je bijvoorbeeld een kleine begraafplaats, een grote dienst bewijzen.

FAMILIEGESCHIEDENIS: EEN UITDAGING

Cristina Alvear

Bisschop Page, de bisschop van onze jongvolwassenenwijk, legde eerst uit dat familiegeschiedenis en tempelwerk niet alleen voor ouders of grootouders zijn bedoeld — ze zijn de taak van *onze* generatie en onder meer de reden waarom *wij* in deze tijd naar de aarde zijn gestuurd. Daarna volgde zijn uitdaging: FamilySearch-indexering. Hij stelde voor dat we als wijk honderdduizend namen zouden indexeren.

Dat beloofde een enorme onderneming te worden. Ieder deelnemend wijklid moest duizend namen

indexeren. Toch gingen alle handen de lucht in toen bisschop Page vroeg wie zich achter het doel schaarde.

De uitdaging kreeg al snel veel betekenis in mijn leven. Ik downloadde de FamilySearch-indexeringssoftware, nam de instructies door en ging aan de slag.

Aanvankelijk verliep een en ander nogal moeizaam. Het handschrift was niet altijd goed te ontcijferen. Maar bij elke serie namen die ik afwerkte, nam mijn zelfvertrouwen toe.

Mijn familie komt oorspronkelijk uit Chili, zodat ik namen in het Spaans wilde indexeren. Daarom voelde ik me er misschien ook wel zo persoonlijk bij betrokken. Ik had niet het idee dat ik alleen maar namen aan het typen was: ik beseftte dat iedere naam een persoon was die de zegeningen van de tempel kon ontvangen.

Ik merkte al snel dat indexering een geweldige activiteit voor de zondag is. Omdat ik ver van mijn familie woon, heb ik soms niet veel te doen na de kerk. Indexering helpt me mijn tijd productief te gebruiken. Ik kan zelfs naar muziek of toespraken luisteren terwijl ik ermee bezig ben.

Ik voelde me gesterkt toen onze ringpresident de volgende woorden van president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, aanhaalde: ‘Geen enkel werk biedt de kerk een betere bescherming dan het tempelwerk en het familiehistorisch onderzoek. Geen enkel werk geeft ons zoveel geestelijke ontwikkeling. Geen enkel werk geeft ons meer kracht. (...) Ons werk in de tempel voorziet ons van een

schild en bescherming, zowel individueel als collectief.’¹

Het lijkt er wel eens op dat vooral jongvolwassenen worden bestookt met de ‘brandende pijlen van de tegenstander’ (1 Nephi 15:24), en nu werd me bescherming beloofd. Ik had een sterk verlangen om de andere wijkleden diezelfde zegen te laten ervaren, zodat ik samen met nog iemand een indexeringsbijeenkomst op touw zette. Veel mensen namen hun laptop mee. Mensen die al ervaring met indexering hadden, stelden hun computer en kennis beschikbaar aan anderen die er pas mee begonnen.

De daaropvolgende maanden hielden de wijkleiders ook activiteiten die op ons doel gericht waren. Als iemand de moed liet zakken, spraken we elkaar nieuwe moed in. Ik stond versteld van de saamhorigheid die we ontwikkelden door de Heer en elkaar gezamenlijk te dienen.

Uiteindelijk haalden we als wijk de beoogde honderdduizend namen niet, ook al hadden velen de eigen duizend namen wel verwerkt. De uitdaging van onze bisschop ging echter niet over aantallen, maar over het verkrijgen van een getuigenis van familiegeschiedenis. En omdat daarbij dienstbetoon, offers en anderen verlossen een rol speelden, ondergingen we de louterende uitwerking ervan.

Ik ben dankbaar voor de gelegenheid om bij het werk van de Heer betrokken te zijn. Door zijn werk te doen, heb ik Hem ook beter leren kennen. ■

NOOT

1. Boyd K. Packer, ‘De heilige tempel’, *Liahona*, oktober 2010, p. 35.

WAT IS FAMILYSEARCH-INDEXERING?

De kerk verzamelt al vele jaren familiehistorische gegevens en verslagen uit honderden landen. De gegevens en verslagen zijn per computer gescand. Nu kunnen vrijwilligers de digitale beelden van die gegevens en verslagen downloaden en de informatie uittypen voor opname in een doorzoekbare online index. Iedere belangstellende kan de indexen raadplegen op familysearch.org.

Indexeringsprojecten zijn in veel talen beschikbaar. Sluit je aan bij een groeiende gemeenschap indexeerders via indexing.familysearch.org.

‘Mijn ouders zijn gescheiden. Soms krijg ik advies van de een dat het advies van de ander tegenspreekt. Wat moet ik doen?’

Dat is een lastige situatie. Een echtscheiding is al moeilijk genoeg voor een gezin. Nu sta je voor de uitdaging om je beide ouders te eren maar niet altijd te plezieren.

Praat indien mogelijk met ze over je zorgen.

Misschien trekken ze omwille van jou dan één lijn. Als ze bij hun standpunt blijven, kun je wellicht het advies opvolgen van de ouder die er het meest op staat — zolang hij of zij je maar niet vraagt om de geboden te overtreden.

Als de adviezen die ze je geven allebei goed, maar alleen anders zijn — zoals meedoen met het schoolkoor of het volleybalteam — neem dan zelf onder gebed een besluit nadat je hun advies hebt aangehoord. Je hemelse Vader zal je door de Heilige Geest leiden. Als een van je ouders vraagtekens zet bij wat je doet, kun je vriendelijk uitleggen dat je erover gebeden hebt en naar jouw gevoel de beste beslissing hebt genomen.

Als een van je ouders je adviseert om iets verkeerd te doen, zul je een manier moeten vinden om het goede te kiezen. Als je vader je bijvoorbeeld vraagt om tijd bij hem thuis door te brengen in plaats van naar de kerk te gaan, kun je misschien een situatie scheppen waarin je én naar de kerk én tijd met hem kunt doorbrengen. Onthoud dat het goede kiezen ook een manier is om je ouders te eren.

Praat met je bisschop

Je kunt je bisschop of gemeentepresident om advies vragen. Hij zal je goed kunnen helpen, want onze hemelse Vader heeft hem die macht verleend. Ik weet dat het erg moeilijk is om in dit geval tot een keuze te komen, maar overweeg elk stukje advies van je ouders zorgvuldig en kies wat het beste is. Zo kun je voor-

waarts gaan en vooruitgang maken.

Joseph S., 17 (La Libertad, Peru)

Ontwikkel nieuwe manieren om ermee om te gaan

Het lijkt misschien moeilijk, maar het is mogelijk om met een echtscheiding te leren omgaan — en een goed gezinsleven te hebben.

Een ingrijpende gebeurtenis zoals een echtscheiding kan een beroerde tijd voor de betrokkenen opleveren. Maar men kan ook sterke kanten bij zichzelf ontdekken en nieuwe vaardigheden ontwikkelen om ermee om te gaan. Als je hulp nodig hebt om uit te zoeken wat je ermee aan moet, vraag dan een familielid, je mentor of vertrouwenspersoon op school, of je bisschop om advies. En als je het moeilijk vindt om met je ouders te praten, probeer ze dan een brief te schrijven.

James P., 17 (Cebu, Filipijnen)

Bid om leiding

Ik heb hetzelfde meegemaakt. Bij tegenstrijdige adviezen knielde ik altijd in gebed om leiding van mijn hemelse Vader om te weten welke raadgeving ik in overweging moest nemen, net zoals de

profeet Joseph Smith dat deed om erachter te komen welke kerk nou waar was. De antwoorden waren steeds duidelijk en onmiskenbaar, waardoor ik precies wist welke goede raad ik moest opvolgen.

Anita O., 17 (Western, Ghana)

Het is jouw beslissing

Het is moeilijk wanneer twee mensen die je het vaakst om advies vraagt elkaar tegenspreken. Meningen lopen nu eenmaal soms uiteen. Maar in dergelijke situaties moet je gewoon open-

staan voor wat je beide ouders te zeggen hebben, en uiteindelijk zelf bepalen wat voor jou

het beste is en waarmee de Heer kan instemmen. Het valt niet mee om een van je ouders af te wijzen, maar besef dat het niet om een concurrentiestrijd gaat. Je houdt nog steeds van ze en ze zijn waarschijnlijk blij dat je de juiste beslissing neemt, ook als die niet precies met hun gedachtegang strookt.

Janiece H., 18 (North Carolina, VS)

Bidden helpt

Bid dat je alle dingen zult weten omtrent datgene waar je je ouders om advies hebt gevraagd. Ouders hebben soms een

verschillende kijk op situaties. Onze hemelse Vader kan je helpen om de juiste beslissing te nemen. Advies van je ouders is waardevol, maar als je ouders elkaar tegenspreken, vraag dan je hemelse Vader om leiding en raad. Bidden zal je altijd helpen om deze situaties aan te kunnen.

Leah H., 17 (Californië, VS)

Weet wat goed is

Mijn ouders gaven me vaak uiteenlopende adviezen, maar ik wist altijd wat goed was.

Ik ben met het evangelie opgevoed. Ik ken de waarheid, waardoor ik kan uitmaken welke raad ik het beste kan opvolgen. Soms moeten we tot onze hemelse Vader bidden en simpelweg luisteren naar de stille zachte stem van de Heilige Geest, of een beroep doen op het inzicht van de bisschop.

Erica C., 18 (Bahia, Brazilië)

Volg het voorbeeld van Nephi

Als zendeling heb ik dat ook verscheidene keren meegemaakt. Ik verwijs dan altijd naar Nephi's voorbeeld van gehoorzaamheid. De raad die

hij van zijn ouders kreeg, bracht hij keer op keer in praktijk omdat die goed was en van God kwam. Maar toen zijn boog brak, morden zijn vader en de anderen. Nephi spoorde zijn vader door zijn voorbeeld aan om te gaan bidden om leiding. (Zie 1 Nephi 16:18–25.) Dat is ook voor ons een voorbeeld. Neem de raad van je ouders aan, maar als het advies van een van beiden tegen de wil van de Heer indruist, heb dan de moed om hem of haar met alle respect te vertellen waarom je hun raad niet opvolgt. En de beste reden is dat je het goede wilt kiezen.

Ouderling Kapila, 21 (zendingsgebied Kinsasa [Democratische Republiek Congo])

Ga naar je leiders of leidsters

Je kunt altijd naar je leiders of leidsters gaan. De Heer heeft via de jongevrouwen- en jongemannenorganisaties

in leiders en leidsters voorzien die de jeugd kunnen inspireren. Zij zijn geroepen om jou te helpen en te onderwijzen, en zijn dus een goede bron van inspiratie en antwoorden. Je kunt daarvoor ook bij je bisschop terecht. Die leiders zijn in het bijzonder aangesteld om de jongeren te helpen.

Rebecca S., 15 (Washington, VS)

GENEZING EN HOOP

'Allen die een echtscheiding hebben doorgemaakt, weten hoe pijnlijk dat is,

en zij hebben de genezende kracht en de hoop van de verzoening nodig. Die genezende kracht en die hoop staan hen en hun kinderen ter beschikking.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Echtscheiding', Liahona, mei 2007, p. 71.

VOLGENDE VRAAG

'Iemand uit mijn vriendenkring heeft me echt beledigd. Ik weet dat ik moet vergeven, maar hoe kom ik over de pijn heen?'

Stuur je antwoord vóór 15 mei 2012 in, op liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org, of per post naar:

Liahona, Questions & Answers 3/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Stuur de volgende informatie en toestemming mee: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) jouw schriftelijke toestemming — en als je onder de achttien bent, de schriftelijke toestemming van je ouders (dat mag per e-mail — om je reactie en foto te plaatsen).

De tedere barmhartigheden des Heren

Ouderling
David A. Bednar

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Door getrouwheid en gehoorzaamheid worden we in staat gesteld om deze belangrijke gaven te ontvangen. En door de timing van de Heer kunnen we ze meestal herkennen.

Ik heb herhaaldelijk over dit vers in het Boek van Mormon nagedacht: ‘Maar zie, ik, Nephi, zal u tonen dat de tedere barmhartigheden des Heren zich uitstrekken over allen die Hij wegens hun geloof heeft uitverkoren om hen machtig te maken, zelfs tot de macht ter bevrijding toe’ (1 Nephi 1:20).

Ik getuig dat de tedere barmhartigheden des Heren echt zijn, en dat zij niet willekeurig of slechts bij toeval plaatsvinden. Vaak is de timing van de tedere barmhartigheden een hulpmiddel om ze zowel te onderscheiden als te erkennen.

Wat zijn de tedere barmhartigheden des Heren?

De tedere barmhartigheden des Heren zijn de persoonlijke en geïndividualiseerde zegeningen, kracht, bescherming, zekerheid, leiding, tedere zorg, troost, steun en gaven van de Geest die we van en door de Heer Jezus Christus ontvangen. De Heer past inderdaad ‘zijn barmhartigheden (...) aan de omstandigheden der mensenkinderen’ aan (LV 46:15).

Bedenk hoe de Heiland tegen zijn apostelen zei dat Hij hen niet troosteloos zou achterlaten. Niet alleen zou Hij in de vorm van de Heilige Geest ‘een andere Trooster geven’

(Johannes 14:16), maar de Heiland zei dat Hij tot hen zou komen (zie Johannes 14:18). Ik wil graag aanvoeren dat de Heiland onder meer door middel van zijn overvloedige en tedere barmhartigheden tot eenieder van ons komt. Als wij bijvoorbeeld problemen en beproevingen hebben, kunnen de gave van geloof en een gepast vertrouwen dat onze eigen vermogens te boven gaat, twee voorbeelden van de tedere barmhartigheden des Heren zijn. Ook bekering, vergeving van zonden, en gemoedsrust zijn voorbeelden van de tedere barmhartigheden des Heren. En de volharding en vastberadenheid waardoor wij in staat worden gesteld om opgewekt lichamelijke beperkingen en geestelijke problemen te doorstaan, zijn ook voorbeelden van de tedere barmhartigheden des Heren.

Tijdens een recente ringconferentie waren de tedere barmhartigheden des Heren duidelijk waar te nemen in het ontroerende getuigenis van een jonge vrouw en moeder met vier kinderen van wie de man in december 2003 in Irak was gesneuveld. Deze dappere zuster vertelde dat ze na het bericht van haar mans dood zijn kerstkaart en boodschap ontving. Te midden van de plotselinge realiteit van een dramatisch veranderd leven, kreeg deze goede zuster op het juiste moment een tedere herinnering dat gezinnen inderdaad eeuwig kunnen zijn. Met haar toestemming citeer ik uit die kerstkaart:

‘Aan het beste gezin ter wereld! Ik hoop dat jullie samen een gezellige tijd zullen hebben en aan de ware betekenis van Kerstmis zullen denken. De Heer heeft het voor ons

Deze zuster kreeg een hoognodige geestelijk geruststellende bevestiging. Het is vaak de timing van de Heer die ons in staat stelt zijn tedere barmhartigheden te herkennen en te koesteren.

mogelijk gemaakt om eeuwig samen te zijn. Dus ook nu we niet samen zijn, horen we als gezin bij elkaar.

‘Ik bid dat God jullie zal zegenen en beschermen, en dat deze kerst een gave van liefde van ons aan Hem daarboven zal zijn!!!

‘Veel liefs van papa en je liefhebbende echtgenoot!’

Het is duidelijk dat de echtgenoot in zijn kerstkaart de tijdelijke scheiding door

zijn militaire opdracht bedoelde. Maar deze zuster ontving een noodzakelijke geestelijke geruststelling en een getuigenis, als de stem van een overleden partner en vader die roept uit het stof. Zoals ik al eerder zei, de tedere barmhartigheden des Heren vinden niet willekeurig of toevallig plaats. Door getrouwheid, gehoorzaamheid en nederigheid krijgen we tedere barmhartigheden in ons leven, en het is vaak de timing van de Heer waardoor wij deze belangrijke zegeningen herkennen en waarderen.

Enige tijd geleden sprak ik met een priesterschapsleider die het gevoel kreeg dat hij de namen van alle jongeren in zijn ring in de leeftijd van 13 tot 21 uit het hoofd moest leren. Met foto's van de jongemannen en jongevrouwen maakte hij systeemkaartjes die hij tijdens zijn zakenreizen en op andere momenten bestudeerde. De priesterschapsleider leerde al snel alle namen van de jongeren.

Hij droomde een keer over een jongeman die hij alleen van zijn foto herkende. In de droom zag hij de jongeman in een wit overhemd met een naamplaatje van een zending. Samen met een collega was hij een gezin aan het onderwijzen. De jongeman had een exemplaar van het Boek van Mormon in zijn hand, en het leek wel of hij van de waarheid van het boek getuigde. Toen werd de priesterschapsleider wakker.

Tijdens een priesterschapsbijeenkomst benaderde de leider de jongeman die hij in zijn droom had gezien. Hij vroeg of hij even met hem mocht praten. Na een korte

De tedere barmhartigheden des Heren vinden niet willekeurig of toevallig plaats. Door getrouwheid en gehoorzaamheid worden we in staat gesteld om deze belangrijke gaven te ontvangen.

introduceerde de leider de jongeman bij naam en zei: 'Ik ben geen dromer. Ik heb nog nooit een droom over een lid van de ring gehad, behalve over jou. Ik zal je vertellen wat ik gedroomd heb en dan moet je mij helpen begrijpen wat de betekenis ervan is.'

De priesterschapsleider vertelde zijn droom en vroeg de jongeman wat de betekenis zou kunnen zijn. De jongeman snakte naar adem en antwoordde eenvoudig: 'Het betekent dat God weet wie ik ben.' De rest van het gesprek tussen deze jongeman en zijn priesterschapsleider was van grote betekenis. Zij spraken af om de komende maanden geregeld met elkaar te praten.

Die jongeman ontving door middel van een geïnspireerde priesterschapsleider de tedere barmhartigheden des Heren. Ik

herhaal nogmaals dat de tedere barmhartigheden des Heren niet willekeurig of toevallig plaatsvinden. Door getrouwheid en gehoorzaamheid worden we in staat gesteld om deze belangrijke gaven te ontvangen. En door de timing van de Heer kunnen we ze meestal herkennen.

We mogen de macht van de tedere barmhartigheden des Heren niet onderschatten of over het hoofd zien. Door de eenvoud, heerlijkheid en bestendigheid van de tedere barmhartigheden des Heren kunnen wij versterkt en beschermd worden in de moeilijke tijden waarin we leven en nog moeten leven. Als woorden niet de troost kunnen bieden die we nodig hebben of de vreugde kunnen uiten die wij voelen, als het gewoon zinloos is om te proberen iets uit te leggen wat niet uit te leggen valt, als we door logica en redelijkheid niet voldoende begrip over de onrechtvaardigheid en oneerlijkheid van het leven kunnen krijgen, als we door ervaring en evaluatie niet het verwachte resultaat bereiken, en als het erop lijkt dat we helemaal alleen zijn, dan worden we gezegend door de tedere barmhartigheden des Heren en worden we machtig gemaakt, zelfs tot de macht der bevrijding toe. (Zie 1 Nephi 1:20.)

Wie zijn door de Heer uitverkoren om zijn tedere barmhartigheden te ontvangen?

Het woord *uitverkoren* in 1 Nephi 1:20 is essentieel om het denkbeeld van de tedere barmhartigheden des Heren te begrijpen. In het woordenboek staat dat *uitverkoren* betekent dat iemand verkozen is uit, boven anderen. Het kan ook gebruikt worden om te verwijzen naar Gods uitverkoren volk.¹

Sommige mensen die deze boodschap horen of lezen, kunnen de tedere barmhartigheden des Heren ten onrechte onderwaarden of verwerpen, in de

veronderstelling dat 'ik zeker niet iemand ben die ooit uitverkoren is of zal worden'. We kunnen ten onrecht denken dat dergelijke zegeningen en gaven voorbehouden zijn aan andere mensen die rechtschapener lijken of opvallender taken in de kerk hebben. Ik getuig dat de tedere barmhartigheden des Heren voor iedereen beschikbaar zijn, en dat de Verlosser van Israël die gaven maar al te graag aan ons wil verlenen.

Of we uitverkoren zijn of worden is geen exclusief voorrecht dat ons wordt toebedeeld. Integendeel, wij bepalen uiteindelijk zelf of we al dan niet uitverkoren zijn. Zie hoe het woord *gekozen* in de volgende verzen gebruikt wordt:

'Zie, er worden velen geroepen, maar weinigen worden *gekozen*. En waarom worden zij niet *gekozen*?

'Omdat hun hart zozeer op de dingen van deze wereld is gezet en naar de eer van mensen streeft' (LV 121:34–35).

Ik ben van mening dat de betekenis van deze teksten vrij duidelijk is. God heeft geen lijst met gunstelingen. En wij hoeven dan ook niet te hopen dat we ooit op zo'n lijst komen te staan. Hij beperkt het aantal 'uitverkorenen' niet. Maar *ons* hart, *onze* verlangens en *onze* gehoorzaamheid bepalen uiteindelijk of we al dan niet bij de uitverkorenen van God horen.

Henoeh kreeg instructies van de Heer over dit onderwerp. Let op het woord *kiezen* in deze verzen:

'Zie dezen uw broeders; zij zijn het maaksel van mijn eigen handen, en Ik heb hun kennis aan hen gegeven ten dage dat Ik hen schiep; en in de hof van Eden heb Ik de mens zijn keuzevrijheid gegeven;

'en tot uw broeders heb Ik gezegd, en hun ook het gebod gegeven, dat zij elkander moeten liefhebben en dat zij voor Mij, hun Vader, moeten *kiezen*' (Mozes 7:32–33; cursivering toegevoegd).

Zoals we in deze teksten kunnen lezen, zijn de fundamentele doelen van de keuzevrijheid dat wij elkaar liefhebben en voor God kiezen. Aldus worden we Gods uitverkorenen en ontvangen we zijn tedere barmhartigheden naarmate wij onze keuzevrijheid gebruiken om voor God te kiezen.

Een van de bekendste en veelvuldig geciteerde teksten is in Mozes 1:39 te vinden. In dit vers wordt het werk van onze eeuwige Vader duidelijk en beknopt weergegeven:

'Want zie, dit is *mijn werk* en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (cursivering toegevoegd).

Een soortgelijke tekst in de Leer en Verbonden beschrijft even duidelijk en beknopt ons voornaamste werk als zoons en dochters van onze eeuwige Vader. Het is interessant dat dit vers niet zo bekend is en niet zo vaak wordt geciteerd. 'Zie, dit is *uw werk*: mijn geboden te onderhouden, ja, met geheel uw macht, verstand en kracht' (LV 11:20; cursivering toegevoegd).

Aldus is het werk van onze Vader om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn kinderen tot stand te brengen. En het is ons werk om met geheel onze macht, verstand en kracht zijn geboden te onderhouden. Daardoor worden we gekozen en erkennen en ontvangen we door de Heilige Geest de tedere barmhartigheden des Heren.

We zijn gezegend om geïnspireerde raad van de leiders van de kerk van de Heiland te ontvangen — gepaste raad voor onze tijd, onze omstandigheden en onze problemen. Wij zijn geïnstrueerd, verheven, opgebouwd, tot bekering geroepen en versterkt. Ik voel mij net als u klaar om gevolg te geven aan de vermaningen, raad en persoonlijke inspiratie die we van onze priesterschapsleiders ontvangen. Waarlijk, 'de Here is voor allen goed, en zijn barmhartigheid is over al zijn werken' (Psalmen 145:9).

Ik ben dankbaar dat het evangelie van Jezus Christus door de profeet Joseph Smith is hersteld en dat we kennis van de tedere barmhartigheden des Heren hebben. Door onze verlangens, getrouwheid en gehoorzaamheid kunnen we zijn barmhartigheden herkennen. Als een van zijn dienstknechten, geef ik u mijn getuigenis dat Jezus de Christus is, onze Verlosser en onze Redder. Ik weet dat Hij leeft en dat wij zijn tedere barmhartigheden kunnen ontvangen. Eenieder van ons kan de tedere barmhartigheden des Heren duidelijk zien en horen die ons in deze laatste dagen sterken en helpen. Moge ons hart altijd vervuld zijn met dankbaarheid voor zijn overvloedige en tedere barmhartigheden. ■

Uit een toespraak tijdens de algemene conferentie van april 2005.

NOOT

1. *Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse taal*, 13de uitgave, 'uitverkoren'.

ONZE VADER IN DE HEMEL

Wij leren vanaf onze eerste ervaringen in de kerk over onze hemelse Vader — vanaf ons eerste gebed tot onze eerste keer dat we ‘Ik ben een kind van God’ zingen (lofzang 195). Wat heiligen der laatste dagen over God de Vader weten, is uniek en betekent een wereld van verschil voor ons.

DE VADER ZIEN

Hier zijn drie verhalen uit de Schriften van mensen die de Vader hebben gezien:

- Stefanus (zie Handelingen 7:56)
- Joseph Smith (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:17)
- Joseph Smith en Sidney Rigdon (zie LV 76:20)

Maar, zoals Jezus zei: ‘Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien’ (Johannes 14:9).

EEN ECHT, INDIVIDUEEL WEZEN

┌ Aldus is ons geloof in God, de eeuwige Vader, een van de belangrijkste leerstellingen van deze kerk. Hij is een echt, individueel wezen. Hij is de grote Heerser van het heelal, maar Hij is ook onze Vader, en wij zijn zijn kinderen.

‘Wij bidden tot Hem. Zulke gebeden zijn gesprekken tussen God en de mens. Ik ben ervan overtuigd dat **Hij onze gebeden hoort en verhoort.**’

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), ‘Wat ik zeker weet’, *Liahona*, mei 2007, p. 83.

DE ENIGE WARE GOD

┌ De Vader *is* de enige ware God. *Dit* is zeker: **niemand zal ooit boven Hem uitstijgen**; niemand zal Hem ooit vervangen. (...) Hij is Elohim, de Vader. Hij is God. Hij *is* de enige. ┐

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘The Pattern of Our Parentage’, *Ensign*, november 1984, p. 69.

DE VADER HOREN

Wanneer God de Vader spreekt, getuigt Hij van zijn geliefde Zoon, Jezus Christus. Bijvoorbeeld:

- Bij Jezus' doop (zie Matteüs 3:17)
- Op de berg der verheerlijking tot Petrus, Jakobus en Johannes (zie Matteüs 17:5)
- In een openbaring aan Nephi (zie 2 Nephi 31:11, 15)
- Bij Jezus' verschijning in Amerika (zie 3 Nephi 11:7)
- Bij het eerste visioen (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:17)

DE ZENDING VAN DE HEILAND OM DE VADER TE OPENBAREN

☞ Door alles wat Hij heeft gezegd en gedaan, (...) heeft [Jezus] laten zien wie en wat God, onze eeuwige Vader, is, en dat Hij Zich in ieder land en in iedere bedeling volledig aan zijn kinderen toewijdt. In woord en daad **probeerde Jezus de ware aard van zijn Vader, onze hemelse Vader, te openbaren en duidelijk te maken.** ☞

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De grootheid Gods', *Liahona*, november 2003, p. 70.

JOSEPH SMITH LEERT ONS OVER GOD DE VADER

Joseph Smith leerde ons veel over de ware aard van God omdat hij onze hemelse Vader en Jezus Christus had gezien en vele openbaringen ontving.

Wat voor wezen is Hij? 'God was eens zoals wij nu zijn. Hij is een verhoogde persoon en zit in de hemel op zijn troon!'¹

Hoe ziet Hij eruit? 'De Vader heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens.'² 'Als u Hem vandaag zou zien, zou u Hem zien in de vorm van een mens.'³

Wat is onze relatie tot God? 'Als de mens het karakter van God niet kan begrijpen, kan hij zichzelf niet begrijpen.'⁴ 'De grote Ouder van het heelal ziet (...) op de hele mensheid neer (...) als zijn kinderen.'⁵

Waarom heeft Hij ons het heilsplan gegeven? 'God, die Zich te midden van geesten en heerlijkheid bevond, [besloot] om wetten in te stellen waardoor de rest het voorrecht kon krijgen om net zoveel vooruitgang te maken als Hijzelf.'⁶

Wat is een sleutel om dichter tot God te komen? 'Als wij Gods karakter begrijpen, en we Hem leren kennen, begint Hij de hemelen voor ons te ontvouwen.'⁷ ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 44.
2. Leer en Verbonden 130:22.
3. *Leringen: Joseph Smith*, p. 44.
4. *Leringen: Joseph Smith*, pp. 43–44.
5. *Leringen: Joseph Smith*, p. 42.
6. *Leringen: Joseph Smith*, p. 227.
7. *Leringen: Joseph Smith*, p. 44.

HEMELSE OUDERS: EEN KRACHTIGE WAARHEID

☞ Overdenk de kracht die uitgaat van het idee dat in ons welbekende "Ik ben een kind van God" (lofzang 195) tot uiting komt. (...) Het geeft antwoord op een van de belangrijkste levensvragen: "Wie ben ik?" Ik ben een kind van God, afkomstig van hemelse Ouders. **Die afkomst definieert ons eeuwig potentieel.** Dat krachtige idee is een probaat middel tegen neerslachtigheid. Het kan ons de kracht schenken om rechtschapen keuzes te maken en het beste in ons na te streven. ☞

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Powerful Ideas', *Ensign*, november 1995, p. 25.

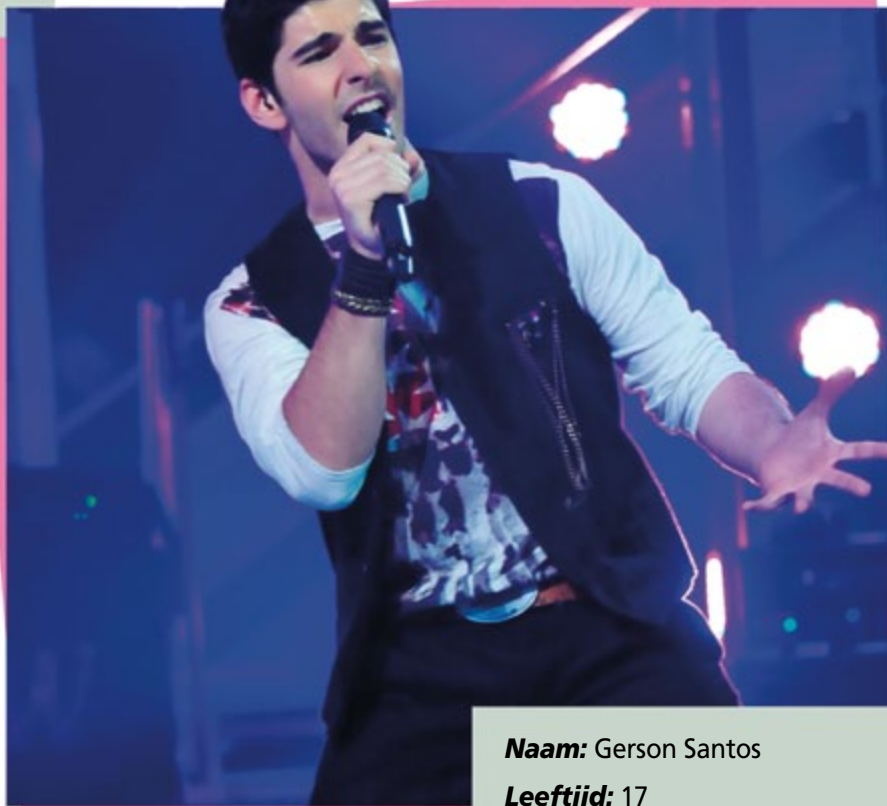
Een stem voor hoge normen

Zoals verteld aan
Hilary Watkins Lemon

Schijnwerpers. Gillende zalen. Duizenden fans op Facebook. Toen de zeventienjarige Gerson Santos op de Portugese televisie in de top tien van de muzikale talentenwedstrijd *Ídolos* belandde, moest hij wennen aan de roem en aandacht die in het kielzog van zijn succes kwamen. Gerson besloot deze unieke gelegenheid aan te grijpen om het evangelie uit te dragen en stond in de Portugese media al snel bekend als de 'mormoonse deelnemer' die bereid is vragen over zijn geloof te beantwoorden.

Hoe ben je tot het besluit gekomen om met *Ídolos* mee te doen? Hoe heb je je voorbereid?

Ik keek altijd graag naar *Ídolos* op televisie. Ik heb optreden altijd leuk gevonden en hoopte dat ik eens aan een muziekwedstrijd kon meedoen. Dit jaar aarzelde ik niet. Ik gaf mezelf gewoon op voor het programma en ging samen met mijn vader naar de auditie. Ik heb me dus eigenlijk al mijn hele leven op *Ídolos* voorbereid zou je kunnen zeggen. Alles wat ik bij *Ídolos* heb meegemaakt, was zonder uitzondering fantastisch. Ik heb elke kans die ik kreeg volop benut en ervan geleerd.

Naam: Gerson Santos

Leeftijd: 17

Plaats: Setúbal (Portugal)

Hobby's: Zingen, acteren, gitaar spelen, films kijken, dansen met zijn zussen, muziek componeren en spelen met zijn broer, en studeren aan het conservatorium

Welke zendinggelegenheden heb je tijdens de competitie gehad?

We hadden het tijdens een maaltijd met de andere deelnemers eens over godsdienst. Ik vertelde toen iets over mijn geloof en de normen van de kerk. Later gaf ik alle finalisten een exemplaar van het boekje *Voor de kracht van de jeugd*, zodat ze mijn geloof beter konden begrijpen. Sommigen zeiden dat de normen van de kerk echt ouderwets en conservatief leken, maar anderen prezen me om de hoge normen die ik in deze tijd nastreefde.

***Ídolos* heeft vast veel van je tijd opgeslokt. Hoe heb je toch je kerktaken kunnen doen?**

Ik ben blijven bidden, in de Schriften lezen, deelnemen aan het seminarie, en iedere zondag van het

avondmaal blijven nemen. Ik ben nu op een zending aan het voorbereiden, iets wat ik al van jongs af aan wil doen. Ik ben werkzaam als pianist in onze wijk, als wijkzendingeling en als assistent van de bisschop in het priestersquorum. Ik moest bijna al mijn tijd in de competitie stoppen, maar ik maakte altijd eerst tijd vrij voor de Heer. ■

Onze plek

'Panda's ...
in orde.
Roze varkens ...
in orde.
Stekelvarkens ...'

ILLUSTRATIE VAL CHADWICK BAGLEY

DE HOOP NIET OPGEVEN

Onze familie maakte een zware periode mee toen mijn oudste broer ziek werd en enige tijd later stierf. We hadden het er aanvankelijk erg moeilijk mee, maar zijn als gezin over die beproeving heen gekomen. We waren eerder in de tempel verzegeld en weten dat we met mijn broer en met onze hemelse Vader en Jezus Christus herenigd zullen worden als de tijd daarvoor is aangebroken.

Ik weet dat de Heer ons mede door deze beproeving heeft voorbereid op nog meer beproevingen — om ons sterker te maken. Iedereen heeft beproevingen te verduren, en onze hemelse Vader weet dat we ze aankunnen. We moeten de hoop dus niet opgeven.

Carmila R., 18
(Tagalog-Zuid,
Filipijnen)

Stuur je verhaal, foto of reactie in via liahona.lds.org of per e-mail naar liahona@ldschurch.org. Vermeld in je e-mail je volledige naam, wijk of gemeente, ring of district, en toestemming van een ouder (dat mag per e-mail). Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

HOE HOUD JE JE GEDACHTEN REIN?

Iemand die zijn gedachten onder controle weet te houden, heeft zichzelf overwonnen, zei president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen.¹ Een van de manieren om je gedachten te beheersen is je favoriete lofzang uitkiezen en in je slaapkamer een plaat van de tempel ophangen of neerzetten. Als je dan iemand in ongepaste kleding ziet, denk dan aan die lofzang of aan de tempel. Als je verkeerde gedachten niet verdwijnen, ga dan bidden en vasten om er van af te komen.

Joseph D., 20 (Haïti)

NOOT

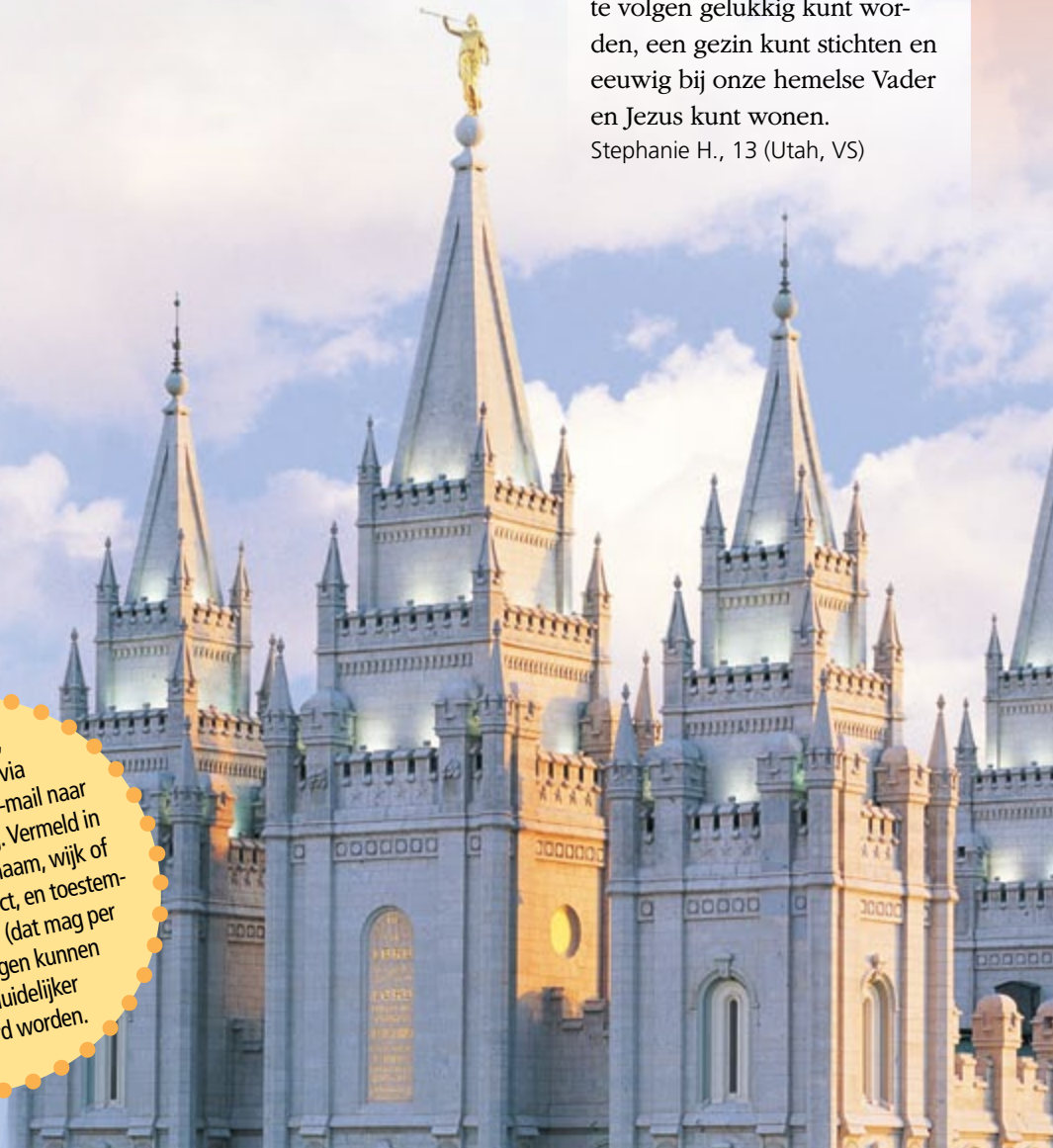
1. Zie Boyd K. Packer, 'Goede muziek, goede gedachten', *Liahona*, april 2008, p. 31.

TE VEEL REGELS?

Het afgelopen jaar vond ik dat de kerk te veel regels had. Ik dacht: hoe kan de hemel nu leuk zijn? Ik voelde me gevangen in de kerk.

Toen keek ik eens naar het leven van mijn vrienden en vriendinnen. Waarom had ik bepaalde moeilijkheden niet waar zij wel mee worstelden? Op een avond viel ineens het kwartje — ik had die problemen niet omdat ik de regels volgde die mijn hemelse Vader me had gegeven. Ik kwam er ook achter dat je door de regels te volgen gelukkig kunt worden, een gezin kunt stichten en eeuwig bij onze hemelse Vader en Jezus kunt wonen.

Stephanie H., 13 (Utah, VS)

Saane (rechts) en Amelia (mid-den) vieren de trouwdag van hun zus Manatu in de tempel.

De pracht en kracht van de blaasgaten van Mapu 'a Vaea zijn fenomenaal. Als de golven tegen de bijna vijf kilometer brede kust van het eiland Tongatapu beuken, dringen ze honderden gaten in het vulkanische gesteente binnen, waardoor het water tot wel achttien meter hoog de lucht in schiet.

De zestienjarige Saane F. is weg van de schoonheid van deze plek — van de zon en het spetterende water die bij elke golfslag met elkaar lijken te dansen.

De kracht van de natuur is echter niet alleen mooi, ze kan ook gevaarlijk zijn. Toeristen die te dichtbij komen, uit nieuwsgierigheid of uit

sensatie, worden wel eens door de kracht van de golven overvallen en hulpeloos door de sterke stroming naar de zee gesleurd.

De gevaarlijke kant van Mapu 'a Vaea roept een geestelijke waarschuwing op aangaande de kracht van verleiding — in het bijzonder op het gebied van seksuele reinheid. Het vermogen tot voortplanting is prachtig binnen de gestelde grenzen, maar als we ons laten verleiden om veilig terrein te verlaten, kunnen we meegeleurd worden.

Begrijpen waarom kuisheid ertoe doet

Op de trouwdag van haar zus in de Nuku'alofatempel (Tonga) zag Saane

LAAT JE NIET MEESLEPEN

Een Tongaanse tiener praat over goede redenen voor vangrails.

Op liahona.lds.org vind je een video en meer foto's van Mapu 'a Vaea.

Voor een video over kuisheid (in het Engels) kun je terecht op lds.org/youth/video/chastity-what-are-the-limits?

hoe gelukkig ze was. 'Ik wilde toen ook waardig blijven om daar eenmaal te trouwen', zegt Saane.

Satan probeert daar echter voor ieder van ons een stokje voor te steken. Hij heeft al veel mensen overtuigd dat seksuele omgang buiten het huwelijk aanvaardbaar is en geen gevolgen heeft. Maar de macht misbruiken die God ons geeft om leven te scheppen, is een ernstige zonde die ons geestelijk, emotioneel en lichamelijk schaadt.¹

'Satan stelt alles in het werk om te voorkomen dat we bij onze hemelse Vader terugkeren', zegt Saane. 'Als ik de wet van kuisheid veronachtzaam, is mijn kans op een tempelhuwelijk misschien wel verkeken.'

Gods vangrails respecteren

De Tongaanse overheid heeft vangrails op bepaalde plekken geplaatst, zodat toeristen veilig van de schoonheid van Mapu 'a Vaea kunnen genieten.

Saane is van mening dat onze hemelse Vader ook in vangrails — of normen — voorziet om ons tegen verleidingen te beschermen. De kerkleiders, de Schriften en *Voor de kracht van de jeugd* zorgen allemaal voor duidelijke grenzen waarbinnen we veilig zijn. We bevinden ons bovenal op veilig terrein als we gehoor geven aan de influisteringen van de Heilige Geest.

'Sommige mensen negeren de

vangrails van de Heer', zegt ze. 'Ze zien de gevolgen daarvan niet in, of denken dat ze die wel kunnen vermijden. Van een rots afspringen geeft je misschien het gevoel dat je zweeft, maar je ploft toch echt neer.'

Onze eigen vangrails plaatsen

Wat seksuele reinheid betreft, weet je zeker dat je valt als je uitprobeert hoe ver je over de vangrails kunt leunen. Hoe dichter we ons tot on gepaste seksuele intimiteiten laten verleiden, hoe moeilijker de verlokkingen zijn te weerstaan.

Omdat de kerk niet kan voorschrijven hoe je in elke situatie moet handelen, heeft Saane haar eigen vangrails geplaatst door van tevoren te beslissen hoe ze evangeliënnormen gaat toepassen in omstandigheden waar ze ongetwijfeld mee te maken krijgt.

Ze heeft een poster gemaakt van negen beloften aan zichzelf en aan haar hemelse Vader die ze als persoonlijke vangrails gebruikt, zoals het type jongen waar ze mee uitgaat, de kleding die ze draagt en de taal die ze bezigt. Andere persoonlijke vangrails gaan bijvoorbeeld over hoe je kunt voorkomen dat seksuele gevoelens worden opgewekt door wat je ziet, leest of hoort.²

'Hoge normen zorgen voor mijn veiligheid', zegt Saane.

Terugkeren naar veilig terrein

Net als wie in de stroming van het water van Mapu 'a Vaea worden meegesleept, zijn we op gevaarlijk terrein als we aan verleidingen toegeven. Je ontkomt vaak maar moeilijk aan de krachtige greep van seksuele zonde — maar met de hulp van de Heiland en zijn dienstknechten is het wel mogelijk.

Het gaat er uiteindelijk om dat we, of we nu op veilig terrein zijn gebleven of de moeilijke weg terug hebben afgelegd, op dat terrein blijven. Als we de vangrails van de Heer respecteren en begrijpen hoe we ze in onze persoonlijke omstandigheden moeten toepassen, staat niets ons in de weg om te genieten van de prachtige macht die God ons heeft gegeven — op de juiste tijd en op de juiste wijze.

'Ik kijk er meer dan wat ook naar uit om in de tempel te trouwen', zegt Saane. 'Ik weet dat ik waardig zal zijn om de zegeningen waar ik van droom te ontvangen als ik me aan de geboden houdt, waaronder de wet van kuisheid.' ■

NOTEN

1. Zie *Trouw aan het geloof* (2004), p. 104.
2. Zie *Trouw aan het geloof*, p. 106.

EEN GLIMP VAN CELESTIALE VREUGDE

'Zorg dat je toekomst een tempelhuwelijk bevat. Er is geen lieftalliger tafereel, geen heiliger moment (...). Dan en daar vang je een glimp op van celestiale vreugde. Wees op je hoede: laat verleiding je niet van die zegening beroven.'

President Thomas S. Monson, 'Wees een voorbeeld', *Liahona*, mei 2005, p. 113.

EEN LEGE VONT

*Hoe konden we
een doop verrich-
ten zonder water
voor de vont?*

Siosaia Naeata jr.

Het was 7.45 op een regenachtige ochtend hier in Freetown in Sierra Leone (West-Afrika). Wij (de voltijdzendingen in het district Freetown) hadden een doopdienst gepland en waren vastbesloten die door te laten gaan, ongeacht de weersomstandigheden. Op dat moment kreeg ik een telefoontje van broeder Allieu, een lid uit onze gemeente, maar ik begreep niet helemaal wat hij zei. Hij sprak namelijk nogal snel in het Krio, de plaatselijke taal. Ik verzocht hem even diep adem te halen en langzaam te spreken. Dat deed hij en zei vervolgens: 'Elder Naeata, er is geen water voor de doopvont. Het spijt me. Er is geen water.'

Ik bedankte hem voor het telefoontje en vertelde het slechte nieuws toen aan de andere zendingen. We begonnen meteen na te denken hoe we die heilige verordening toch konden voltrekken. Elder Agamah opperde toen de waterval en vijver bij de berg op de plek Mellow in de buurt. De zendingen waren het allemaal eens dat we de doop daar zouden doen, dus vroegen we om toestemming.

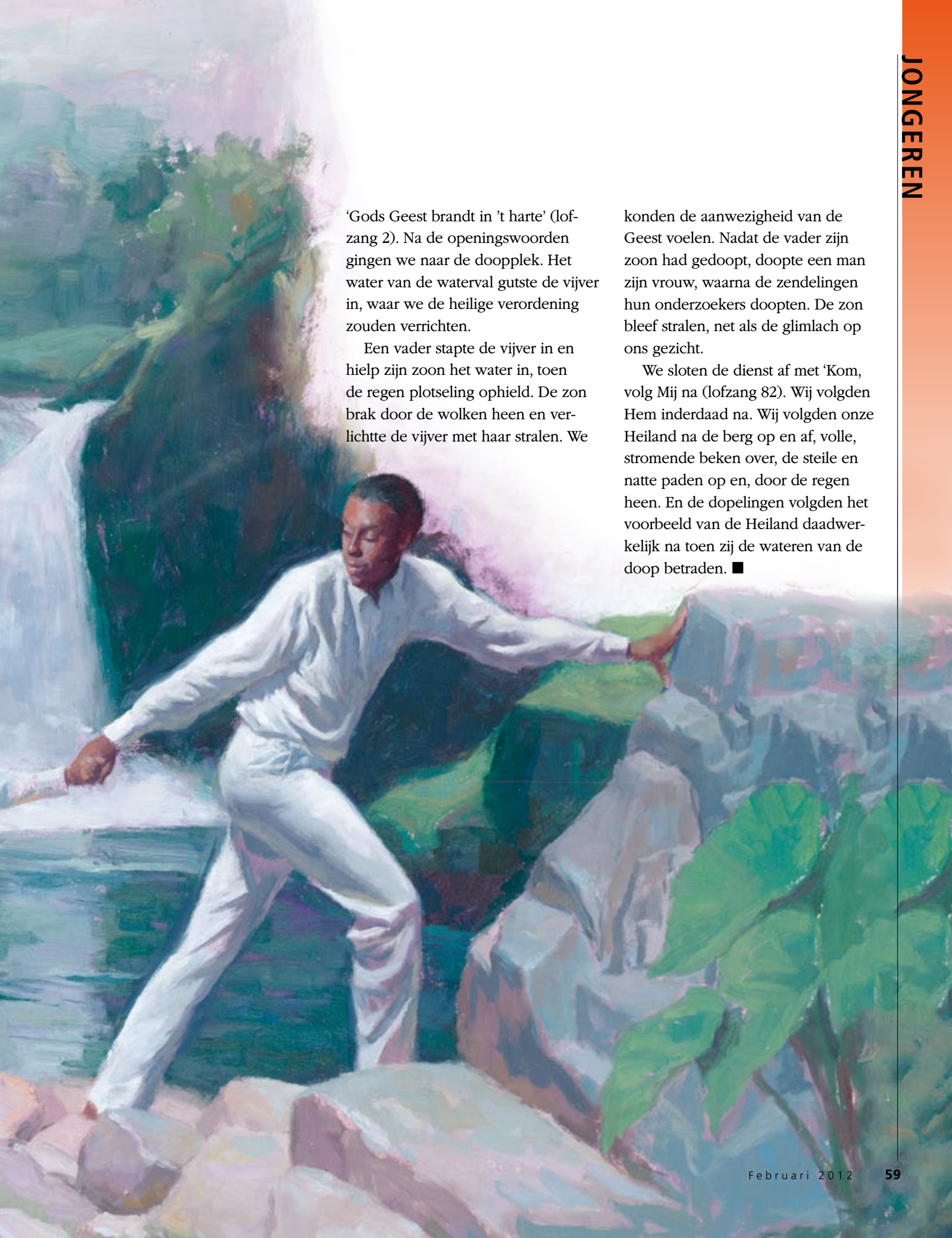
Toen iedereen later die ochtend bijeen was gekomen aan de voet van de berg, beseftte de groep opeens wat hun boven het hoofd hing. Het gezelschap was echter vastbesloten en liet zich niet tegenhouden om de klim te beginnen. Mannen en vrouwen en zelfs kinderen liepen vrolijk kwebbeldend het natte en glibberige pad op. We gingen geleidelijk omhoog en maakten een korte omweg om de rivier over te steken.

Tijdens de klimtocht begon het enthousiasme van enkele aanwezigen in de toenemende regen af te nemen, maar we gingen met goede hoop voorwaarts. Toch leek er maar geen einde te komen aan het onherbergzame pad. Uiteindelijk kwamen we op onze bestemming aan. Ons hart was vol vreugde, maar de regen bleef maar op ons neerkomen. We troffen schuilend tegen de regen onder een grote mangoboom de nodige voorbereidingen voor de doopdienst.

We openden met de lofzang

ILLUSTRATIE ALLAN GARNIS

'Gods Geest brandt in 't harte' (lofzang 2). Na de openingswoorden gingen we naar de doopplek. Het water van de waterval gutste de vijver in, waar we de heilige verordening zouden verrichten.

Een vader stapte de vijver in en hielp zijn zoon het water in, toen de regen plotseling ophield. De zon brak door de wolken heen en verlichtte de vijver met haar stralen. We

konden de aanwezigheid van de Geest voelen. Nadat de vader zijn zoon had gedoopt, doopte een man zijn vrouw, waarna de zendingen hun onderzoekers doopten. De zon bleef stralen, net als de glimlach op ons gezicht.

We sloten de dienst af met 'Kom, volg Mij na (lofzang 82). Wij volgden Hem inderdaad na. Wij volgden onze Heiland na de berg op en af, volle, stromende beken over, de steile en natte paden op en, door de regen heen. En de dopelingen volgden het voorbeeld van de Heiland daadwerkelijk na toen zij de wateren van de doop betraden. ■

President Boyd K. Packer

President van het Quorum
der Twaalf Apostelen

Wie is onze hemelse Vader?

De Vader is de enige ware God.
Niets kan verandering
brengen in de relatie die wij
met Hem hebben.

Geestelijk zijn jullie van edele
geboorte, kinderen van de
Koning des hemels. Sla die
waarheid op in je verstand
en houd je eraan vast.

Je bent een kind van God.
Hij is de Vader van je geest.

Hij is de Vader. Hij is God.
Wij hebben ontzag voor
onze Vader en onze God;
wij vereren Hem.

Net zoals elk nieuw leven in
de voetsporen van de ouders
treedt, kunnen wij ons naar
het beeld van onze hemelse
Vader ontwikkelen als we
rechtschapen leven en zijn
geboden gehoorzamen.

Even de stekker eruit

Annie Beer

Met al die leuke technische speeltjes binnen handbereik gaat je tijd daar zomaar aan op en vergeet je andere belangrijke activiteiten, zoals lezen, buiten spelen of tijd met je familie of vrienden doorbrengen. Sommige lezers en hun familie hebben manieren bedacht om hun leven in balans te houden — zij beseffen dat de Geest in een gelukkige en gezonde woonomgeving verblijft.

In ons gezin krijgen we aan het begin van de week zes 'tv-kaartjes'. Eén kaartje is een uur televisiekijken waard. Aan de achterkant van elk kaartje staat wat we moeten doen voordat we het kaartje kunnen inwisselen, zoals onze kamer opruimen,

ons huiswerk afmaken en onze taken in huis doen. We zitten gelukkig niet alleen vast aan alle technologie bij ons thuis, maar houden ook van lezen, spelletjes en buitenspelen met onze vrienden.

Trevor en Nicolette C.,
10 en 13 (Utah, VS)

We kijken niet alleen maar de hele tijd tv, we lezen ook graag! En als alle taken in het gezin af zijn en het huis netjes is, mogen we het internet gebruiken. We gebruiken een timer om bij te houden hoeveel tijd we op de computer doorbrengen.

Ellie, Jared, Ethan en Abby H.; 8, 11, 2 en 6
(Californië, VS)

We hebben verhalen uit de Schriften en gepaste muziek gedownload naar onze MP3-spelers. Onze computer bevindt zich op een plek waar iedereen er zicht op heeft. We kijken geen televisie voordat school begint en totdat alle huiswerk en taken in de middag zijn gedaan. We hebben bepaalde televisiezenders geblokkeerd, zodat ze helemaal buiten beeld blijven. In plaats van televisiekijken spelen we geregeld buiten, helpen we in de tuin of doen we bordspelletjes samen. Als ons leven in balans is, is het thuis rustiger en vrediger.

Sarah, Steven, Christie en Jason L.; 7, 15, 20 en 18;
Queensland (Australië)

Ons prikbord

ELKAAR DIENEN

Ik weet dat president Thomas S. Monson ons heeft gevraagd om andere mensen te helpen. Op een zondagmiddag wilde ik mijn

oma bezoeken, die alleen woont, en voor de gezelligheid bij haar gaan slapen. Het mocht van mijn moeder, en mijn oma was aange-naam verrast door mijn bezoek. We praatten, maakten wat lekkers klaar en keken samen de *Liahona* door. We gingen naar bed nadat we gebeden hadden.

Die nacht brak er een hevige onweersbui los — het stormde, bliksemde, donderde, regende en hagelde tegelijk! We werden er wakker van. Mijn oma zei dat ze erg bang zou zijn als ik niet bij haar was geweest. Ik was blij dat ik haar op die manier kon helpen.

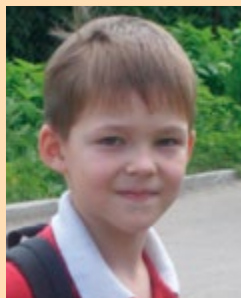
Vinício R., 10 (Brazilië)

De Salt Laketempel,
Eve D., 4
(Oekraïne)

Een zendelingzuster op het
Rode Plein, Emile D., 9 (Oekraïne)

De vijfjarige Mia Lynn L. uit Duitsland leert al hoe ze een zending kan zijn. Toen ze een keer bij een vriendinnetje een boterham mee-at, bad Mia voor het eten. De moeder van het vriendinnetje stelde later aan Mia's moeder vragen over de kerk. Nu kan Mia haar vriendinnetje uitnodigen voor het jeugdwerk.

ONZE HEMELSE VADER HOORT ONZE GEBEDEN

Ik heb een groot geloof in Jezus Christus, in zijn geboden en, bovenal, in gebed. Op een zondag ging ik met mijn opa op bezoek bij

mijn overgrootmoeder. Ik besloot mijn jonge hondje mee te nemen. Onderweg naar huis werd mijn hondje door een jongen op een fiets geraakt. Hij schrok ervan en rende achter de jongen aan. Mijn opa en ik probeerden hem te achtervolgen, maar konden hem nergens vinden. We moesten zonder hem naar huis. We waren allemaal verdrietig. Mijn overgrootmoeder belde en zei dat ik een rustig plekje op moest zoeken en voor mijn hondje moest bidden.

De volgende ochtend vroeg hoorden we een hond blaffen — mijn hondje was terug! Ik weet dat mijn hemelse Vader mijn gebed heeft gehoord.

Stephanie P., 8 (Honduras)

Je kunt je tekening, foto of verhaal online insturen op liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org (zet 'Our Page' in de onderwerpregel), of via de post naar:

Liahona, Our Page

50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA

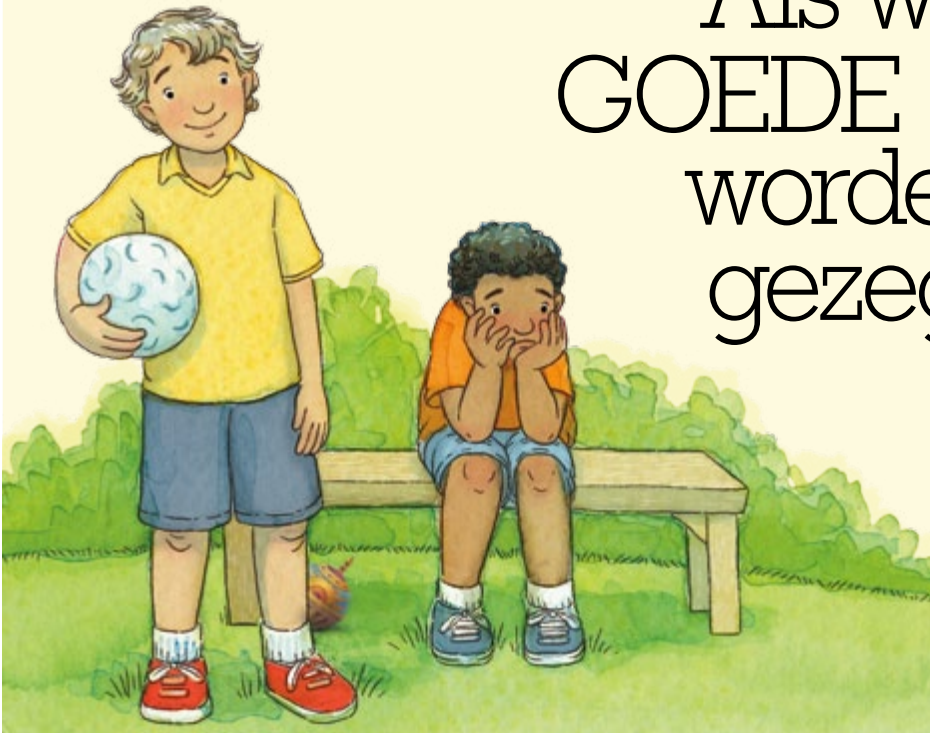
Elke inzending moet de volledige naam, de leeftijd en het geslacht van het kind bevatten (het kind moet in de leeftijd van drie tot en met elf jaar zijn), plus de naam van de ouders, wijk of gemeente, ring of district, en schriftelijke toestemming van de ouders (mag per e-mail) om de foto en de inzending van het kind te gebruiken. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

'Je bent niet
onzichtbaar voor je
Hemelse Vader.
Hij houdt van jou.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium.
Uit de algemene oktoberconferentie van 2011.

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkthema van deze maand te leren.

Als we het GOEDE KIEZEN, worden we gezegend

Daniël was met zijn vriendjes aan het voetballen toen hij Jozef in zijn eentje aan de kant zag toekijken. Jozef kon niet zo goed voetballen.

Maar Daniël besloot dat hij Jozef liever mee liet doen dan de wedstrijd winnen. Hij liep op een drafje naar Jozef toe en vroeg hem: ‘Wil je met ons meespelen?’

Daniël koos het goede.

Onze hemelse Vader en Jezus Christus hebben ons beloofd dat we gezegend worden als we het goede kiezen. In de Schriften staan goede voorbeelden om na te volgen. Hier zijn er twee:

- Toen Noach Gods gebod gehoorzaamde om de ark te bouwen, redde hij diverse leden van zijn gezin van de zondvloed. (Zie Genesis 6–8.)

- Toen Nephi zijn boog brak, maakte hij een nieuwe boog in plaats van het op te geven. Zijn vader, Lehi, bad om hulp, waarna de Heer Nephi naar voedsel leidde. (Zie 1 Nephi 16:18–32.)

Soms is het goede kiezen moeilijk, maar onze hemelse Vader zegent ons wanneer we het toch doen. Als we goede keuzes maken, kunnen we gemoedsrust en vreugde ervaren. ■

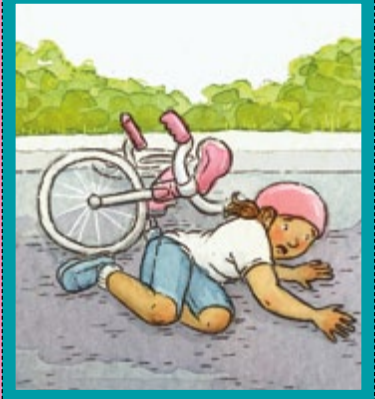
KGW-spel

Plak bladzijde 65 op stevig papier. Knip de kaartjes uit wanneer de lijm is opgedroogd. De spelers mogen om de beurt twee kaarten bij elkaar zoeken die bij elkaar horen: één kaart toont een situatie waarin je een keuze moet maken, de bijbehorende kaart toont iemand die het goede kiest. Het kaartje met een jongen die geld verdient, hoort bijvoorbeeld bij het kaartje waarop hij zijn tiende betaalt.

Spelregels: Schud de kaarten door elkaar en leg ze ondersteboven neer. Een speler draait twee kaarten om. Als de kaartjes bij elkaar horen, houdt de speler ze in bezit en draait hij nog twee kaartjes om. Als de kaartjes niet bij elkaar horen, draait de speler ze weer op de kop en is de volgende speler aan de beurt. Jonge kinderen kunnen met minder kaartjes spelen of met de plaatjes boven.

Lied en Schriftekst

- Mosiah 2:22
- ‘Kies toch goed’ (lofzang 162)

Een gebed om veiligheid

Sueli de Aquino

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal
'Ik spreek met mijn hemelse Vader. Hij hoort en antwoordt mij als ik in geloof bid' (*'I Pray in Faith'*, Children's Songbook, p. 14).

Ik houd van de natuur! Ik luister graag maar het gezang van de vogels, het ritselen van de bladeren in de wind en het geluid van de zee.

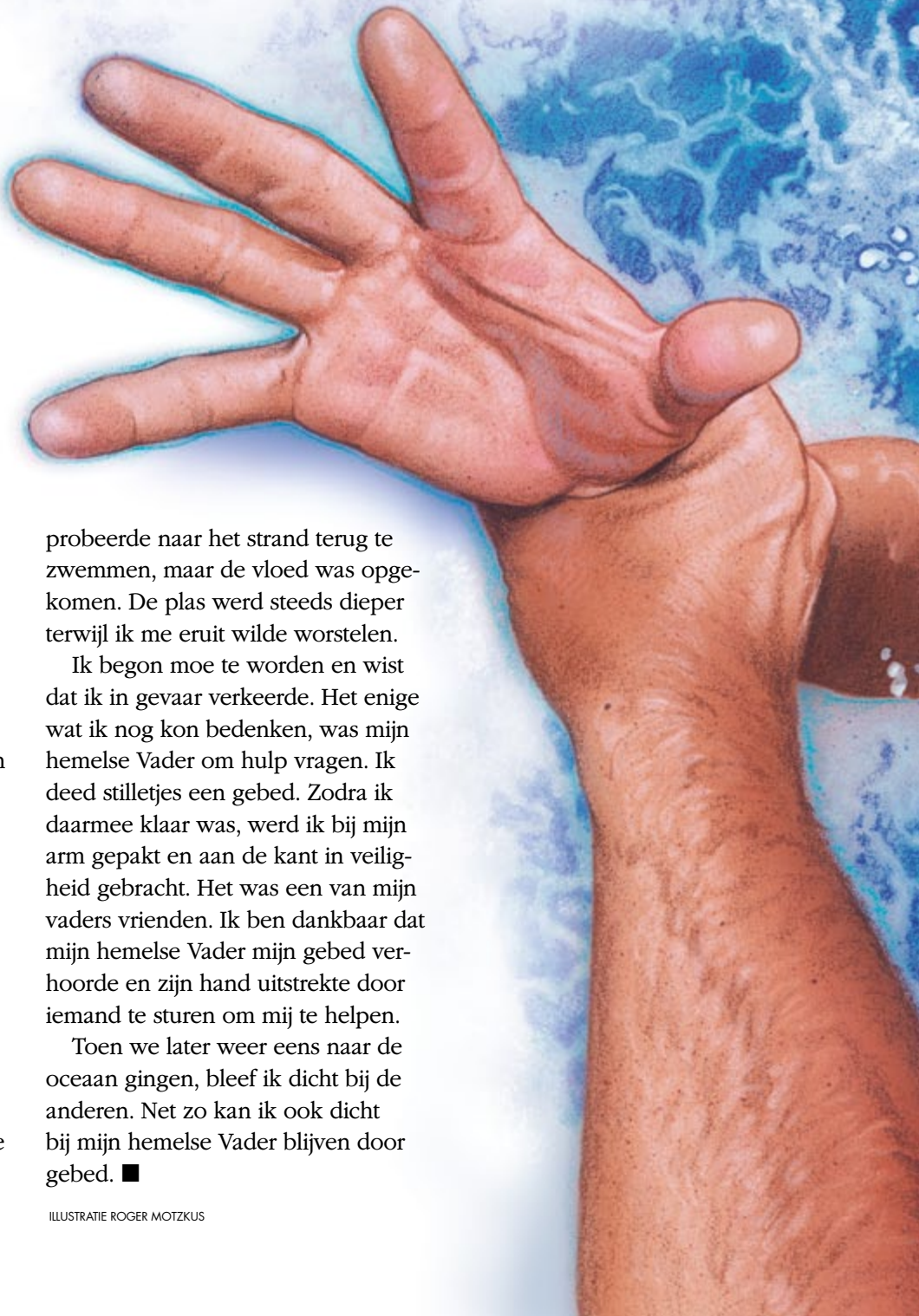
Soms gaan we met ons gezin samen met andere gezinnen naar het strand. De vaders spelen dan volleybal, en de moeders zitten onder de parasol en spelen met de kleintjes.

Op een middag was ik zo opgetogen dat we bij de oceaan waren! De golven waren kalm en overall aan de kust waren waterplassen. Ik rende naar het water. Ik wilde zwemmen als een vis en schelpen verzamelen.

'Blijf in de buurt, Sueli!' riep mijn moeder terwijl ze de jonge kinderen in de schaduw van de grote parasol bijeen vergaarde.

'Dat is goed, mama', zei ik, met mijn tenen in het natte zand wroetend.

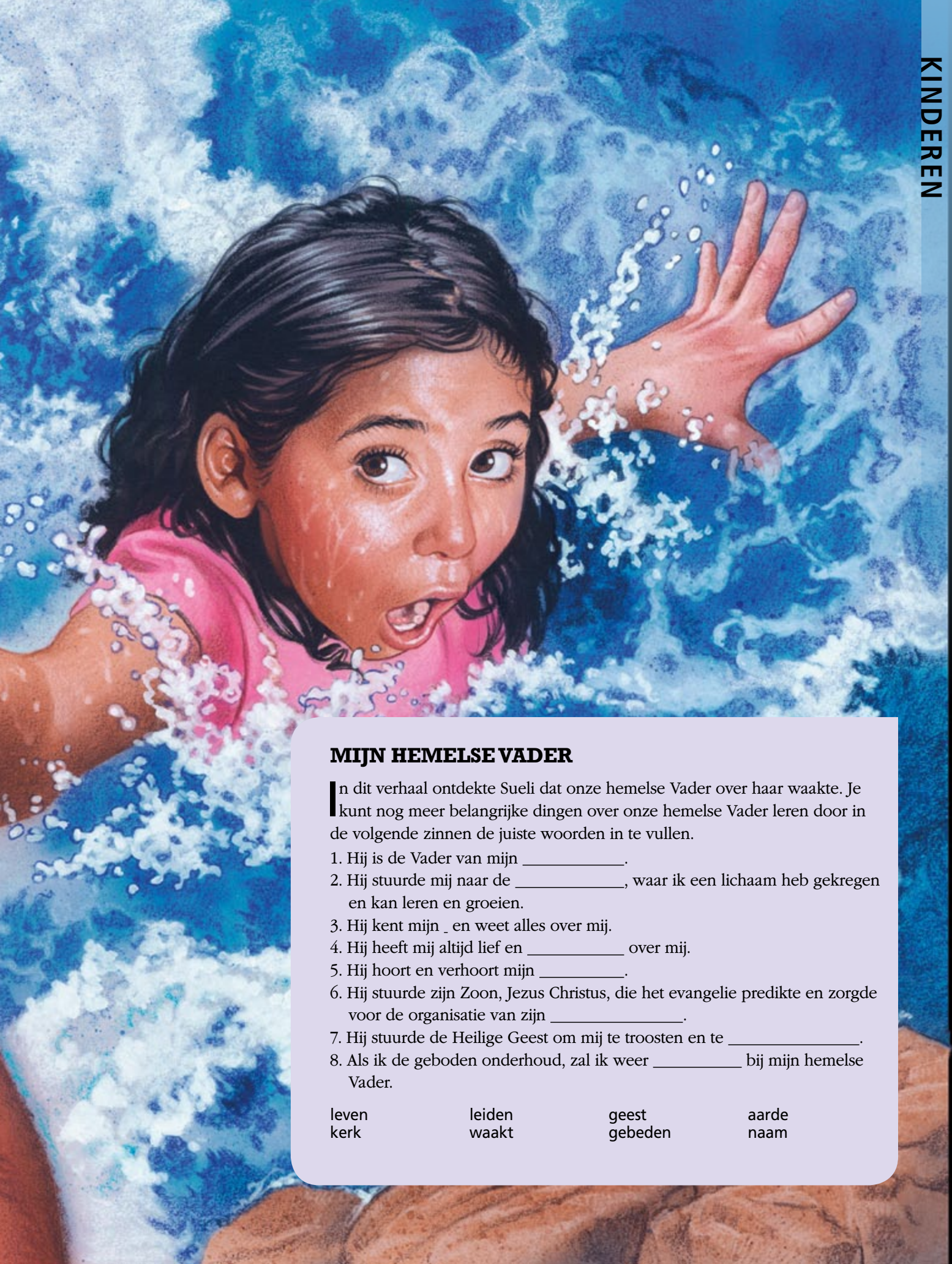
Ik zocht naar schelpen en keek naar de beestjes in de waterplassen langs de kust. Terwijl ik in een van de plassen plonsde, keek ik om waar ons gezin was. Ik kon de parasols in de verte zien. Ik besepte dat ik te ver weg was gegaan. Ik

probeerde naar het strand terug te zwemmen, maar de vloed was opgekomen. De plas werd steeds dieper terwijl ik me eruit wilde worstelen.

Ik begon moe te worden en wist dat ik in gevaar verkeerde. Het enige wat ik nog kon bedenken, was mijn hemelse Vader om hulp vragen. Ik deed stilletjes een gebed. Zodra ik daarmee klaar was, werd ik bij mijn arm gepakt en aan de kant in veiligheid gebracht. Het was een van mijn vaders vrienden. Ik ben dankbaar dat mijn hemelse Vader mijn gebed verhoorde en zijn hand uitstreckte door iemand te sturen om mij te helpen.

Toen we later weer eens naar de oceaan gingen, bleef ik dicht bij de anderen. Net zo kan ik ook dicht bij mijn hemelse Vader blijven door gebed. ■

MIJN HEMELSE VADER

In dit verhaal ontdekte Sueli dat onze hemelse Vader over haar waakte. Je kunt nog meer belangrijke dingen over onze hemelse Vader leren door in de volgende zinnen de juiste woorden in te vullen.

1. Hij is de Vader van mijn _____.
2. Hij stuurde mij naar de _____, waar ik een lichaam heb gekregen en kan leren en groeien.
3. Hij kent mijn _____ en weet alles over mij.
4. Hij heeft mij altijd lief en _____ over mij.
5. Hij hoort en verhoort mijn _____.
6. Hij stuurde zijn Zoon, Jezus Christus, die het evangelie predikte en zorgde voor de organisatie van zijn _____.
7. Hij stuurde de Heilige Geest om mij te troosten en te _____.
8. Als ik de geboden onderhoud, zal ik weer _____ bij mijn hemelse Vader.

leven
kerk

leiden
waakt

geest
gebeden

aarde
naam

Fijne Valentijnsdag!

Tine O. uit Nairobi (Kenia)

Richard M. Romney
Kerktijdschriften

Op veel plaatsen in de wereld wordt Valentijnsdag — 14 februari — gevierd als een dag van liefde. Maar als je nou Valentine heet? Wordt iedere dag dan een dag van liefde?

Zo denkt de negenjarige Tine O. uit Nairobi (Kenia) er wel over. Iedereen noemt haar 'Tiny', maar voluit heet ze Valentine.

'Ik kreeg de naam Valentine omdat ik op 14 februari geboren ben', legt ze uit. En ze doet haar naam eer aan doordat ze iedereen

Valentine houdt van haar familie. Ze houdt er ook van om over Jezus Christus te leren.

probeert lief te hebben. 'Toen ik me liet dopen, nam ik de naam van Jezus Christus op me', zegt ze. 'Dat betekent dat ik om iedereen moet geven, net zoals Hij dat zou doen.'

Hoe maakt Tine van iedere dag een

dag van liefde? Daar zijn veel manieren voor.

‘Het eerste wat ik altijd doe, is bidden’, zegt ze. ‘Ik dank mijn hemelse Vader voor zijn Zoon omdat ik Jezus Christus liefheb. Ik dank mijn hemelse Vader voor mijn familie en voor de manier waarop gezinnen in de tempel verenigd worden, omdat ik van mijn familie houd. Daarna vraag ik mijn hemelse Vader om de zieken te zegenen, omdat ik weet dat Hij de zieke mensen ook liefheeft.’

Tines familie

Tine is het jongste kind in het gezin en heeft drie oudere broers

en twee oudere zussen. ‘Ze helpt me als ik iets nodig heb’, zegt Tines broer George. ‘Bijvoorbeeld op school, toen ik mijn pen kwijt was, gaf ze me er eentje van haar.’ Haar zus Brenda zegt dat Tine niet kwaad wordt als iemand haar corrigeert.

Bij Tine thuis spreken ze zowel Swahili als Engels. Ze houden graag gezinsavond. ‘We bestuderen de Schriften samen’, zegt Tine. ‘We leren over de Heiland en mogen om de beurt het gezinsgebed uitspreken.’

‘Ik wil graag als Jezus worden door aardig te zijn, naar de kerk te gaan en mijn ouders te gehoorzamen’, zegt Tine. ■

Leuke weetjes over Tine

Lievelingslied: ‘Wij leren de wereld zijn woord’, (*Kinderliedjes*, p. 92)

Lievelingsactiviteit: Touwtjespringen en leren koken

Lievelingseten: Eieren

Lievelingsdier: Haar hondje, Sandra. Tine houdt ook van wilde dieren. ‘Vlak bij Nairobi, de hoofdstad van ons land, ligt een van de grootste natuurreservaten in Afrika’, zegt Tine. ‘Daar zijn allerlei soorten dieren. Ik weet dat onze hemelse Vader van dieren houdt. Dieren waren een belangrijk onderdeel van de schepping van de aarde. Jezus Christus was de Schepper, dus weet ik zeker dat Hij ook van dieren houdt.’

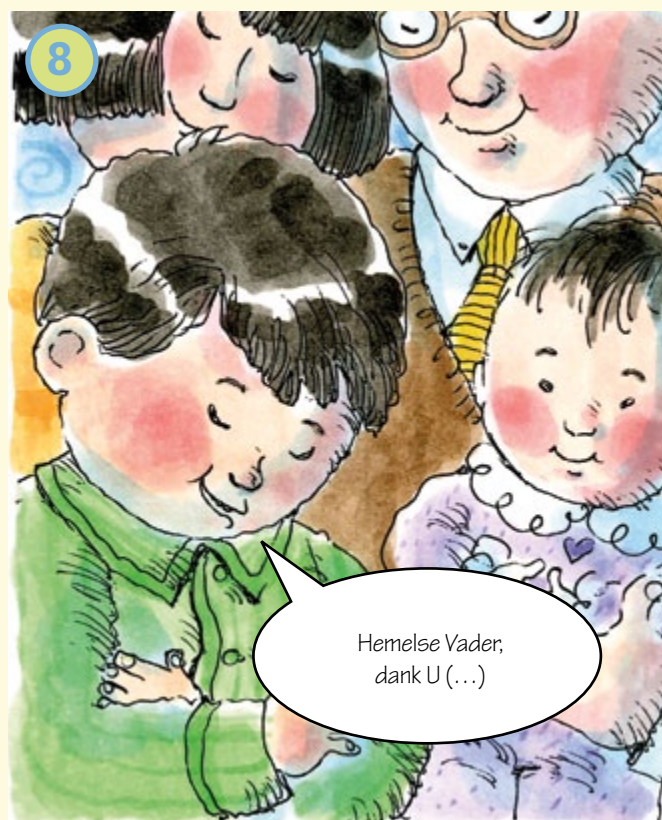
Een gebed tot onze hemelse Vader

Chad E. Phares

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

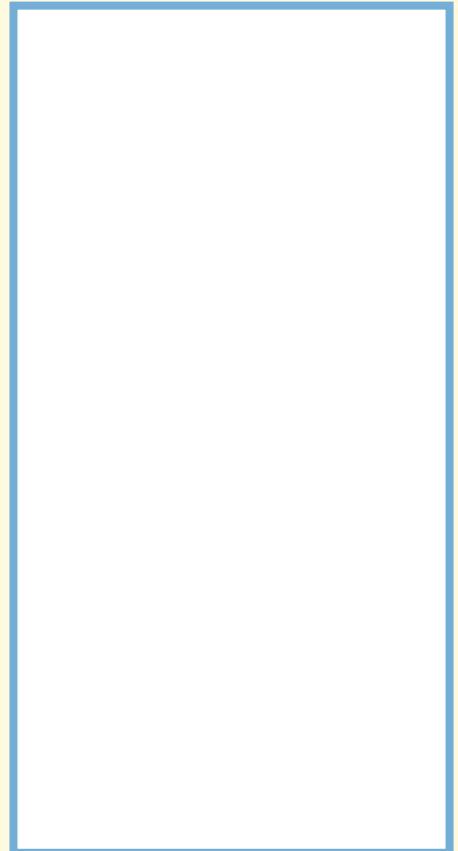
'Bidt in uw gezin tot de Vader, altijd in mijn naam' (3 Nephi 18:21).

DE VELE ZEGENINGEN VAN ONZE HEMELSE VADER

Onze hemelse Vader schenkt Haruki vele zegeningen. Zegent onze hemelse Vader jou ook met sommige van die dingen? Teken een vrolijk gezichtje bij de volgende plaatjes die laten zien waarmee onze hemelse Vader jou heeft gezegend. Teken in het lege vak nog een van je zegeningen.

IDEEËN VOOR OUDERS

Noem om de beurt met uw kind samen een zegening die u en uw kind van onze hemelse Vader hebben ontvangen. Leg uw kind uit waarom bidden belangrijk voor u is.

Nephi werd gezegend omdat hij het goede koos.

'Indien gij dus zijn geboden onderhoudt, zegent Hij u en maakt Hij u voorspoedig' (Mosiah 2:22).

Leden over de hele wereld geven met een dag van dienstbetoon gehoor aan profetische raad

Melissa Merrill

Kerktijdschriften

In april 2011 kondigde president Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, aan dat units van de kerk over de hele wereld uitgenodigd zouden worden voor een dag van dienstbetoon om het 75-jarig bestaan van het welzijnsprogramma van de kerk te vieren. De uitnodiging werd in een brief naar alle units gestuurd. President Eyring besprak vier beginselen waardoor hij zich had laten leiden als hij op 'de wijze van de Heer' mensen wilde helpen en als hij door anderen werd geholpen. (Zie 'Mogelijkheden tot goeddoen', *Liahona* mei 2011, p. 22.)

In de resterende maanden van 2011 gaven leden over de hele wereld gehoor aan die profetische oproep, waarbij ze vorm gaven aan de beginselen die president Eyring heeft uiteengezet.

Beginsel 1: 'Alle mensen zijn gelukkiger en hebben meer zelfrespect als zij voor zichzelf en hun gezin kunnen zorgen en vervolgens anderen tot hulp kunnen zijn.'

Onder de eerste ringen die gehoor gaven aan de uitnodiging van het Eerste Presidium om een dag van dienstbetoon te organiseren, was de ring David in Panama, die een dag van zelfredzaamheid voor de gemeenschap organiseerde. De activiteit, die in april plaatsvond, werd gesteund door verscheidene publieke organisaties, en omvatte workshops en demonstraties over onderwerpen als voorraadvorming, gezinsfinanciën, voorbereiding op noodsituaties, en gezondheid.

Het is niet alleen voldoende om die beginselen te kennen, zegt Itzel Valdez Gonzalez, die aan de dag van dienstbetoon deelnam. Het is ook belangrijk om anderen van dienst te zijn door ze erover te vertellen.

'Dienstbaarheid aan anderen is een van de belangrijkste eigenschappen van een volgeling van Jezus Christus', zegt ze. 'Door deze activiteit werden de leden van de kerk in de gelegenheid gesteld om met hun tijd en talenten behoeftigen tot zegen te zijn.'

Beginsel 2: 'Als we de handen ineenslaan om de behoeftigen te dienen, zal de Heer onze harten verenigen.'

Leden van de gemeente Arusha (Tanzania) besloten om vrijwilligerswerk in het Shanga House te doen, een organisatie die mensen met een handicap een beroepsopleiding geeft en ze leert om de kost te verdienen voor zichzelf en hun gezin.

Op 20 augustus 2011 maakten 35 deelnemers — volwassenen, jongeren en kinderen; kerkleden, onderzoekers en zendelingen — samen met gehandicapten handwerkartikelen en sieraden voor de verkoop. De vrijwilligers hielpen ook met huishoudelijke taken zoals schoonmaken en vegen.

Vlak voordat de groep vertrok, vroegen coördinatoren van het Shanga House hen om naar een centrale ruimte te komen zodat de mensen die ze geholpen hadden hen de hand konden schudden en hen konden bedanken. 'Het was een emotionele ervaring', zegt zuster Sandra Rydalch, die in het gebied op zending is met haar man, ouderling Rich Rydalch. Wanneer mensen uit het Shanga House nu leden van de gemeente in het centrum tegenkomen, 'herkennen ze ons meteen, zwaaien ze en maken ze een praatje', aldus zuster Rydalch.

Patience Rwiza, die in opdracht van de priesterschapsleiding het project voor de gemeente

had georganiseerd, zegt dat de activiteit niet alleen nuttig was voor het Shanga House, maar ook voor de mensen die hulp hebben geboden. ‘De mensen ontwikkelden een gevoel van naastenliefde toen ze anderen hielpen, en ze leerden iets van de gemeenschap wat ze nog niet wisten’, zegt hij. ‘Mijn getuigenis is gesterkt door wat ik gedaan en gezien heb — door de deelname van de leden en van de gemeenschap als geheel.’

Beginsel 3: ‘Betrek uw gezin bij het werk dat u doet. De gezinsleden leren zo voor elkaar te zorgen zoals zij dat voor anderen doen.’

De leden van de ring Coimbra (Portugal) beseffen dat dienstbetoon geen eenmalige activiteit is. Onder de vlag van Mormoonse Helpende Handen neemt de ring ieder jaar deel aan verscheidene activiteiten. Vorig jaar knapten ze een park op en bezochten de kinderen van het jeugdwerk kinderen in een weeshuis. Bij dergelijke activiteiten is het belangrijk dat het hele gezin erbij betrokken wordt, volgens Anabela Jordão Ferreira, die werkzaam is als hoofd public affairs in de ring Coimbra.

‘We zeggen soms dat we voor onze projecten mensen van 8 maanden tot 88 jaar accepteren’, aldus zuster Jordão. ‘Dat is helemaal waar. We zien moeders met baby’s en grootvaders die niet goed ter been zijn, maar ze hebben een sterk getuigenis en willen de Heer graag dienen.’

Beginsel 4: ‘De Heer [stuurt] de Heilige Geest, zodat “zoekt en gij zult vinden” ook bij de zorg voor de armen opgaat, net als bij het zoeken naar de waarheid.’

Toen Michael Hatch, lid van de hoge raad in de ring Farmington (New Mexico), de opdracht kreeg om naar aanleiding van de uitnodiging van president Eyring een dag van dienstbetoon voor de ring te organiseren, vroeg hij zich af waar ze ideeën konden opdoen om de armen in hun gemeenschap te helpen. Hij belegde een vergadering met zijn comité, en samen met de andere

ringleidende leden vroegen ze de leden van de ring naar ideeën om in de behoeften van de gemeenschap te voorzien.

Roberta Rogers was op de hoogte van een behoefte die verscheidene organisaties in het gebied hadden — zoals het ziekenhuis waar ze op de afdeling gemeenschapsrelaties werkt. Hoewel ze vaak tweedehands kleding zoals broeken, overhemden, schoenen en jassen kregen, hadden de liefdadigheidsinstellingen vooral sokken, ondergoed en pyjama’s nodig — die nieuw moesten zijn. Zuster Rogers stelde voor dat de ring een inzamelingsactie zou organiseren.

Op 15 oktober brachten de leden van de ring in hun buurt duizend deurhangers rond met een uitleg over het project, waarbij de buurt werd aangemoedigd om de genoemde artikelen te schenken. Een week later gingen de leden van de ring bij de mensen langs om de artikelen op te halen, waarna ze in het ringgebouw werden gesorteerd en onder tien plaatselijke liefdadigheidsinstellingen werden verdeeld.

Door die gecombineerde activiteit werd voorzien in een dringende behoefte in de gemeenschap, aldus zuster Rogers. ‘Het was iets anders, en er zijn mensen mee geholpen. En omdat het niet erg duur was, kon een gezin met enkele dollars echt iets voor een ander betekenen.’ ■

Leden over de hele wereld hebben deelgenomen aan dienstbetoon-activiteiten in hun omgeving om gehoor te geven aan de oproep van het Eerste Presidium.

Jongeren worden aangemoedigd om in de internationale kunstwedstrijd hun talenten te tonen

In Leer en Verbonden 115:4–6 roept de Heer alle leden van zijn kerk op om in actie te komen. Hij moedigt ze aan: ‘Staat op en laat uw licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn’. Hij vraagt ze om elkaar te steunen en ‘een toevlucht voor de storm’ te worden.

Naar aanleiding van deze oproep heeft het museum voor kerkgeschiedenis de jongeren in de kerk van 13 tot 18 jaar aangemoedigd om deel te nemen aan de eerste internationale kunstwedstrijd voor jongeren. Het museum heeft al vele jaren een internationale kunstwedstrijd voor volwassenen georganiseerd, maar organiseert nu een wedstrijd voor jongeren.

Jongeren worden aangemoedigd om in kunstwerken uit te drukken wat het verzoek van

de Heer — ‘staat op en laat uw licht schijnen’ — voor hen betekent. Het museum aanvaardt inzendingen vanaf maandag 2 januari 2012.

‘Hoe gebrekkig de jongeren hun eigen artistieke talenten ook inschatten, het is opmerkelijk hoe iets eenvoudigs als een tekening, een foto of een beeldhouwwerk de geest van een ander kan raken en een grote bron van geestelijke kracht voor hen kan worden’, zegt Angela Ames, assistent-museumbeheerder. ‘En als de jongeren hun creatieve talenten gebruiken om anderen geestelijk op te bouwen en te inspireren, zullen zij ook geïnspireerd worden.’

Kunstwerken die ingezonden worden, moeten na 1 januari 2009 zijn vervaardigd. Belangstellenden kunnen hun werk tot

Jongeren van de kerk van 13 tot 18 worden aangemoedigd om kunstwerken in te sturen voor de eerste kunstwedstrijd voor jongeren.

vrijdag 1 juni 2012 online insturen. Iedere kunstenaar mag met één kunstwerk aan de wedstrijd deelnemen. Inzendingsgegevens en richtlijnen zijn te vinden op lds.org/youthartcomp.

Alle artistieke media en stijlen zijn welkom voor de wedstrijd — schilderijen, tekeningen, foto's, beeldhouwwerken, metaalbewerkingen, textiel, sieraden, ceramiek, enzovoort. Volgens de richtlijnen van de wedstrijd ‘kan er een wereldwijde verscheidenheid aan culturele en esthetische tradities in de kunstwerken tot uitdrukking komen. Zowel symbolische als letterlijke artistieke interpretaties zijn welkom.’

Binnenkort zal de website een interactieve video bevatten, onder het gedeelte ‘Your Creative Process’, die jongeren kunnen raadplegen als ze ideeën nodig hebben of zich afvragen hoe ze een bepaald idee vorm kunnen geven.

Na twee juryronden met meerdere juryleden worden de winnaars gekozen en gevraagd hun origineel naar het museum te sturen. Hun inzendingen worden van 16 november 2012 tot en met 17 juni 2013 tentoongesteld.

Van de tentoongestelde kunstwerken krijgen maximaal twintig kunstenaars een onderscheiding voor uitstekend werk, en krijgen drie winnaars een bezoekersonderscheiding die vlak voor het einde van de expositie wordt uitgereikt. ■

Verhalen uit het Boek van Mormon komen tot leven in herziene video's

Verhalen uit het Boek van Mormon komen tot leven door de herziene video's *Verhalen uit het Boek van Mormon*, die beschikbaar zijn in het Duits, Engels, Frans, Italiaans, Japans, Kantonees, Koreaans, Mandarijnchinees, Portugees, Russisch en Spaans in het gedeelte scripture stories op LDS.org.

Oorspronkelijk waren ze alleen beschikbaar als diapresentatie. Nu

zijn de beelden geanimeerd in een driedimensionale uitvoering, tot stand gebracht met een techniek die parallax wordt genoemd. Figuren worden uitgeknipt en op de achtergrond bewogen. En door meetrekken van de camera, vervagen en zoomen worden aanvullende visuele effecten bereikt.

De video's hebben ook geluidseffecten en originele filmmuziek.

'Door deze verhalen uit de Schriften worden de zaadjes van een getuigenis in het hart van kinderen en anderen geplant die naar deze video's kijken', zegt Brent Meisinger, projectleider op het bureau

schriftuurcoördinatie van de afdeling leerplannen. 'De video's voorzien in een leerervaring die geregelde interactie met de Schriften aanmoedigt en vaardigheden bijbrengt om kijkers op verdere Schriftstudie voor te bereiden.'

De video bevat ruim drie uur film, verspreid over 54 verschillende hoofdstukken, van 'Hoe we het Boek van Mormon hebben gekregen' (hoofdstuk 1) tot en met 'De belofte van het Boek van Mormon' (hoofdstuk 54).

De beelden in de video's zijn illustraties van Jerry Thompson en Robert T. Barrett. Hun met de hand geschilderde kunstwerken zijn bijna tien jaar lang als een serie gepubliceerd in de *Friend* en de *Liahona*, te beginnen in 1989. Vervolgens zijn ze in 1997 gezamenlijk gedrukt als *Verhalen uit het Boek van Mormon*.

Kijkers kunnen de video's ook als podcast in iTunes bekijken en als clips op YouTube en Roku. Gezinnen kunnen naar het programma 'Scripture Stories' op Mormon Channel kijken, waarin kinderen en een verteller de verhalen voorlezen, ze bespreken, liedjes zingen en hun getuigenis over de lessen uit de Schriften geven.

De *Verhalen uit het Nieuwe Testament* zijn onlangs ook in elf talen geanimeerd. Die zijn ook beschikbaar op de pagina LDS Scriptures, iTunes en Mormon Channel op YouTube. ■

Ik voel de Geest als ik lees

Ik waardeer al het werk dat wordt verricht om de *Liahona* te publiceren, en ik voel de Geest als ik erin lees. Onlangs heb ik de boodschap van president Dieter F. Uchtdorf, 'Stilstaan op de weg naar Damascus' (*Liahona*, mei 2011, p. 70), bestudeerd en overdacht. Met de hulp van deze en andere artikelen in het tijdschrift heb ik me kunnen verbeteren en heb ik oplossingen voor mijn zwakheden gevonden.

Ouderling Emined Edward Ashaba, zendingsgebied Durban (Zuid-Afrika)

Boodschappen van God

In de *Liahona* lees ik boodschappen van God — die Hij ons geeft door middel van zijn dienstknechten, de hedendaagse profeten en apostelen. Wie naar geestelijke leiding streven, zullen die gemakkelijk kunnen vinden als zij het tijdschrift met een oprecht hart bestuderen.

Manuel de Araujo Fernandes, Mozambique

Ik vind altijd een antwoord

De *Liahona* versterkt mijn getuigenis dat onze hemelse Vader en Jezus Christus ons liefhebben en om ons geven. Ik ben zo blij dat ik het tijdschrift iedere maand kan lezen omdat ik er altijd antwoord op mijn gebeden in vind. Ik ben dankbaar dat ik op die manier de woorden van de Heer kan ontvangen.

Carlota A. Bosotros, Filipijnen

Stuur uw reacties of suggesties naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden. ■

Heiligen horen de conferentie voor het eerst in het Georgisch

Op 9 oktober 2011 kwamen 35 heiligen bij elkaar om naar de algemene conferentie te kijken — en die voor het eerst in het Georgisch te horen. Vóór oktober konden de ongeveer vijftig actieve leden van de kerk in het land alleen in het Russisch, Armeens of Engels naar de conferentie luisteren. Maar velen van hen spreken alleen Georgisch, dus de vertolking in hun eigen taal was een belangrijke mijlpaal.

‘Ik was zo blij dat ik president Thomas S. Monson ons in het Georgisch hoorde toespreken’, zei Lela Tsnobiladze. ‘Het betekent zoveel als je de conferentie in je eigen taal kunt horen.’

Kerk biedt hulp na tyfoon in de Filipijnen

Na de tyfoons Nesat en Nalgae in de Filipijnen aan het eind van september, waardoor zo’n tweehonderdduizend mensen werden getroffen, bood de afdeling welzijnszorg van de kerk noodhulp in de vorm van zeshonderd

zakken rijst die in Pampanga werden geleverd. Het maatschappelijk actiecentrum van Pampanga, van het aartsbisdom van San Fernando Pampanga, een organisatie waar de kerk mee samenwerkt, verzorgde de distributie van de rijst.

Katholieke en mormoonse vrijwilligers verpakten samen de rijst voor distributie in de 352 getroffen dorpen in Pampanga.

Afrikaanse leden nemen deel aan vijfde dag van dienstbetoon

Voor het vijfde achtereenvolgende jaar hebben leden in Afrika deelgenomen aan de Afrikaanse dag van Mormoonse Helpende Handen, een samenwerkingsverband tussen de gebieden Afrika-Zuidoost en Afrika-West. Eén dag per jaar nemen de leden in deze gebieden deel aan dienstbetoonactiviteiten in hun gemeenschap. Dit jaar werd de activiteit op 20 augustus gehouden. Verslagen van enkele projecten zijn te vinden op news.lds.org. ■

Heiligen in Laos en Nigeria nemen op 20 augustus 2011 deel aan de Afrikaanse dag Mormoonse helpende handen.

FOTO EBERE EVANS

FOTO CRAIG T. OLSON

Ouderling Ballard en ouderling Jensen bezoeken leden in Mexico

Tijdens het weekend van 10 en 11 september 2011 spraken ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Jay E. Jensen van het Presidium der Zeventig tot de leden en zendelingen in Cuernavaca (Mexico). Ouderling Ballard moedigde de leden aan om door geestelijke ervaringen het evangelie in het hart van de mensen in Mexico te verankeren. ‘Er is te veel verstandelijke aanvaarding van het evangelie, zonder een geestelijke ervaring’, zei hij. ‘Diepgaande bekering van de geest is essentieel voor onze leden, zodat hun hart kan aanvaarden wat ze met hun verstand hebben aanvaard.’

Ouderling Oaks en ouderling Andersen bezoeken Peru en Bolivia

In augustus 2011 bezochten de ouderlingen Dallin H. Oaks en Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen Bolivia en Peru in Zuid-Amerika. Ouderling

Anderson sprak over het feit dat alle mensen op aarde moeite hebben om tussen goed en kwaad te kiezen. ‘Het is voor mij net zo moeilijk om beslissingen over het sterfelijk leven te nemen als voor u’, zei hij. ‘We zijn hier om te leren om met geloof door het leven te gaan.’

Ouderling Bednar op bezoek in Europa

Begin september was ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen op bezoek bij de heiligen in Engeland, Duitsland (waar hij bijna 40 jaar geleden op zending was geweest) en Denemarken. In elke bijeenkomst onderwees ouderling Bednar in de leer van Christus en legde hij nadruk op de kracht van de verzoening. Hij sprak ook over het beginsel van keuzevrijheid en onze verantwoordelijkheid om in actie te komen. ‘Keuzevrijheid is de kracht en de vaardigheid om zelf in actie te komen’, zei hij. ‘En als we dat op de juiste wijze en volgens de leringen van Jezus Christus doen, wordt onze aard door zijn verzoening en de kracht van de Heilige Geest veranderd.’

Voor meer informatie zoekt u op news.lds.org naar de naam van de algemeen autoriteit en de plaats waar hij op bezoek is geweest. ■

Deze uitgave bevat artikelen en activiteiten voor de gezinsavond. Hieronder staan enkele voorbeelden.

‘De leer van de Vader’, pagina 20: Vraag de gezinsleden eerst om iets te vertellen over de aard van onze hemelse Vader. Bespreek het artikel en vat de punten samen die in ieder deel worden besproken om ons te leren wie God de Vader is. U kunt afsluiten met uw getuigenis van de liefde van onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.

‘Dit is jullie werk’, pagina 42: Lees eerst ‘Wat kan ik doen?’ in het kader, en kies een van de beginselen waardoor uw gezin betrokken wordt bij familiegeschiedenis en tempelwerk (zie ook lds.org/familyhistory-outh). Tijdens de gezinsavond leest u het artikel en vraagt u wat voor zegeningen zuster Beck beloofde aan hen die zich met dat belangrijke werk bezighouden. Begin met de activiteit die u gepland hebt en overweeg daar de komende weken mee verder te gaan.

‘De tedere barmhartigheden des Heren’, pagina 48: Lees het verhaal van het jonge gezin dat een speciale kerstkaart kreeg en het verhaal van de priesterschapsleider die de namen van de jongeren in zijn ring leerde. Laat de gezinsleden aan de tedere barmhartigheden denken die zij van de Heer

hebben ontvangen. U kunt vragen: ‘Wat zijn zijn tedere barmhartigheden? Wie ontvangt tedere barmhartigheden? Hoe kunnen we onze dankbaarheid tonen voor de tedere barmhartigheden die we ontvangen?’ U kunt ook de antwoorden van ouderling Bednar uit het artikel gebruiken om deze vragen te beantwoorden.

‘Even de stekker eruit’, pagina 61: Lees wat deze kinderen en hun ouders hebben gedaan om een gezonde hoeveelheid tijd aan verschillende soorten media te besteden. U kunt bespreken wat u en uw gezin doen om een gezonde hoeveelheid tijd te besteden aan tv, computer en andere ‘schermtijd’. Tijdens de algemene conferentie van oktober 2011 heeft ouderling Ian S. Ardern van de Zeventig over het verstandige gebruik van verschillende technologieën gesproken: ‘Maar hoe goed die dingen ook zijn, we mogen niet toestaan dat ze de dingen die het belangrijkste zijn opzijschuiven.’ (‘Een tijd om ons voor te bereiden’, *Liahona*, november 2011, p. 32.) Overweeg doelen te stellen die overeenkomen met die in dit artikel zodat u ervoor kunt zorgen dat de Geest bij u thuis aanwezig is. ■

.....

Zondagse lessen op maandagavond

Ik wilde echt iedere week een goede gezinsavondles geven, maar ik vond het altijd moeilijk om een onderwerp te vinden en een les voor te bereiden.

Op een maandag besepte ik dat ik geen les had voorbereid. Maar toen dacht ik aan de verborgen zegen dat ik jeugdwerkleerkracht was. Ik was pas geroepen om de vijfjarige kinderen les te geven en ik had de vorige dag net een les gegeven. Ik besloot om een verkorte (en aan de leeftijd aangepaste) versie van mijn zondagse les te geven. Die maandagavond spraken we over gehoorzaamheid, en ik vertelde drie verhalen die ik de vorige dag in het jeugdwerk had verteld.

Mijn jeugdwerkles aanpassen, is een goede manier om mijn doel te bereiken iedere week een goede, grondig voorbereide gezinsavondles te geven. ■

Christina Sherwood, Arizona (VS)

ONZE HEMELSE OUDERS NAVOLGEN EN EREN

Scott Van Kampen

Kerktijdschriften

Het evangelie van Jezus Christus is een evangelie van navolging, leerde ouderling Douglas L. Callister, voormalig lid van de Zeventig. 'Het is een van de doelen van onze aardse proeftijd om in elk opzicht te worden als onze hemelse Ouders zodat we ons thuis zullen voelen in hun tegenwoordigheid.' We proberen Hen na te volgen door net zo te denken, te praten, te handelen en er zelfs uit te zien als Zij (zie Alma 5:14).¹

Als grafisch ontwerper moet ik volgens allerlei artistieke stijlen naar de wens van uiteenlopende klanten werken. Daarbij blijkt een patroon of voorbeeld heel waardevol. Ook al legt de klant precies uit wat en hoe hij iets wil hebben, merk ik dat ik baat heb bij een plaatje om naar te kijken als ik aan het werk ben. Dat patroon — al is het maar in mijn gedachten — herinnert mij aan mijn doel en helpt me de juiste koers aan te houden.

Zo zijn ook in onze aardse proeftijd instructies alleen niet altijd afdoende om informatie of een nieuw concept over te brengen. We hebben soms een beeld of patroon in onze gedachten nodig om naar hemels voorbeeld te handelen. Als we onszelf dus zien als Gods kinderen die graag naar Hem willen terugkeren, zullen we ons leven eerder naar zijn voorbeeld inrichten en de eigenschappen proberen te ontwikkelen die Hij bezit.²

Onze wijze Vader in de hemel heeft ons zelfs zijn eniggeboren Zoon als waar voorbeeld gegeven om Hem na te volgen. Tijdens de aardse bediening van de Heiland deed Hij de wil van de Vader en was Hij bezig anderen

Als we een patroon in ons hoofd hebben, kunnen we naar hemels voorbeeld handelen. Daarom heeft onze wijze Vader zijn Zoon als ons ware voorbeeld gegeven om Hem na te volgen.

te helpen. Wanneer wij de Vader en zijn Zoon echt willen navolgen, gebruiken wij onze gaven, talenten en intelligentie om anderen vrijelijk te helpen. Als we anderen dienen, eren we onze Vader en eert Hij ons door ons te roepen bij de opbouw van zijn koninkrijk.

Net als bij een grafisch ontwerp, vervangt een visueel, tastbaar patroon wel eens een denkbeeldige. We leren vaak van het dienstbetoon van anderen. Ik weet nog dat ik de eerste keer als wijksecretaris de tijd die de bisschop voor gesprekken had inge-

ruimd, niet helemaal vol kon plannen. De bisschop vertelde me echter dat de Heer aan het roer stond en wist wie de bisschop die dag nodig hadden — ook al wisten wij dat niet. En ja hoor, telkens wanneer dit 'probleem' zich voordeed, ging de telefoon of kwam er iemand langs die vroeg of de bisschop misschien tijd had. En vanwege zijn geïnspireerde leiderschap had hij dan tijd.

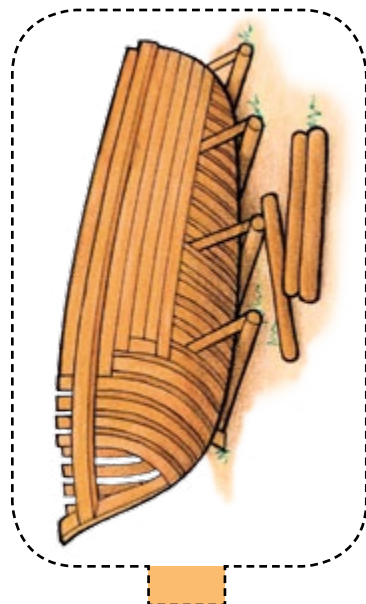
Naast het voorbeeld van mijn leiders was ik gezegend met ouders die een toonbeeld waren van vriendelijkheid, hard werken, anderen helpen, eerlijkheid en oprechtheid. Hun voorbeeld was een patroon dat ik ook kon navolgen. Het illustreerde voor mij het verband tussen God navolgen en onze vader en moeder eren. Het rechtschapen voorbeeld van onze aardse ouders is onderdeel van het patroon van onze hemelse Vader. We leren er de eigenschappen door ontwikkelen om weer bij onze hemelse Vader te kunnen wonen. En als wij een onderdeel worden van de rechtvaardige patronen in het leven van onze kinderen, kunnen wij zijn plan voortstuw en zijn patroon van ouderschap navolgen door niet alleen onszelf, maar ons eeuwig gezin terug tot Hem te brengen. ■

NOTEN

1. Zie Douglas L. Callister, 'Onze verheven hemelse woning', *Liahona*, juni 2009, p. 27.
2. Zie Sherrie Johnson, 'Instilling a Righteous Image', *Tambuli*, juni 1984, p. 10; *Ensign*, juli 1983, p. 21.

Dit jaar bevatten veel nummers van de *Liahona* een setje figuren uit het Boek van Mormon. Je kunt ze verstevigen en gebruiken door ze uit te knippen en op karton, stevig papier, papieren zakjes of stokjes te lijmen of te plakken. Bewaar elk setje in een envelop of zakje, inclusief het bijschrift dat aangeeft waar het verhaal bij de figuren in de Schriften is te vinden.

Onze hemelse Vader draagt
Nephi op om een schip te bouwen
1 Nephi 17

‘Wij geloven in God,
de eeuwige Vader,
en in zijn Zoon,
Jezus Christus, en in
de Heilige Geest.’

Geloofsartikelen 1:1

